

STATE FOUNDING

FOR

DUMMIES

HOW TO START YOUR
OWN COUNTRY

THE BUYER 2025

การก่อตั้งรัฐสำหรับมือใหม่

วิธีการเริ่มประเทศของคุณเอง

คู่มือเกี่ยวกับไมโครเนชัน การสืบทอดรัฐ & การไม่อยู่ภายใต้เขตอำนาจศาลทั่วโลก - ระหว่างการเสียดสีและความจริง

ผู้ซื้อ 2025 เว็บไซต์ - WSD - เอกสารการสืบทอดโลก 1400/98 (KAUFVERTRAG
Urkundenrolle 1400/98 - Staatensukzessionsurkunde 1400/98) <http://world.rf.gd>

คำกล่าวนำ

ทำไมต้องก่อตั้งรัฐของตัวเอง?

บทนำ:

คำถามใหญ่

ทำไมใครสักคนถึงต้องยุ่งยากในการก่อตั้งรัฐของตัวเอง?

มันเป็นความหลงตัวเองหรือ?

การหลบหนีความจริงหรือ?

โครงการศิลปะ?

ยูโทเปียทางการเมือง?

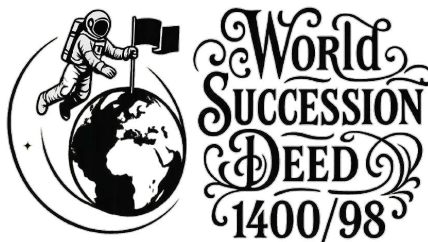
หรือเพียงแค่เป็นวิธีที่ยอดเยียมในการออกแสดมปโปรมณียของคุณเอง?

คำตอบ:

มันสามารถเป็นทั้งหมดนี้ - และมากกว่า.

แนวคิดในการก่อตั้งรัฐของตนเองนั้นมีอายุมานานเท่ากับแนวคิดเรื่องอธิปไตยเอง และมันมีความสำคัญมากขึ้นในปัจจุบันกว่าเคย:

ในโลกที่เต็มไปด้วยระบบราชการ ความตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์ และโลกคู่ขนานดิจิทัล ผู้คนกำลังมองหาวิธีการใหม่ในการกำหนดตนเอง.

รัฐคืออะไร – อย่างเป็นทางการ?

ตามอนุสัญญามอนเตวิเดโอปี 1933 รัฐต้องการสิ่งที่สี่อย่าง

:

เกณฑ์	ความหมาย
อาณาเขตของรัฐ	"ดินแดนที่มีการกำหนดไว้อย่างชัดเจน – ไม่จำเป็นต้องใหญ่ แต่ต้องจับต้องได้"
ประชากรของรัฐ	ประชากรถาวร – แม้ว่าจะเป็นเพียง ครอบครัว
รัฐบาล	"องค์กรที่มีประสิทธิภาพซึ่งบังคับใช้และ บังคับใช้กฎ"
ความสามารถด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ	รัฐต้องสามารถสื่อสารกับ รัฐอื่น

ช่วยจำ:

"รัฐคือสิ่งที่ทำตัวเหมือนรัฐ – และถูกปฏิบัติเช่นนั้นโดยผู้อื่น."

ประเภทของแรงจูงใจสำหรับผู้ก่อตั้งรัฐ

ประเภท	คำอธิบาย
ยูโทเปีย	ต้องการสร้างโลกที่ดีขึ้น – ด้วยการเป็นมังสวิรัต รัฐธรรมนูญ และประชาธิปไตยโดยตรง
นักเสียดสี	ใช้การก่อตั้งรัฐเป็นการวิจารณ์ทางสังคม – ตามแบบชีแลนดหรือบานานีสถาน
ผู้ดูแลตนเอง	ต้องการที่จะสร้างระยะห่างจาก หน่วยงานท้องถิ่น – มักจะอยู่บนที่ดินของตนเอง
นักกฎหมาย	ต้องการที่จะทดสอบกฎหมายระหว่างประเทศ – พร้อมกับการ โต้แย้งที่ชัดเจน
ศิลปิน	"มองรัฐเป็นการแสดง – พร้อมกับการ เพลงชาติ และแคตตาล็อกนิทรรศการ"

ความจริง vs. นิยาย

Element	เป็นไปได้ในนิยาย	สามารถทำได้ทางกฎหมาย	เป็นจริงทางการเมือง
ธงของตัวเอง	✓	✓	✓
เงินตราของตนเอง	✓	⚠ (เพียงแค่สัญลักษณ์)	⚠ (เฉพาะท้องถิ่น)
การเป็นสมาชิกสหประชาชาติ	✗	✓ (แต่สุดขีดยาก)	✗
ความสัมพันธ์ทางการทูต	✓	✓	⚠ (เฉพาะไม่เป็นทางการ)
สิทธิอธิปไตยบนน้ำมันแพลตฟอร์ม	✓ (เรื่อง)	✗	✗

แรงบันดาลใจทางประวัติศาสตร์

สาธารณรัฐมินเนรว่า (1972):

ความพยายามในการก่อตั้งชาติที่มีแนวคิดเสรีนิยมบนแนวปะการังในแปซิฟิก - ล้มเหลว.

ซีแลนด์ (1967):

ไมโครเนเซียนบนบ่อปรการทางทะเลของอังกฤษในอดีต - ยังคงเปิดดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน.

ลิเบอร์แลนด์ (2015):

อ้างสิทธิ์ในที่ดินที่มีข้อโต้แย้งระหว่างโครเอเชียและเซอร์เบีย - ไม่มีการรับรอง แต่มีการประชาสัมพันธ์มากมาย.

สิ่งที่คุณต้องการเพื่อเริ่มต้น:

● แนวคิด:

รัฐของคุณควรเป็นอย่างไร?

● สถานที่: ควรสร้างที่ไหน?

● แนวคิด: จะมีการปกครองอย่างไร ใครเป็นสมาชิก

และเป้าหมายคืออะไร?

● แผน: คุณจะดำเนินการอย่างไร - เชิงสัญลักษณ์ ทางกฎหมาย

หรือทางการทูต?

หมายเหตุ:

การก่อตั้งรัฐไม่ใช่พื้นที่ที่ไม่มีการปกครอง คุณสามารถเรียกร้องสิ่งต่าง ๆ ได้มากมาย แต่คุณไม่สามารถบังคับใช้ทุกอย่างได้

ข้อสรุป

การก่อตั้งรัฐของคุณเองเป็นเกมที่เกี่ยวข้องกับความจริง กฎหมาย และจินตนาการ

มันอาจเป็นโครงการที่จริงจัง - หรือเป็นการแสดงความคิดเห็นทางศิลปะเกี่ยวกับระเบียบโลก.

สิ่งที่สำคัญคือ: คุณต้องรู้ว่าคุณกำลังทำอะไร

และคุณต้องแยกความแตกต่างอย่างชัดเจนระหว่างสิ่งที่ป็นสัญลักษณ์และสิ่งที่มีความหมายทางกฎหมาย.

พร้อมสำหรับบทที่ 2 หรือยัง?

แล้วเรามาเริ่มกันที่:

"การค้นหาดินแดน - จากฟาร์มสู่แพลตฟอร์มนอกระบบ"

หรือคุณต้องการเช็คลิสต์หรือชุดเริ่มต้นกัน?

แค่บอกฉันได้เลย

ภาพรวมโดยรวม:

การก่อตั้งรัฐสำหรับมือใหม่ – วิธีการเริ่มประเทศของคุณเอง

คู่มือโมโครเนชัน การสืบทอดรัฐ & การไม่อยู่ภายใต้เขตอำนาจศาลทั่วโลก -
ระหว่างการเสียดสีและความจริง

สารบัญ

■ คำกล่าวนำ ทำไมต้องก่อตั้งรัฐของตนเอง? 🧠 บทนำ: คำถามใหญ่ คำตอบ: 🏛️ รัฐคืออะไร -
อย่างเป็นทางการ? 🌐 ประเภทของแรงจูงใจสำหรับผู้ก่อตั้งรัฐ ✍️ ความจริง vs. นิยาย 📜
แรงบันดาลใจจากประวัติศาสตร์ ✅ บทสรุป 📖 ภาพรวมโดยรวม: การก่อตั้งรัฐสำหรับมือใหม่ -
วิธีการเริ่มประเทศของตนเอง 👤 คู่มือเกี่ยวกับโมโครเนชั่น การสืบทอดรัฐ และการไม่มีเขตแดนทั่วโลก -
ระหว่างการเสียสละและความจริง ♦ บทนำ 🏰 ความฝันของรัฐของตนเอง ⚖️
กฎหมายระหว่างประเทศและรากฐานของสถานะของรัฐ 📖 เป้าหมายและโครงสร้างของคู่มือ

■ บทที่ 1: องค์ประกอบพื้นฐานของรัฐ - เกณฑ์ตามอนุสัญญามอนเตวิเดโอ 🧱
อะไรทำให้รัฐเป็นรัฐ? 🌍 1. อาณาเขตของรัฐ - ที่ดิน อากาศ และใต้ดิน 🌐 2. ประชากรของรัฐ -
ใครเป็นสมาชิก? 🏛️ 3. อำนาจอของรัฐ - รัฐบาลและการควบคุม 🌐 4.
ความสามารถในการสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ✅ บทสรุป: สีเสหลักของรัฐ

⚖️ ส่วนที่ II:

เส้นทางและอุปสรรคของการก่อตั้งรัฐ _____

■ บทที่ 2: แหล่งที่มาและหลักการของกฎหมายระหว่างประเทศ 📖 2.1
สนธิสัญญาระหว่างประเทศ - กฎที่เป็นลายลักษณ์อักษรของเกม 🌐 2.2
กฎหมายระหว่างประเทศที่ไม่เป็นลายลักษณ์อักษร -
กฎที่ไม่เป็นลายลักษณ์อักษร _____

⚖️ 2.3 หลักการทั่วไปของกฎหมาย - แนวคิดสากล 📦 2.4

วิธีการรองสำหรับการกำหนดกฎแห่งกฎหมาย - การชี้ขาดในความมืด ✅ บทสรุป:
สี่เสาหลักของกฎหมายระหว่างประเทศ

📖 บทที่ 3: การแยกตัว - สิทธิที่ถกเถียงกัน 🌍 3.1

สิทธิในการกำหนดตนเองของประชาชน ❌ 3.2

ไม่มีสิทธิในการแยกตัวทั่วไป 🆘 3.3 การแยกตัวเพื่อแก้ไข -

สิทธิในฐานะทางเลือกสุดท้าย 🔄 3.4 การสืบทอดรัฐในกร

ณที่มีการแยกตัว ✅ บทสรุป: การแยกตัวเป็นไปได้ -

แต่แทบจะไม่มีใครยอมรับ

🌐 ส่วนที่ III:

การเปลี่ยนแปลงดินแดนและการจำแนกประเภททางกฎหมาย

📖 บทที่ 4: การได้มาซึ่งดินแดน - มุมมองทางประวัติศาสตร์และสมัยใหม่ 🌴 4.1

การครอบครอง - การเข้ายึดดินแดนที่ไม่มีเจ้าของ (terra nullius) ❌ 4.2

การผนวก - การได้มาซึ่งดินแดนโดยการบังคับ ⏳ 4.3

การได้มาซึ่งดินแดนตามกาลเวลา 🔄 4.4 รูปแบบอื่น ๆ ของการได้มาซึ่งดินแดน ✅

บทสรุป: การได้มาซึ่งดินแดนในปัจจุบันเป็นเหมือนสนามระเบิดทางกฎหมาย

📖 บทที่ 5: การสิ้นสุดและการเปลี่ยนแปลงของรัฐ -

การสืบทอดรัฐ 🏛️ เกิดอะไรขึ้นเมื่อรัฐหายไป? 🔄

รูปแบบของการสิ้นสุดและการเปลี่ยนแปลงของรัฐ 🔪*

การแยกส่วน - การล่มสลาย 🔗 การรวม - การควบรวม ⚡

การรวมตัว - การเข้าร่วม ⚖️ ผลทางกฎหมายของการสืบทอดรัฐ

📜 สนธิสัญญา 💰 สนธิสัญญาและเอกสารสำคัญ 📁 หนังสือของรัฐ 📖

อนุสัญญาเวียนนาเกี่ยวกับการสืบทอดรัฐ ✅ บทสรุป:

รัฐมีขึ้นมีลง - แต่หน้าที่ของพวกเขายังคงอยู่

ส่วนที่ IV:

ดินแดนพิเศษและความท้าทายใหม่ในกฎหมายระหว่างประเทศ

บทที่ 6:

ทะเลเปิด - เสรีภาพและความรับผิดชอบ UNCLOS -
ระเบียบกฎหมายของทะเล เขตน้ำนํ้าตาม UNCLOS
สิทธิและหน้าที่ในทะเลเปิด เสรีภาพ หน้าที่
การป้องกันสิ่งแวดล้อมในทะเลเปิด ข้อตกลงเพิ่มเติม
การประมงและทรัพยากรใต้ทะเล การประมง
ทรัพยากรใต้ทะเล บทสรุป: ทะเลเปิดเป็นอิสระ -
แต่ไม่ไร้กฎหมาย

บทที่ 7: กฎหมายอวกาศ -

ชายแดนสุดท้ายของกฎหมายระหว่างประเทศ อวกาศ:
ไม่มีขอบเขต แต่ไม่ไร้กฎหมาย สนธิสัญญาอวกาศ 1967 -
หลักการพื้นฐาน หลักการพื้นฐาน
ความรับผิดชอบและการลงทะเล ความรับผิดชอบ
การลงทะเล การทำเหมืองในอวกาศ -
ทรัพยากรในสุญญากาศ? ความก้าวหน้าล่าสุด
ขยะอวกาศและ STM = การจัดการขยะในวงโคจร
ขยะอวกาศ STM (การจัดการการจราจรในอวกาศ)
ปัญหาการใช้งานสองทาง - คงแฟงหรือทางทหาร?
ตัวอย่าง บทสรุป: อวกาศเปิด - แต่ไม่ไร้การควบคุม

บทที่ 8: ภูมิภาคขั้วโลก - อาร์กติกและแอนตาร์ติก:

ระบอบกฎหมายที่แตกต่างกัน ขั้วโลก: โดยทั่วไปเย็นจัด
แต่แตกต่างกันโดยพื้นฐานทางกฎหมาย

 แอนตาร์กติกา – ทวีปแห่งสันติภาพและวิทยาศาสตร์

 สนธิสัญญาแอนตาร์กติก (1961)

โปรโตคอลการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม อาร์กติก –
น้ำแข็งที่ละลาย ความสนใจที่เพิ่มขึ้น UNCLOS

ในอาร์กติก สภาอาร์กติก (1996)

ทรัพยากรและเส้นทางการขนส่ง ทรัพยากร

เส้นทางการขนส่ง บทสรุป: สองขั้ว – สองโลก

 บทที่ 9: ทางน้ำระหว่างประเทศ - แม่น้ำ คลอง และช่องแคบ ทางน้ำ:

เส้นชีวิตของโลก 9.1 แม่น้ำระหว่างประเทศ - การใช้ที่เป็นธรรมและความร่วมมือ

หลักการพื้นฐาน คณะกรรมการแม่น้ำ 9.2 คลองระหว่างประเทศ -

การเชื่อมต่อที่สร้างขึ้นซึ่งมีความสำคัญระดับโลก คลองสุเอซ คลองปานามา

คลองคิล 9.3 ช่องแคบ - การผ่านทางขนส่งและอริปไตย การผ่านทางขนส่ง (มาตรา

38 ของ UNCLOS) ตัวอย่างของช่องแคบ บทสรุป: ทางน้ำคือสะพาน -

ไม่ใช่พรมแดน

 บทที่ 10: การไม่มีเขตแดนและสถานะพิเศษ - เมื่อดินแดน "แตกต่าง"

การไม่มีเขตแดนคืออะไร? 10.1 สถานที่ทางการทูต - ความเป็นอิสระ

ไม่ใช่ทรัพยากร หลักการพื้นฐาน (VCDR 1961) กรณีพิเศษ 10.2 ฐานทัพ -

กองกำลังต่างชาติ กฎหมายต่างชาติ? ข้อตกลงสถานะกำลังของนาโต้ (SOFA)

การสนับสนุนประเทศเจ้าบ้าน (HNS) ตัวอย่าง 10.3 กรณีพิเศษ -

เมื่อกฎหมายระหว่างประเทศพบกับความแปลกประหลาด แก่นขุดเจาะน้ำมัน

✈️ ห้องน้ำในเครื่องบิน 🇵🇹 โมโครเนชัน ✅ บทสรุป:
 การไม่มีเขตแดนเกิดขึ้นน้อย - แต่มีเสน่ห์ 🇵🇹 ภาพรวมของโมโครเนชัน -
 รัฐสร้างสรรค์ที่ไม่มีการรับรอง 🇵🇹 การเปรียบเทียบโมโครเนชันที่เลือก 🇵🇹
 ตัวอย่าง: โครงสร้างของข้อตกลงการประจำการ
 (การสนับสนุนประเทศเจ้าบ้าน) 🇵🇹
 โครงสร้างแบบจำลองของข้อตกลงการประจำการ

🏠 ชุดเริ่มต้นสำหรับผู้ก่อตั้งรัฐ วิธีการก่อตั้งรัฐ - คลาสสิก, ทดลอง,
 หรือสัญลักษณ์ 🇵🇹 1. ข้อกำหนดพื้นฐาน: อะไรคือสิ่งที่ทำให้เป็นรัฐ? 🇵🇹 2.
 เส้นทางคลาสสิกสู่การก่อตั้งรัฐ 🇵🇹 การแยกตัว - การแยกออกจากรัฐที่มีอยู่ 🇵🇹
 การสืบทอด - การรับผิดชอบตามสัญญาสิทธิอธิปไตย 🇵🇹 3. โมเดลทดลอง:
 โมโครเนชัน & ดินแดนพิเศษ 🇵🇹 ก่อตั้งโมโครเนชัน 🇵🇹
 การปกครองตนเองหรือสถานะพิเศษ 🇵🇹 4. โมเดลที่ใช้โอกาส: การล่มสลาย,
 การล่มละลาย, ดินแดนที่ไม่มีเจ้าของ 🇵🇹
 ใช้ประโยชน์จากการล่มสลายของรัฐหรือการแบ่งแยก 🇵🇹
 ยึดดินแดนที่ไม่มีเจ้าของ 🇵🇹 5. ใช้สิทธิพิเศษ: สิทธิในการตั้งอยู่ &
 การไม่มีเขตแดน 🇵🇹 สิทธิในการตั้งอยู่ 🇵🇹 การไม่มีเขตแดน 🇵🇹 6.
 ความสามารถทางกฎหมายระหว่างประเทศในฐานะบุคคลหรือองค์กร 🇵🇹
 บุคคลธรรมดา 🇵🇹 องค์กร ✅ แผนการก่อตั้งรัฐแบบทีละขั้นตอน

🇵🇹 บทที่ 11: โมโครเนชันและการปกครองตนเอง -
 ระหว่างสัญลักษณ์และกฎหมาย 🇵🇹 โมโครเนชัน: รัฐสร้างสรรค์ที่ไม่มีการรับรอง
 🇵🇹 โมโครเนชันในฟาร์มของคุณ - ขั้นตอนทีละขั้น 🇵🇹 คู่มือทีละขั้น 🇵🇹
 อำนาจอธิปไตยเชิงสัญลักษณ์ - อะไรที่อนุญาต? 🇵🇹
 รัฐเสมือนและชื่อเรียกเรื่องจากต่างดาว 🇵🇹 รัฐเสมือน

 ข้อเรียกร้องจากต่างดาว ผู้บริหารตนเอง –
สถานะทางกฎหมายและขอบเขต การประเมินทางกฎหมาย
บทสรุป: ไม่ใคร่เนชั่นได้รับอนุญาต – ตราบใดที่ยังคงเป็นส
ัญลักษณ์

■ บทที่ 12: สนธิสัญญากฎหมายระหว่างประเทศและสิทธิอธิปไตย –
ศิลปะแห่งการสืบทอดรัฐ สนธิสัญญาในฐานะเครื่องมือของสถานะของรัฐ
อนุสัญญาเวียนนาเกี่ยวกับกฎหมายของสนธิสัญญา (VCLT) หลักการพื้นฐาน
การสืบทอดรัฐโดยสนธิสัญญา – ข้อกำหนดเบื้องต้นและวสันต์จรรย
ข้อกำหนดเบื้องต้นสำหรับการสืบทอดที่มีประสิทธิภาพ ตัวอย่าง: เอกสารการสืบทอดโลก
1400/98 ■ โครงสร้าง (แบบง่าย) บทสรุป: สนธิสัญญาคือ DNA
ของกฎหมายระหว่างประเทศ

■ บทที่ 13: นโยบายการรับรอง – รัฐต่าง ๆ รับรองรัฐอื่นอย่างไร
การรับรองแบบ de facto กับ de jure
การรับรองอัตโนมัติผ่านการสรุปสนธิสัญญา
กลยุทธ์สำหรับการรับรองโดยสมาชิก UN กรณีศึกษา: ไต้หวัน, ปาเลสไตน์,
โคโซโว บทสรุป

■ บทที่ 14:
การกำหนดเขตแดนผ่านสัญญาซื้อขาย – เมื่อโครงสร้างพื้นฐานขยายสิทธิอธิปไตย
พรมแดนไม่ใช่แค่เส้น – แต่ยังเป็นก่อสร้าง การกำหนดเขตแดนผ่านสนธิสัญญาการสืบทอดรัฐ
หลักการขยายเขตแดนตามซื้อขาย การประยุกต์ใช้อย่างเป็นแบบอย่าง กรณีพิเศษ:
การขายการพัฒนาเป็นหน่วย "การพัฒนาเป็นหน่วย" หมายถึงอะไร?
เครือข่ายที่อาจได้รับผลกระทบ ผลกระทบโดมิโนของการขยายดินแดน "การแพร่ระบาด"
ทำงานอย่างไร? ผลทางกฎหมาย

✓ ข้อสรุป: ผู้ที่ขายเครือข่าย
ขายมากกว่าที่เป็นสายเคเบิล

■ บทที่ 15: สถานการณ์ทางกฎหมายตั้งแต่เอกสารการสืบทอดโลก 1400/98

จุดจบของกฎหมายระหว่างประเทศและการเกิดขึ้นของกรอบสัญญาระดับโลก 🌐 1.

เอกสารการสืบทอดโลก 1400/98 – จุดเปลี่ยนในกฎหมายระหว่างประเทศ 📜 2. โศสนธิสัญญา:

จากนาโต้ถึงสหประชาชาติ 🌐 จุดเริ่มต้น: ข้อตกลงสถานะกำลังของนาโต้และความสัมพันธ์การโอน 📜

โครงสร้างสนธิสัญญานาโต้ 🌐 การบูรณาการเข้าสู่สหประชาชาติ 📜 3. ข้อความที่สำคัญ: "ด้วยสิทธิ

หน้าที่ และส่วนประกอบทั้งหมด" 🌐 4. การรวมกลุ่มของคู่กรณีทั้งหมดในสนธิสัญญา 🌐 5.

การประยุกต์ใช้หลักการแทนุสลาธา 🌐 6. ความเป็นจริงทางกฎหมาย:

จุดจบของกฎหมายระหว่างประเทศ 🌐 7. ระเบียบโลกใหม่ 📜 8. บทสรุป: โครงสร้างกฎหมายระดับโลก

■ บทที่ 16: โลกหลังจากเอกสารการสืบทอดโลก 1400/98

สิ้นสุดของกฎหมายระหว่างประเทศหมายถึงอะไรสำหรับรัฐเก่าและผู้ก่อตั้งรัฐใหม่? 🌐 1. จุดเริ่มต้น:

การยกเลิกกฎหมายระหว่างประเทศ 📜 ผลทางกฎหมาย 🌐 2. แก์บุลา ราชา: จุดเริ่มต้นใหม่ 🌐 3.

นิยามถึงอะไรสำหรับรัฐเก่า? 🌐 4. นิยามถึงอะไรสำหรับผู้ก่อตั้งรัฐใหม่? 🌐 5. ผู้ซื้อ:

อ่อนแอและมีอำนาจในเวลาเดียวกัน 🌐 6. ดุลอำนาจที่อยู่นอกกฎหมาย ✓ 7. ข้อสรุป:

โลกหลังจากกฎหมายระหว่างประเทศ 🌐 ข้อสรุป: เส้นทางสู่รัฐที่ได้รับการยอมรับ 🏛️

ความผันของรัฐของตนเอง – ระหว่างวิสัยทัศน์และกฎหมายระหว่างประเทศ

สรุป:

อุปสรรคหลัก

คำแนะนำสำหรับผู้ที่ต้องการก่อตั้งรัฐ 1

ความรู้ทางกฎหมายเป็นสิ่งจำเป็น 2

มุ่งเน้นเชิงกลยุทธ์เพื่อการรับรองจากนานาชาติ 3

การแสดงความรุนแรงเป็นสิ่งที่ไม่สามารถต่อรองได้ 4

กำหนดระบบสัญญาณอย่างชัดเจน 5

การมีส่วนร่วมในฟอรัมระหว่างประเทศ 6

กำหนดความคาดหวังที่เป็นจริง

✓ บทสรุป: การก่อตั้งรัฐเป็นไปไม่ได้ - แต่ไม่ง่าย

บรรณานุกรม

สนธิสัญญาและอนุสัญญาระหว่างประเทศ

วรรณกรรมทางกฎหมายและข้อคิดเห็น

เอกสารและรายงานของสหประชาชาติ

วิกิพีเดียและสารานุกรมออนไลน์ (พร้อมการอ้างอิง)

คำตัดสินของศาลและรางวัลอนุญาโตตุลาการ

องค์กรและฟอรัมระหว่างประเทศ

แหล่งข้อมูลและวัสดุอื่นๆ

โมดูลเพิ่มเติม

กลอน - คำศัพท์กฎหมายระหว่างประเทศอธิบายอย่างง่าย

ข้อจำกัดความรับผิดชอบ - การศึกษา, การเสียดสี, ไม่ใช่คู่มือการสอน

เมทริกซ์ - สิ่งที่เป็นจริง, สิ่งที่เป็นสัญลักษณ์?

ภาคผนวก

การก่อตั้งรัฐใหม่:

ด้านกฎหมายและปฏิบัติพื้นฐานของกฎหมายระหว่างประเทศ:

สถานะของรัฐและการรับรอง การสร้างเมืองลอยน้ำภายใต้ UNCLOS:

ความเป็นไปได้และข้อจำกัด เขตเศรษฐกิจพิเศษ (SEZ)

ข้อตกลงรัฐเจ้าภาพ การธนาคาร ระบบเงินตรา และการปฏิบัติตาม

การสร้างรัฐดิจิทัล: E-Residency, การกำกับดูแลบล็อกเชน,

รัฐธรรมนูญดิจิทัล ไมโครเนชัน - ตัวอย่างและข้อมูลเชิงลึก

กลยุทธ์ทางการทูตสำหรับการรับรอง

ข้อกำหนดด้านประกันสำหรับโครงการนอกชายฝั่ง แหล่งข้อมูล:

อ่านเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องนี้:

◆ บทนำ

ความฝันของรัฐของคุณเอง

Th แนวคิดในการก่อตั้งประเทศของตนเองนั้นเก่าแก่พอๆ กับแนวคิดเรื่องอริปไตย .

สำหรับบางคน มันเป็นความปรารถนาในยูโทเปียเพื่อเสรีภาพ สำหรับคนอื่น ๆ เป็นการทดลองทางศิลปะ โมเดลความคิดทางกฎหมาย หรือเพียงแค่การแสดงออกถึงความไม่พอใจต่อระบบที่มีอยู่

ไม่ว่าจะเป็นไมโครเนชันบนฟาร์มของตนเอง การจำลองการทูต หรือเป็นความริเริ่มด้านกฎหมายระหว่างประเทศอย่างจริงจัง - การก่อตั้งรัฐนั้นน่าหลงใหล

แต่ระหว่างแนวคิดและความจริงนั้นมีน้ำหนัของบรรทัดฐานทางกฎหมาย ผลประโยชน์ทางการเมือง และอุปสรรคทางปฏิบัติ

รัฐไม่ใช่เพียงแค่สถานที่ที่มีธงและเพลงชาติ -

แต่เป็นเอนทิตีที่ซับซ้อนซึ่งต้องมีการยึดโยงในกฎหมายระหว่างประเทศเพื่อที่จะได้รับการยอมรับในฐานะเช่นนั้น

✨ **คู่มือนี้สำหรับทุกคนที่ไม่เพียงแต่ต้องการฝันถึงรัฐของตนเอง แต่ยังต้องการเข้าใจมัน - และอาจจะกล้าที่จะลงมือทำด้วย**

มูนิริกฎหมายระหว่างประเทศของสถานะของรัฐ

ที่หัวใจของการก่อตั้งรัฐคือกฎหมายระหว่างประเทศ - ชุดของกฎที่กำหนดว่าสิ่งใดคือรัฐ, มันเกิดขึ้นได้อย่างไร, มันได้รับการยอมรับอย่างไร, และมันมีปฏิสัมพันธ์กับรัฐอื่น ๆ อย่างไร

อนุสัญญามอนเตวิเดโอในปี 1933 ระบุเกณฑ์สี่ประการที่เอนทิตีต้องปฏิบัติตามเพื่อที่จะถือว่าเป็นรัฐ:

- อาณาเขตของรัฐที่กำหนด
- ประชากรถาวร
- รัฐบาลที่มีประสิทธิภาพ
- ความสามารถในการเข้าสู่ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

เกณฑ์เหล่านี้เป็นสิ่งจำเป็น - แต่ไม่เพียงพอเสมอไป.

เพราะแม้ว่าหน่วยงานจะตอบสนองทุกข้อกำหนดทั้งสี่ แต่ถ้าไม่มีการรับรองจากรัฐอื่น ๆ มันมักจะยังคงเป็นภาพลวงตาทางกฎหมาย.

ชุมชนระหว่างประเทศมีเสียง - และไม่เสมอไปที่ตัดสินใจตามมาตรฐานทางกฎหมายล้วน ๆ แต่ยังคำนึงถึงการเมือง ยุทธศาสตร์ และข้อพิจารณาทางจริยธรรมด้วย

 ใครก็ตามที่ต้องการก่อตั้งรัฐต้องไม่เพียงแต่รู้กฎ - แต่还必须รู้ว่ากฎเหล่านั้นถูกนำไปใช้ หลีกเลี่ยงหรือตีความอย่างไร

เป้าหมายและโครงสร้างของคู่มือ

eBook นี้เป็นคู่มือที่ครบถ้วนและเป็นโมดูลสำหรับการก่อตั้งรัฐ - ตั้งแต่ทฤษฎีจนถึงการปฏิบัติ ตั้งแต่ไมโครเนชันจนถึงสาธารณรัฐที่ได้รับการรับรองตามกฎหมายระหว่างประเทศ

มันรวมถึง:

● ความแม่นยำทางกฎหมาย

● ความชัดเจนในการสอน

● ความเหมาะสมในเชิงเสียดสี

- ความลึกเชิงกลยุทธ์

คุณจะได้เรียนรู้:

- วิธีการค้นหาหรืออ้างสิทธิ์ในอาณาเขตของรัฐ
- วิธีการกำหนดและรวมประชากร
- วิธีการจัดตั้งรัฐบาลและเขียนรัฐธรรมนูญ
- วิธีการได้รับการรับรองจากนานาชาติ
- วิธีการออกแบบสนธิสัญญาเกี่ยวกับการสืบทอดรัฐ
- วิธีการใช้ไมโครเนชัน เขตพิเศษ และการไม่มีเขตแดน
- วิธีการเตรียมตัวสำหรับการล่มสลายของรัฐที่มีอยู่
- วิธีการเข้าใจและใช้สิทธิพิเศษทางการทูตและการทหาร

 ในตอนท้าย คุณจะได้รับ "ชุดเริ่มต้น" ที่มีรายการตรวจสอบ แม่แบบ สัญญาตัวอย่าง และกรณีศึกษา - พร้อมสำหรับโครงการรัฐของคุณเอง.

บทที่ 1:

องค์ประกอบพื้นฐานของรัฐ – เกณฑ์ตามอนุสัญญามอนเตวิเดโอ

อะไรทำให้รัฐเป็นรัฐ?

อนุสัญญามอนเตวิเดโอว่าด้วยสิทธิและหน้าที่ของรัฐในปี 1933 เป็นพื้นฐานทางกฎหมายสำหรับการกำหนดสถานะของรัฐในกฎหมายระหว่างประเทศสมัยใหม่.

It ระบุเกณฑ์หลักสี่ประการที่เอนกิตติต้องปฏิบัติตามเพื่อจะถือว่าเป็นรัฐ :

- ดินแดนของรัฐที่กำหนด
- ประชากรถาวร
- รัฐบาลที่มีประสิทธิภาพ
- ความสามารถในการเข้าร่วมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

สี่องค์ประกอบนี้เปรียบเสมือนเสาหลักที่รองรับของบ้าน.

ถ้ามีองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่งขาดหายไป ทั้งหมดจะสั่นคลอน หากมีทั้งหมด บ้านจะตั้งอยู่ได้ - แต่การที่มันจะถูกยอมรับว่าเป็น "รัฐ" ก็ขึ้นอยู่กับการณ์เพื่อนบ้านยอมรับเช่นกัน.

1. อาณาเขตของรัฐ – ที่ดิน, อากาศ, และใต้ดิน

รัฐต้องการที่ดินที่สามารถเรียกได้ว่าเป็นของตนเอง กฎต่อไปนี้ใช้บังคับ:

- **ขนาดไม่สำคัญ:** โมนาโกมีพื้นที่ 2 ตร.กม. รัสเซียมีพื้นที่มากกว่า 17 ล้านตร.กม.
- **รูปร่างไม่สำคัญ:** เกาะ รัฐที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล เขตปกครองพิเศษ – ทั้งหมดเป็นไปได้
- **สถานที่ไม่สำคัญ:** สิ่งที่สำคัญที่สุดคือคุณต้องมีการควบคุมที่มีประสิทธิภาพ.

🔍 อะไรถือว่าเป็นอาณาเขตของรัฐ?

พื้นที่	คำอธิบาย
พื้นที่ดิน	"ดินแดนทางกายภาพที่อธิปไตยถูกใช้"
อากาศ	พื้นที่เหนือพื้นดิน - จนถึงขอบของอวกาศ
ใต้ดิน	ทุกอย่างที่อยู่ใต้พื้นผิว - รวมถึงทรัพยากร
ทะเลอาณาเขต	สูงสุด 12 ไมล์ทะเล - โดยมีอำนาจอธิปไตยเต็มที่
เขตเศรษฐกิจจำเพาะ (EEZ)	สูงสุด 200 ไมล์ทะเล - โดยมีสิทธิพิเศษสิทธิทางเศรษฐกิจ

🧠 **การช่วยจำ:** "รัฐไม่จำเป็นต้องมีที่ดินมาก - แต่ต้องมีการควบคุมมาก."

🌟 กรณีพิเศษ

- เขตแดน: เช่น ซานมารีโน (ถูกล้อมรอบโดยอิตาลี)
- เขตแดนที่แยกออก: เช่น บูซิงเคน อัม ฮอคโรน (เขตแดนเยอรมันในสวิตเซอร์แลนด์)
- ดินแดนที่ไม่มีเจ้าของ: หายาก แต่เป็นไปได้ - เช่น เบียร์ตาวีล ระหว่างอียิปต์และซูดาน

👥 2. ประชากรของรัฐ - ใครเป็นสมาชิก?

รัฐต้องการประชากร - ไม่เพียงแต่ในฐานะผู้อยู่อาศัย แต่ยังเป็นชุมชนที่ถูกกำหนดโดยกฎหมาย.

🧬 สัญชาติ: ius soli vs. ius sanguinis

หลักการ	ความหมาย	ตัวอย่างรัฐ
ius soli	สัญชาติโดยกำเนิดในประเทศ	"สหรัฐอเมริกา, แคนาดา"
ius sanguinis	สัญชาติโดยการสืบทอด	"เยอรมนี, อิตาลี"
ระบบผสม	การรวมกันของหลักการทั้งสอง "ฝรั่งเศส, บราซิล"	

🚫 **ความไร้รัฐ**
"บุคคลไร้รัฐ" คือผู้ที่ไม่ได้รับการยอมรับว่าเป็นพลเมืองโดยรัฐใด ๆ ซึ่งนำไปสู่:

- ไม่มีสิทธิในการลงคะแนนเสียง
- ไม่มีเอกสารการเดินทาง
- ไม่มีการป้องกันทางการทูต

⚠️ สำหรับรัฐใหม่ การสร้างกฎที่ชัดเจนและครอบคลุมเกี่ยวกับสัญชาติเป็นสิ่งสำคัญ - มิฉะนั้นจะเกิดพื้นที่กฎหมายที่ไม่ชัดเจนขึ้น

3. อำนาจของรัฐ – รัฐบาลและการควบคุม

รัฐจำเป็นต้องมีองค์กรที่ออกกฎหมาย บังคับใช้กฎหมาย และรักษาความสงบเรียบร้อยของสาธารณะ

รัฐบาลที่มีประสิทธิภาพ

- ต้องมีการควบคุมดินแดนและประชากร
- ต้องสามารถดำเนินการได้ – ไม่ใช่เพียงเชิงสัญลักษณ์
- รูปแบบของรัฐบาลไม่สำคัญ: ประชาธิปไตย ระบอบกษัตริย์ เทคโนโลยี – ทั้งหมดได้รับอนุญาต

อธิปไตยภายในกับอำนาจอธิปไตยภายนอก

ประเภทของอำนาจอธิปไตย	ความหมาย
ภายใน	การควบคุมดินแดนของรัฐตนเอง
ภายนอก	อิสรภาพจากรัฐอื่น

🧠 รัฐบาลที่ไม่มีการควบคุมก็เหมือนกับกษัตริย์ที่ไม่มีมงกุฎ – สวยงาม แต่ไม่มีอำนาจ.

4. ความสามารถในการสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

รัฐต้องสามารถสื่อสารกับรัฐอื่น ๆ - ทางการทูต, ทางสัญญา, ทางองค์กร.

นิยามความว่าอย่างไรในทางปฏิบัติ?

- การเปิดสถานทูต
- การทำสนธิสัญญา
- การเป็นสมาชิกขององค์กรระหว่างประเทศ (เช่น สหประชาชาติ, องค์การการค้าโลก, สหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ)

✚ การรับรอง: การประกาศ vs. การสร้าง

กรณี	ความหมาย	ตัวอย่าง
การประกาศ	"รัฐมีอยู่เมื่อมันตอบสนองเกณฑ์ – การรับรองเท่านั้น ยืนยันสิ่งนี้"	"โซมาลีแลนด์ (ไม่ได้รับการรับรอง, แต่ควบคุมในทางปฏิบัติ)"
การสร้าง	รัฐมีอยู่ได้เพียงผ่าน การรับรอง	"โคโซโว (ที่มีข้อพิพาท แต่ได้รับการรับรองจากหลายประเทศ)"

 Without rec การรับรู้ รัฐมักจะยังคงเป็นภาพลวงทางกฎหมาย – มองเห็นได้ แต่ไม่มีประสิทธิภาพ .

✓ บทสรุป: สี่เสาหลักของรัฐ

เกณฑ์	การนิยามสั้น ๆ
อาณาเขตของรัฐ	ดินแดนที่กำหนดพร้อมการควบคุมที่มีประสิทธิภาพ
ประชากรของรัฐ	ประชากรถาวรที่มีพันธะทางกฎหมาย
อำนาจของรัฐ	รัฐบาลที่มีอธิปไตย
ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ	ความสามารถในการทูตและสัญญา ปฏิสัมพันธ์

สิ่งเหล่านี้ เกณฑ์ของคุณคือบัตรผ่านสู่โลกของรัฐ แต่พวกเขาเป็นเพียงจุดเริ่มต้นเท่านั้น g.

เส้นทางสู่การรับรอง การเป็นสมาชิกในองค์กรระหว่างประเทศ
และความมีประสิทธิภาพที่แท้จริงนั้นยาวนาน - และมักจะเกี่ยวข้องกับการเมือง

 ตารางที่ 1: เกณฑ์ของสถานะของรัฐ
(อนุสัญญามอนเตวิเดโอ)

เกณฑ์	คำจำกัดความ	คุณสมบัติหลัก / ผลกระทบ
อาณาเขตของรัฐ	"ดินแดนที่กำหนดซึ่งรัฐมีการใช้ประสิทธิภาพการควบคุม"	"ขนาดและการกำหนดพรมแดนไม่มีความสำคัญ; รวมถึงที่ดิน, อากาศ และใต้ดิน; การควบคุมเป็นสิ่งที่สำคัญมาก"
ประชากรของรัฐ	"ประชากรถาวรที่อาศัยอยู่ในอาณาเขตของรัฐ"	"สัญชาติในฐานะพันธะทางกฎหมาย; บุคคลไร้สัญชาติไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของประชากรของรัฐในความหมายที่แคบกว่า"
อำนาจของรัฐ	รัฐบาลที่มีประสิทธิภาพที่ทำการควบคุมดินแดนและประชาชน	รูปแบบของรัฐบาลคือไม่เกี่ยวข้อง; สิ่งที่น่าสนใจคือความสามารถในการออกกฎหมายและบังคับใช้"
ความสามารถในการสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ความสัมพันธ์	"ความสามารถในการมีปฏิสัมพันธ์กับรัฐอื่น ๆ และสรุปสนธิสัญญา"	"ข้อกำหนดเบื้องต้นสำหรับการทูต การรับรอง การเป็นสมาชิก และความสามารถทางกฎหมายภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ"

 ตารางที่ 2:

การเปรียบเทียบทฤษฎีการรับรอง

ทฤษฎี	หลักการสำคัญ	ผลกระทบในทางปฏิบัติ	ตัวอย่าง
การประกาศ	"รัฐมีอยู่เมื่อใดก็ตามที่มันปฏิบัติตามเกณฑ์มอนเตวิเดโอ; การรับรองเพียงยืนยัน"	"การมีอยู่ตามกฎหมายอิสระจากการรับรอง; การรับรองเป็นการประกาศ"	"โซมาลีแลนด์ (de facto การควบคุม แต่แทบจะไม่มีการรับรอง)"
การสร้าง	รัฐมีอยู่ได้เพียงผ่านการรับรองจากรัฐอื่น	"หากไม่มีการรับรอง, ไม่มีการกฎหมายระหว่างประเทศ บุคลิกภาพ; การรับรองสร้างสถานะ"	"โตโซโว (ที่ได้รับการรับรองโดยหลายประเทศ แต่ไม่ทั้งหมดของสมาชิก UN)")"
รูปแบบผสม	"การรับรองเป็น de facto การประกาศ แต่มีลักษณะการสร้างทางการเมือง"	"รัฐตัดสินใจตามดุลพินิจทางการเมือง; การรับรองมีอิทธิพลความสามารถในการดำเนินการ"	"บอสเนียและเฮอร์เซโกวีนา (1992, ได้รับการรับรองแม้ว่าจะเริ่มต้นได้อ่อนแอ รัฐบาล)"

ส่วนที่ II:

เส้นทางและอุปสรรคของการก่อตั้งรัฐ

บทที่ 2:

แหล่งที่มาและหลักการของกฎหมายระหว่างประเทศ W

ใครก็ตามที่ต้องการก่อตั้งรัฐจะต้องรู้กฎของเกม - และกฎเหล่านี้เรียกว่ากฎหมายระหว่างประเทศ.

แต่กฎเหล่านี้มาจากไหน? ใครเป็นผู้เขียนมัน?

แล้วจริง ๆ แล้วมันมีผลผูกพันมากน้อยแค่ไหน?

กฎหมายระหว่างประเทศไม่ใช่หนังสือกฎหมายที่มีปกและสารบัญ.

มันเป็นระบบที่มีพลศาสตร์ของสนธิสัญญา ขนบธรรมเนียม หลักการ และการตีความ.

แหล่งข้อมูลที่สำคัญที่สุดสำหรับโครงสร้างนี้คือ มาตรา 38

(1) ของข้อบังคับของศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ (ICJ). มันระบุว่าสิ่งใดถือเป็น "แหล่งของกฎหมาย" - และสิ่งใดไม่ถือ.

2.1 สนธิสัญญาระหว่างประเทศ - กฎของเกมที่เขียนขึ้น

สนธิสัญญาเป็นส่วนประกอบของ "กฎหมายที่เข้มงวด" ในกฎหมายระหว่างประเทศ.

สนธิสัญญาเขียนขึ้นอย่างชัดเจนและตกลงกันระหว่างรัฐ.

ผู้ที่ลงนามจะมีผลผูกพัน - สัญญาต้องปฏิบัติตาม.

ตัวอย่างของสนธิสัญญาที่สำคัญ

สนธิสัญญา กฎบัตรสหประชาชาติ	เนื้อหา / ความสำคัญ
อนุสัญญาเวียนนาเกี่ยวกับกฎหมายของสนธิสัญญา (VCLT, 1969)	"รัฐธรรมนูญของระเบียบระหว่างประเทศ (การห้ามใช้กำลัง, การกำหนดตนเอง)"
อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล (UNCLOS)	"กำหนดการสรุป การตีความ และ การสิ้นสุดของสนธิสัญญา"
สนธิสัญญาอวกาศ (1967)	"กำหนดเขตน่านน้ำ, ทะเลเปิด, ทรัพยากร กฎพื้นฐานสำหรับการใช้พื้นที่นอกโลก"

📌 สนธิสัญญามีผลผูกพันเฉพาะต่อฝ่ายที่ทำสัญญา -
แต่สนธิสัญญาที่สำคัญมักจะมีอิทธิพลต่อทั้งระบบ.

🔍 กลไกของสนธิสัญญา (ตาม VCLT)

- Siลายเซ็น
- การให้สัตยาบัน
- การสงวนสิทธิ
- มีผลบังคับ ●
การสิ้นสุด
- การเป็นโมฆะจากการละเมิด *ius cogens* (เช่น การห้ามทรมาน)

⚠️ มาตรา 53 VCLT:

สนธิสัญญาที่ละเมิดบรรทัดฐานที่บังคับของกฎหมายระหว่างประเทศทั่วไปจะเป็นโมฆะ.

🌐 2.2 กฎหมายระหว่างประเทศที่ไม่เป็นลายลักษณ์อักษร - กฎที่ไม่ได้เขียน

ไม่ใช่ทุกอย่างจะเป็นเพียงขาวและดำ บางกฎเกิดจากการปฏิบัติ -
และจากความเชื่อว่าการปฏิบัตินี้มีผลผูกพันทางกฎหมาย.

นี่เรียกว่ากฎหมายระหว่างประเทศที่ไม่เป็นลายลักษณ์อักษร.

🧠 สององค์ประกอบ

องค์ประกอบ	ความหมาย
การปฏิบัติของรัฐ	พฤติกรรมที่สอดคล้องกันของรัฐหลายแห่งตลอดเวลา
ความเชื่อทางกฎหมาย	"ความเชื่อมั่นว่าพฤติกรรมนี้เป็นทางกฎหมาย ที่จำเป็น"

ตัวอย่าง:

การห้ามสงครามรุกรานเป็นกฎหมายประเพณีที่มีมายาวนาน - ก่อนที่จะถูกบันทึกไว้ในกฎบัตรสหประชาชาติ.

กรณีพิเศษ: ความเจ็บเป็นความยินยอม? ในบางกรณี ความเจ็บของรัฐสามารถตีความได้ว่าเป็นความยินยอม - เช่น ในเรื่องข้อเรียกร้องด้านดินแดนหรือผลของสนธิสัญญา.

แต่ควรระวัง:

ความเจ็บไม่ใช่สิ่งที่ดีเสมอไป แต่บ่อยครั้งมีความขัดแย้งทางกฎหมาย.

2.3 หลักการทั่วไปของกฎหมาย - แนวคิดสากล

หลักการเหล่านี้มีต้นกำเนิดจากระบบกฎหมายภายในประเทศและยังใช้ได้ในระดับสากล - เป็นการเติมช่องว่างและเป็นเข็มทิศทางศีลธรรม.

ตัวอย่าง

หลักการ	ความหมาย
สัญญาต้องปฏิบัติตาม	ต้องปฏิบัติตามสนธิสัญญา
ความสุจริต	การใช้สิทธิต้องเป็นไปอย่างยุติธรรมและซื่อสัตย์
การห้ามการกระทำที่ขัดแย้ง	พฤติกรรมที่ขัดแย้งกันไม่อนุญาต
lex specialis	กฎหมายมีอำนาจเหนือกว่ากฎทั่วไป
ไม่มีการลงโทษหากไม่มีกฎหมาย	ไม่มีการลงโทษโดยไม่มีกฎหมาย

หลักการเหล่านี้ช่วยเมื่อไม่มีสนธิสัญญาและไม่มีประเพณีที่ใช้ได้ - พวกมันเป็นมูลนิธของการคิดทางกฎหมาย.

2.4 วิธีการรองสำหรับการกำหนดกฎแห่งกฎหมาย - การชี้นำในหมอก

เมื่อสถานการณ์ทางกฎหมายไม่ชัดเจน สิ่งสองอย่างช่วยได้:

- คำตัดสินของศาล (กฎหมายวิธีการ)
- หลักคำสอนของนักกฎหมาย (doctrine)

การตัดสินของศาล

ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ (ICJ) ตัดสินเฉพาะคู่กรณีในคดี - แต่คำพิพากษาของมันมักมีผลกระทบในการส่งสัญญาณ.

ศาลในประเทศสามารถออกคำพิพากษาที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายระหว่างประเทศได้เช่นกัน

หลักคำสอนของนักวิชาการ

การเขียน ของ "นักวิชาการที่มีคุณสมบัติสูงสุด" ถือเป็นเครื่องมือในการตีความ

พวกเขาไม่มีผลผูกพัน - แต่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติและการพัฒนากฎหมาย

ตัวอย่าง:

ความคิดเห็น เกี่ยวกับ VCLT ในวรรณกรรมทางกฎหมายมักจะมีค่ามากกว่าข้อความของสนธิสัญญาเอง

บทสรุป:

สี่เสาหลักของกฎหมายระหว่างประเทศ

The Four Pillars of International Law	อำนาจผูกพัน	ตัวอย่าง
สนธิสัญญา	สูง	"กฎบัตรสหประชาชาติ, VCLT, UNCLOS"
กฎหมายประเพณี	ระดับกลางถึงสูง	"การห้ามสงครามรุกราน, ความเป็นอิสระ"
หลักการทั่วไปของกฎหมาย	ระดับกลาง	"สัญญาต้องปฏิบัติตาม, การห้ามการกระทำที่ขัดแย้ง"
วิธีการเสริม	ต่ำ	"คำพิพากษา ICJ, ตำราเรียน"

ใครก็ตามที่ต้องการ ที่จะก่อตั้งรัฐต้องรู้ว่ากฎหมายจากที่ไหน - และมันทำงานอย่างไร

เพราะว่าด้วย ความรู้นี้แสดงให้เห็นว่า การก่อตั้งรัฐใด ๆ ยังคงเป็นเกมที่ไม่มีแผนการเล่น

บทที่ 3:

การแยกตัว – การแยกออก

สิทธิที่ก่อให้เกิดข้อถกเถียง

การแยกตัวคืออะไร?

การแยกตัวหมายถึงการแยกตัวฝ่ายเดียวของส่วนหนึ่งของดินแดนออกจากรัฐที่มีอยู่ โดยมีเป้าหมายในการก่อตั้งรัฐใหม่ที่เป็นอิสระ

มันฟังดูเหมือนการปฏิวัติ - แต่มีความซับซ้อนสูงในกฎหมายระหว่างประเทศและมีความตึงเครียดทางการเมืองสูง.

การแยกตัวเกี่ยวข้องกับหลักการสำคัญสองประการของกฎหมายระหว่างประเทศ:

- สิทธิในการกำหนดตนเองของประชาชน
- ความสมบูรณ์ของดินแดนของรัฐที่มีอยู่

มีความตึงเครียดถาวรระหว่างหลักการทั้งสองนี้ – และกฎหมายระหว่างประเทศจะทำการถ่วงดุลระหว่างพวกเขาอย่างรอบคอบ

3.1 สิทธิในการกำหนดตนเองของประชาชน

สิทธิในการกำหนดตนเองเป็นหลักการที่ได้รับการยอมรับในกฎหมายระหว่างประเทศ

มันระบุว่า:

"ประชาชน" มีสิทธิในการกำหนดสถานะทางการเมืองของตนเองและดำเนินการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมอย่างเสรี

การกำหนดตนเองภายใน vs. การกำหนดตนเองภายนอก

ประเภท	ความหมาย	ตัวอย่าง
การกำหนดตนเองภายใน	"อำนาจอิสระ การปกครองตนเอง, สิทธิทางวัฒนธรรมภายในรัฐ"	"ซาวร์โทโร, คิวเบก"
การกำหนดตนเองภายนอก	การแยกตัวและการก่อตั้งรัฐของตนเอง	"ซูดานใต้, บังกลาเทศ"

 การกำหนดตนเองภายนอกอนุญาตให้ทำได้เฉพาะในเงื่อนไขที่แคบมากเท่านั้น - โดยปกติจะอยู่ในบริบทของลัทธิจักรวรรดินิยม หรือการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่รุนแรงที่สุด

3.2 ไม่มีสิทธิในการแยกตัวทั่วไป

กฎหมายระหว่างประเทศไม่รับรองสิทธิในการแยกตัวทั่วไป

ความสมบูรณ์ของดินแดนของรัฐเป็นสิ่งที่ได้รับการคุ้มครอง - และการแยกตัวฝ่ายเดียวโดยทั่วไปไม่อนุญาต

 ทำไมถึงไม่?

- การแยกตัวทำให้รัฐไม่มั่นคง
- มันอาจนำไปสู่ผลกระทบโดมิโน
- มันขัดแย้งกับการห้ามใช้กำลังในกฎบัตรสหประชาชาติ

 ข้อยกเว้น: การปลดปล่อยอาณานิคม – ที่นี้

การกำหนดตนเองภายนอกได้รับการยอมรับว่าเป็นเส้นทางที่ชอบธรรมสู่ความเป็นอิสระ

3.3 การแยกตัวเพื่อแก้ไข – สิทธิในฐานะทางเลือกสุดท้าย

นักกฎหมายระหว่างประเทศบางคนแย้งว่าการแยกตัวสามารถได้รับอนุญาตหาก "ประชาชน" ถูกกดขี่อย่างรุนแรงและไม่มีทางเลือกอื่นสำหรับการกำหนดตนเอง

 ข้อกำหนดเบื้องต้น

- การละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างเป็นระบบ รุนแรง และอย่างมหาศาล
- การปฏิเสธการกำหนดตนเองภายใน
- การถูกกีดกันจากกระบวนการทางการเมือง
- ไม่มีแนวโน้มในการปกป้องหรือการปฏิรูป

กรณีศึกษา

กรณีศึกษา	การประเมินผล
โคโซโว (2008)	"มีข้อพิพาท แต่ได้รับการรับรองโดยรัฐหลายแห่ง – ICJ ยืนยันว่าไม่มีความผิดกฎหมาย"
บังกลาเทศ (1971)	"กรณีตัวอย่าง: ความรุนแรงอย่างมหาศาล, การไหลของผู้ลี้ภัย, การสนับสนุนระหว่างประเทศ"
กาดาลุญญา (2017)	ไม่มีสิทธิในการแยกตัว – ไม่มีการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างรุนแรง การละเมิด

⚠ การแยกตัวเพื่อแก้ไขไม่ใช่ใบอนุญาตในการแยกตัว – แต่เป็นทางออกฉุกเฉินทางกฎหมายในสถานการณ์สุดขีด.

3.4 การสืบทอดรัฐในกรณีการแยกตัว

เมื่อมีการก่อตั้งรัฐใหม่ คำถามที่เกิดขึ้นคือ:

จะเกิดอะไรขึ้นกับสนธิสัญญา ทรัพย์สิน และหนี้ของรัฐเก่า?

สนธิสัญญา	
ประเภทสนธิสัญญา	การโอนในกรณีการแยกตัว?
สนธิสัญญาเขตแดน (เช่น สนธิสัญญาพรมแดน)	ใช่ – โดยอัตโนมัติ (ถูกยกเลิก)
สนธิสัญญาส่วนบุคคล (เช่น พันธมิตร)	ไม่ – ต้องมีการเจรจาใหม่
สนธิสัญญาหลายฝ่าย (เช่น อนุสัญญาสหประชาชาติ)	มีข้อพิพาท – มักใช้หลักการ "กระดานชนวนสะอาด"

💰 ทรัพย์สินและหนี้

ทรัพย์สิน: การแบ่งสัดส่วนหรือการเจรจา

เอกสารสำคัญ: การส่งมอบเอกสารที่เกี่ยวข้อง

หนี้: หลักการของ "หนี้ที่น่ารังเกียจ" – ไม่มีการรับผิดชอบหนี้ที่ใช้ในการกดขี่

📄 อนุสัญญาวินาเกี่ยวกับการสืบทอดรัฐ

อนุสัญญา	เนื้อหา	สถานะ
อนุสัญญาวินาเกี่ยวกับสนธิสัญญา (1978)	กฎเกี่ยวกับการสืบทอดตามสนธิสัญญา	การให้สัตยาบันต่ำ (23 รัฐ)
อนุสัญญาวินาเกี่ยวกับสินทรัพย์, เอกสารสำคัญ, หนี้ (1978)	กฎเกี่ยวกับการแบ่งทรัพย์สินของรัฐ ทรัพย์สิน	ไม่อยู่ในกำลัง

 ในทางปฏิบัติ ปัญหาการสืบทอดมักถูกควบคุมโดยสนธิสัญญาทวิภาคี - กฎหมายระหว่างประเทศเพียงแค่ให้กรอบการทำงานเท่านั้น

 บทสรุป: การแยกตัวเป็นไปได้ – แต่เกิดขึ้นได้ยากกว่ามีความชอบธรรม

เส้นทางสู่การแยกตัว	สถานะของกฎหมายระหว่างประเทศ
การปลดปล่อยอาณานิคม	ได้รับการรับรอง
การแยกตัวโดยความยินยอม	เป็นไปได้ – เช่น ชูดานใต้
การแยกตัวเพื่อแก้ไข	มีข้อโต้แย้ง – เท่านั้นในสถานการณ์สุดขีด
การแยกตัวฝ่ายเดียว	โดยทั่วไปไม่อนุญาต

ใครก็ตามที่ต้องการก่อตั้งรัฐไม่ควรพึ่งพาการแยกตัว - แต่ควรใช้วิธีที่สร้างสรรค์และถูกต้องตามกฎหมาย เช่น การสืบทอดตามสนธิสัญญา ไม่ควรเนชั่นเชิงสัญลักษณ์ หรือเขตพิเศษทางการทูต.

ตาราง:
แง่มุมของกฎหมายระหว่างประเทศเกี่ยวกับการแยกตัว

ด้าน	คำอธิบาย	กฎหมายระหว่างประเทศ สถานะ / การประเมิน	ตัวอย่าง
สิทธิในการ การกำหนดตนเองของ ประชาชน	"สิทธิของประชาชนในการ ตัดสินใจเกี่ยวกับการเมืองของตน สถานะและ การพัฒนา"	"ตามธรรมเนียม" ; บรรจุไว้ในสหประชาชาติ และสิทธิมนุษยชน สิทธิในกฎหมาย	"การปลดปล่อยอาณานิคม, South คิวเบก"
สิทธิในการแยกตัว	การแยกตัวฝ่ายเดียวของ ส่วนหนึ่งของดินแดนไปยัง พวกรัฐ	"ไม่มีสิทธิทั่วไป; ถ้าที่ที่เข้มงวดของ ระหว่างประเทศ "	"กาตาลญา (ไม่มีสิทธิ), บาวาเรีย (ไม่ระบุ สำหรับใน DE)"
การแยกตัวเพื่อแก้ไข	การแยกตัวเป็นทางเลือกสุดท้าย ในกรณีที่ massive สิทธิมนุษยชน การละเมิด	"ที่มีข้อถกเถียง" เท่านั้น อนุญาตในสุดขีด สถานการณ์"	"โคโซโว (ที่มีข้อพิพาท), บังกลาเทศ (แบบอย่าง กรณี)"
ความสมบูรณ์ของดินแดน	การปกป้องที่มีอยู่ พรมแดนและรัฐ ดินแดน	หลักการพื้นฐาน ของกฎหมายระหว่างประเทศ; ใน ความตึงเครียดกับการแยกตัว"	"การผนวกไครเมีย โดยรัสเซีย (ผิดกฎหมายตาม กฎหมายระหว่างประเทศ)"
การสืบทอดรัฐ	การโอนสิทธิและ หน้าที่จาก รัฐที่สืบทอดไปยัง รัฐที่สืบทอด	"พื้นที่กฎหมายที่ซับซ้อน; มักถูกควบคุมโดย ข้อตกลงทวิภาคี"	สหภาพโซเวียต → สหพันธรัฐรัสเซีย, เช็กโกสโลวาเกีย

 ตาราง: แหล่งของกฎหมายระหว่างประเทศ (ตามมาตรา 38
อนุสัญญาศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ)

ประเภทแหล่ง	คำจำกัดความ	คุณสมบัติหลัก / มีผลผูกพัน	ตัวอย่าง / ความสำคัญ
สนธิสัญญาระหว่างประเทศ ข้อตกลงที่เป็นลายลักษณ์อักษร	ระหว่างหัวข้อของกฎหมายระหว่างประเทศ	"กฎหมายที่เข้มงวด"; มีผลผูกพันต่อฝ่ายที่ทำสัญญา	"กฎบัตรสหประชาชาติ, VCLT, UNCLOS"
ตามประเพณีกฎหมายระหว่างประเทศ	รัฐที่สอดคล้อง การปฏิบัติ + ความเชื่อทางกฎหมาย	"ที่ไม่ได้เขียน; มีผลผูกพันต่อรัฐทั้งหมด (ยกเว้น 'ผู้คัดค้านที่ยืนกราน')"	"การห้ามสงครามรุกราน, ความเป็นอิสระของหัวหน้ารัฐ"
หลักการทั่วไปของกฎหมาย	"หลักการจากระบบกฎหมายของชาติ, การโอนถึงกฎหมายระหว่างประเทศ"	"การเติมเต็มช่องว่าง; การแสดงออกของกฎหมายสากล"	"สัญญาต้องปฏิบัติตาม, ความสุจริต, การห้ามการกระทำที่ขัดแย้ง"
การตัดสินของศาล	คำพิพากษาของระหว่างประเทศและศาลในประเทศ	"วิธีการเสริมสำหรับการกำหนดกฎหมาย; ไม่สร้างกฎหมายโดยตรง"	คำพิพากษาของ ICJ, การตัดสินของประเทศเกี่ยวกับกฎหมายระหว่างประเทศ
หลักคำสอนของนักวิชาการ (หลักคำสอน)	มุมมองของผู้มีคุณสมบัติ นักวิชาการ	"การช่วยในการตีความ; มีอิทธิพลต่อกฎหมายการพัฒนา"	"ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับ VCLT, วิชาการวรรณกรรม, ผู้เชี่ยวชาญความคิดเห็น"

ตาราง:

รูปแบบการได้มาซึ่งดินแดนในกฎหมายระหว่างประเทศ

รูปแบบการได้มา	คำอธิบาย	กฎหมายระหว่างประเทศ สถานะ / การประเมินผล	ตัวอย่าง / ลักษณะเฉพาะ
การครอบครอง	การเข้ายึดครอง ดินแดนที่ไม่มีเจ้าของ (<i>terra nullius</i>)	"แทบจะไม่เกี่ยวข้องในวันนี้; เฉพาะสำหรับดินแดนที่ไม่มีเจ้าของ ดินแดน"	"ประวัติศาสตร์: ลัทธิจักรวรรดินิยม; วันนี้: Bir (แอฟริกา)"
การผนวก	"การบังคับใช้แบบฝ่ายเดียว การรวมตัวของชาวต่างชาติ ดินแดน"	"ผิดกฎหมายตาม กฎหมายระหว่างประเทศ; การละเมิดของสหประชาชาติ การห้ามใช้กำลัง"	โครเมีย (2014), โดเนตสค์/ลูฮานส์ (2022)
การได้มาซึ่งดินแดนตามกาลเวลา	ระยะยาว สันติภาพ, และไม่ถูกรบกวน การใช้ อธิปไตย"	"ที่มีข้อขัดแย้ง; จึงจาก การยอมรับโดยปริยายและ การห้ามการกระทำที่ขัดแย้ง"	"คดีเกาะปาลมาส (1928), วัดพระวิหาร (1962)"
การโอน	การโอนตามสัญญา ระหว่างรัฐ	"อนุญาตภายใต้ กฎหมายระหว่างประเทศ; มักจะ ถูกควบคุมโดยความตกลงสองฝ่าย"	"การซื้อขายลาสกา (1867), การส่งมอบฮ่องกง (1997)"
การตัดสิน	ตุลาการหรืออนุญาโตตุลาการ การตัดสิน ดินแดน	"มีผลผูกพัน หากคู่กรณี ความยินยอม"	"กรณี ICJ: บุร์กินาฟาโซ ฟาโซ/มาลี, แคเมอรูน/ไนจีเรีย"
การเพิ่มขึ้น	การก่อตัวตามธรรมชาติของ ที่ดินผ่านตะกอน การใช้การ	"ได้รับการยอมรับหาก ถาวรและมีเสถียรภาพ"	"การขยายปากแม่น้ำ, เกาะใหม่จาก ภูเขาไฟ"

ตาราง:

ด้านต่าง ๆ ของการสืบทอดรัฐ

พื้นที่	คำอธิบาย	กฎหมายระหว่างประเทศ ข้อบังคับ / การปฏิบัติ	ตัวอย่าง / ลักษณะเฉพาะ
สนธิสัญญา	การโอนระหว่างประเทศ กฎหมาย	"หลักการ 'กระดานชนวนสะอาด' ในการปลดปล่อยอาณานิคม; อื่น ๆ ที่เลือกสรร"	"โคโซโว: การเลือกสรร การนำไปใช้; รัสเซีย: สหประชาชาติ ที่นั่งของสหภาพโซเวียต"
ทรัพย์สินของรัฐ	"การแบ่งปันทรัพย์สิน, ทรัพยากร, โครงสร้างพื้นฐาน"	"ตามสัดส่วนหรือโดย ข้อตกลงทวิภาคี"	"เช็กโกสโลวาเกีย: การแบ่งส่วนที่มีการควบคุม"
เอกสารของรัฐ	การส่งมอบที่เกี่ยวข้อง เอกสารและ บันทึกทางการ	"มีการควบคุมบางส่วนใน อนุสัญญาเวียนนา (1983)"	"GDR → FRG: สาสรรณ การเข้ายึดครองในระหว่าง การรวมชาติ"
หนี้ของรัฐ	การรับหรือการปฏิเสธ ของหนี้สิน	"หลักการของ 'dettes ที่น่ารังเกียจ' สำหรับ ระบอบที่กดขี่"	"อิรัก: หนีจาก ยุคขัดแย้งบางส่วน ไม่ได้ถูกสมมติ"
อนุสัญญาเวียนนา "การร่างกฎ กฎหมายการสืบทอด (1978, 1983)"		"การให้สัตยาบันต่ำ; มักจะ ไม่มีผลผูกพัน"	"1978: มีเพียง 23 รัฐ ได้ให้สัตยาบัน; 1983: ไม่อยู่ใน กำลัง"

ตาราง:

การไม่มีเขตแดนทางการทูตและสถานะพิเศษ

พื้นที่ / สถาบัน	คำอธิบาย	กฎหมายระหว่างประเทศ สถานะ / ข้อบังคับ	ลักษณะเฉพาะ / ตัวอย่าง
สถานทูต & สถานกงสุล	สถานที่ของการทูต การกิจ	"อนุสัญญาเวียนนาเกี่ยวกับ ความสัมพันธ์ทางการทูต (1961)"	"ความไม่สามารถทำลายได้ แต่ไม่ อาณาเขตนอกอาณาเขตที่แท้จริง"
ฐานทัพ	กองกำลังต่างชาติในประเทศเจ้าบ้าน อาณาเขตของรัฐ	"สถานะของนาโต" กองกำลัง" การประจำการแบบทวิภาคี "	"ฐานทัพอากาศยานสโตบี (DE), โอกินาวา (JP)"
การสนับสนุนประเทศเจ้าบ้าน (HNS)	การสนับสนุนโดยรัฐเจ้าบ้าน รัฐสำหรับประจำการ กองกำลัง	"ควบคุมโดยสนธิสัญญา; รวมถึงโลจิสติกส์, โครงสร้างพื้นฐาน"	"นุนเดสเวิร์: บทบาทหลัก ใน HNS ของนาโต"
แท่นขุดเจาะน้ำมัน & ท่อส่ง	โครงสร้างพื้นฐานด้านนอก อำนาจอธิปไตยแห่งชาติ	"UNCLOS; ไม่ สิทธิอธิปไตย ผ่านการใช้"	"Nord Stream, Deepwater Horizon"
อากาศยานและเรือ	หน่วยเคลื่อนที่ภายใต้ธง อธิปไตยของรัฐ	"หลักรัฐธง; อำนาจศาลแห่งชาติ"	ห้องน้ำในเครื่องบิน, อาญากรรม บนเรือ
ไมโครเนชัน	สัญลักษณ์หรือส่วนตัว โครงการรัฐ	"ไม่มีการรับรองภายใต้ กฎหมายระหว่างประเทศ"	"ซีแลนด์, ลิเบอร์ตีแลนด์, โบลีเซีย"

ส่วนที่ III:

การเปลี่ยนแปลงดินแดนและการจำแนกประเภททางกฎหมาย

บทที่ 4:

การได้มาซึ่งดินแดน – มุมมองทางประวัติศาสตร์และสมัยใหม่

ดินแดนคือหัวใจของรัฐ.

แต่จะไดมาซึ่งอาณาเขตของรัฐทางกฎหมายได้อย่างไร?

ในทางประวัติศาสตร์ มีหลายวิธี - บางวิธีตอนนี้ถูกห้าม, บางวิธียังอนุญาต

บทนี้ i ใช้ให้เห็นถึงรูปแบบที่สำคัญที่สุดของการได้มาซึ่งดินแดนในกฎหมายระหว่างประเทศ w.

4.1 การครอบครอง – การยึดดินแดนที่ไม่มีเจ้าของ (*terra nullius*)

การครอบครองอย่างสงบหมายถึงการเข้าครอบครองดินแดนที่ถือว่า "ไม่มีเจ้าของ" ซึ่งหมายความว่ามันไม่ได้อยู่ภายใต้การควบคุมของรัฐใด ๆ และไม่ได้มีการเรียกร้อง

ความสำคัญทางประวัติศาสตร์

- ในยุคของลัทธิจักรวรรดินิยม *terra nullius* เป็นข้อโต้แย้งที่ได้รับความนิยมสำหรับการยึดที่ดิน
- พระราชบัญญัติคองโกปี 1884 ทำให้การครอบครองส่วนใหญ่ของแอฟริกาเป็นเรื่องถูกต้องตามกฎหมาย a
- ประชากรพื้นเมืองมักถูกมองข้ามหรือถูกลดคุณค่า

ความเกี่ยวข้องในปัจจุบัน

- ในปัจจุบัน *terra nullius* ใช้เฉพาะกับดินแดนที่ไม่มีผู้อยู่อาศัยและไม่มีเจ้าของจริงๆ y
- ตัวอย่าง: เบียร์ตาวิล (ระหว่างอีธิปต์และซูดาน), บางเขตในแอนตาร์กติก
- การครอบครองไม่ใช่การอนุญาตฟรี – จะต้องเป็นไปอย่างสงบ กวาร์ และมีประสิทธิภาพ.

4.2 การผนวก – การได้มาซึ่งดินแดนโดยการบังคับ

การผนวกคือการรวมตัวที่เกิดขึ้นฝ่ายเดียวและใช้กำลังในการรวมดินแดนต่างประเทศเข้ากับอาณาเขตของรัฐของตน – ซึ่งชัดเจนว่าเป็นเรื่องผิดกฎหมายตามกฎหมายระหว่างประเทศในปัจจุบัน

การห้ามในกฎหมายระหว่างประเทศ

● กฎบัตรสหประชาชาติ, มาตรา 2(4):

การห้ามการใช้กำลังต่อความสมบูรณ์ของดินแดน

● สนธิสัญญาบริกิงแฮม-เคลล็อก

(1928): การห้ามสงครามที่ก้าวร้าว

● กฎหมายประเพณี:

การผนวกไม่เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ

ตัวอย่าง

กรณี	การประเมินผล
โครเมีย (2014)	การผนวกที่ผิดกฎหมายโดยรัสเซียตามกฎหมายระหว่างประเทศ กฎหมาย
โตนเตสค์/ลูฮานส์ (2022)	ความพยายามในการผนวกเพิ่มเติม – ไม่ ที่ได้รับการยอมรับในระดับสากล
คูเวต (1990)	การผนวกของอิรัก – นำไปสู่การแทรกแซงทางทหาร

การผนวกเป็นเส้นทางโดยตรงสู่การโดดเดี่ยวทางการเมือง – และบ่อยครั้งนำไปสู่ความขัดแย้ง.

4.3 การได้มาซึ่งดินแดนตามกาลเวลา – การได้มาซึ่งดินแดน

การได้มาซึ่งดินแดนหมายถึงรัฐหนึ่งได้ครอบครองดินแดนผ่านการใช้อำนาจอธิปไตยอย่างยาวนาน สงบ และไม่ถูกรบกวน – หากผู้เรียกร้องเดิมไม่คัดค้าน.

ฐานทางกฎหมาย

● ไม่ใช่ชื่อเรื่องที่เป็นอิสระในการได้มา แต่เป็นการรวมสถานการณ์ที่เป็นจริง

● อิงจาก:

○ การยอมรับโดยปริยาย (การอดทนโดยปริยาย)

○ การห้ามการกระทำที่ขัดแย้ง (การห้ามการกระทำที่ขัดแย้ง)

กรณีศึกษา

กรณีศึกษา	ความสำคัญ
คดีเกาะปาลมาส (1928)	เนเธอร์แลนด์ vs. สหรัฐอเมริกา – การควบคุมที่มีประสิทธิภาพคือ การตัดสินใจ
วัดพระวิหาร (1962)	กัมพูชากับประเทศไทย – การขาดการประท้วงนำไปสู่ การรับรอง

 การได้มาซึ่งดินแดนตามกาลเวลาเป็นชัยชนะที่เขียนสงบ – แต่จะเป็นเช่นนั้นได้ก็ต่อเมื่อไม่มีใครคัดค้าน.

4.4 รูปแบบอื่น ๆ ของการได้มาซึ่งดินแดน

การได้มาซึ่งดินแดนไม่ทั้งหมดเป็นเรื่องที่มีข้อโต้แย้ง –
บางส่วนได้รับการรับรองภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศและมักจะควบคุมโดยสนธิสัญญา.

การโอน – การโอนอาณาเขตตามสัญญา

- รัฐยินยอมส่งมอบดินแดนให้กับรัฐอื่น
- โดยปกติจะผ่านสนธิสัญญาทวิภาคี
- ตัวอย่าง: ○ การซื้ออลาสกา (สหรัฐอเมริกาจากรัสเซีย, 1867)
- การส่งมอบฮ่องกง (สหราชอาณาจักรให้จีน, 1997)

การตัดสิน – รางวัลทางตุลาการ

- ศาลระหว่างประเทศหรืออนุญาโตตุลาการตัดสินเกี่ยวกับข้อเรียกร้องด้านดินแดน
- ข้อกำหนดเบื้องต้น:
ความยินยอมจากคู่กรณีทั้งสอง
- ตัวอย่าง:
 - บุร์กินาฟาโซ vs. มาลี (ICJ)
 - แคมเอดูน vs. ไนจีเรีย (ศาลอนุญาโตตุลาการ)

การเพิ่มขึ้น – การก่อตัวของที่ดินธรรมชาติ

- พื้นที่ดินใหม่เกิดจากการสะสมตะกอนหรือกิจกรรมภูเขาไฟ
- ถูกยอมรับภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศหากถาวรและมีเสถียรภาพ
- ตัวอย่าง: ○ เกาะใหม่ในแปซิฟิกจากการระเบิดของภูเขาไฟ

🧠 ไม่ใช่ทุกกองทรายจะเป็นรัฐ – แต่บางกองค่อยๆ เติบโตเป็นรัฐ

✓ บทสรุป:

เทอรี การได้มาซึ่งทรัพย์สินเป็นสนามเพลิงทางกฎหมายในปัจจุบัน

รูปแบบการได้มา	ความอนุญาตในระดับนานาชาติ กฎหมาย	หมายเหตุ
การครอบครอง	เป็นไปได้อย่างจำกัด	เฉพาะสำหรับดินแดนที่ไม่มีเจ้าของจริงๆ
การผนวก	ห้าม	การละเมิดของการห้าม กำลัง
การได้มาซึ่งดินแดนตามกาลเวลา	"มีข้อพิพาท แต่ได้รับการรับรอง"	ความมีประสิทธิภาพ + ขาดการประท้วง เป็นสิ่งที่ตัดสินใจ
การโอน	อนุญาต	ควบคุมโดยสนธิสัญญา
การตัดสิน	อนุญาต	คำตัดสินของศาล
การเพิ่มขึ้น	อนุญาต	"กระบวนการธรรมชาติ หากถาวร"

ใครก็ตามที่ต้องการอ้างสิทธิในอาณาเขตของรัฐควรพึงพาวิธีการที่สงบและถูกต้องตามกฎหมาย – และกล่าวคำอำลากับจินตนาการอาณานิคม.

บทที่ 5:

รัฐเด การโอนและการเปลี่ยนแปลง – การสืบทอดรัฐ

เกิดอะไรขึ้นเมื่อรัฐหายไป?

รัฐไม่ใช่กฎหมายของธรรมชาติ – พวกเขาเกิดขึ้น เปลี่ยนแปลง และสามารถสูญหายได้

เมื่อรัฐหยุดมีอยู่หรือประสบการเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรง สิ่งนี้เรียกว่า การสืบทอดรัฐ
ในกฎหมายระหว่างประเทศ คำถามคือ:

สิทธิหน้าที่ สนธิสัญญา ทรัพย์สิน และหนี้ของรัฐเก่าจะเกิดอะไรขึ้น?

รูปแบบการสิ้นสุดของรัฐและการเปลี่ยนแปลง

การแยกตัว – การล่มสลาย

รัฐหนึ่งแตกออกเป็นหลายรัฐใหม่อย่างสมบูรณ์.

รัฐเดิมนั้นหยุดมีอยู่.

ตัวอย่าง	คำอธิบาย
สหภาพโซเวียต (1991)	การล่มสลายเป็นรัฐที่สืบทอด 15 รัฐ; รัสเซียได้เข้ามาเหนือที่นั่งของสหประชาชาติ
เชโกสโลวาเกีย (1993)	การแบ่งออกเป็นสาธารณรัฐเช็กและสโลวาเกีย – ทั้งสองรัฐใหม่

 ในกรณีของการล่มสลาย จะไม่มี "รัฐที่เหลือ" อยู่ – รัฐที่สืบทอดทั้งหมดเป็นวิชาใหม่ของกฎหมายระหว่างประเทศ.

การรวมกัน – การควบรวม

รัฐสองแห่งหรือมากกว่าควบรวมกันเพื่อก่อตั้งรัฐใหม่

รัฐเก่าเสียอัตลักษณ์ทางกฎหมายระหว่างประเทศ

ตัวอย่าง	คำอธิบาย
แทนซาเนีย (1964)	การควบรวมของแทนกานีกาและซันซิบาร์
เยเมน (1990)	การรวมตัวของเยเมนเหนือและเยเมนใต้

 การรวมตัวเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้ยาก – มันต้องการความเป็นเอกภาพทางการเมืองและการปรับโครงสร้างทางกฎหมาย.

การรวมตัว – การเข้าร่วม

รัฐหนึ่งเข้าร่วมกับรัฐที่มีอยู่และสูญเสียอัตลักษณ์ทางกฎหมายระหว่างประเทศของตนเอง.

รัฐที่เข้าร่วมยังคงมีอยู่.

ตัวอย่าง	คำอธิบาย
GDR → สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี (1990)	การเข้าร่วมของ GDR กับสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีของเยอรมนี – ไม่มีการก่อตั้งใหม่
ออสเตรีย → จักรวรรดิเยอรมัน (1938)	การรวมตัวที่ผิดกฎหมายผ่านการผนวก

✚ การรวมตัวเป็นไปไดทางกฎหมายหากเป็นไปโดยสมัครใจและมีการควบคุมตามสัญญา - หากไม่เช่นนั้นจะถือเป็นการละเมิดกฎหมายระหว่างประเทศ.

ผลทางกฎหมายของการสืบทอดรัฐ

สนธิสัญญา

ประเภทสนธิสัญญา	การโอนเมื่อสืบทอด?
สนธิสัญญาเขตแดน	ใช่ - โดยอัตโนมัติ (เช่น สนธิสัญญาพรมแดน)
สนธิสัญญาส่วนบุคคล	ไม่ - ต้องมีการเจรจาใหม่
สนธิสัญญาหลายฝ่าย	มีข้อโต้แย้ง - มักอิงตามหลักการ "กระดานชนวนสะอาด"

🧠 อาณานิคมเก่ามักอ้างถึงหลักการ แก่บูลา ราชา - ไม่มีการสืบทอดตามสนธิสัญญาโดยอัตโนมัติ.

สินทรัพย์และเอกสาร

- ทรัพย์สินของรัฐมักจะแบ่งสัดส่วนตามสัดส่วน.
- เอกสารสำคัญจะถูกส่งมอบหากมีความเกี่ยวข้องกับการบริหาร.
- ข้อบังคับพิเศษสำหรับทรัพย์สินทางวัฒนธรรมและทรัพยากรเชิงกลยุทธ์.

หนี้ของรัฐ

- **หลักการ:** หนี้จะถูกโอนตามสัดส่วนไปยังรัฐที่สืบทอด.
- **ข้อยกเว้น:**
"หนี้ o dieuses" - หนี้ที่เกิดขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ที่กดขี่ไม่จำเป็นต้องถูกยอมรับ

ตัวอย่าง	การประเมิน
อิรัก (2003)	หนี้จากยุคขัดแย้งบางส่วนไม่ได้ถูกรับผิดชอบ
ยูโกสลาเวีย (ทศวรรษ 1990)	การแบ่งแยกที่ซับซ้อนระหว่างรัฐที่สืบทอด

■ อนุสัญญาเวียนนาเกี่ยวกับการสืบทอดรัฐ

อนุสัญญา อนุสัญญาเวียนนาเกี่ยวกับสนธิสัญญา (1978)	เนื้อหา กฎเกี่ยวกับการสืบทอดตามสนธิสัญญา	สถานะ การให้สัตยาบันตำ (23 รัฐ)
อนุสัญญาเวียนนาเกี่ยวกับสิทธิ หนี้ (1983)	กฎเกี่ยวกับการแบ่งทรัพยากรของรัฐ ทรัพยากร	ไม่อยู่ในกำลัง

⚠ ในทางปฏิบัติ ปัญหาการสืบทอดมักจะถูกแก้ไขแบบทวิภาคี – อนุสัญญาเพียงแค่จัดเตรียมกรอบการทำงาน

✓ ข้อสรุป:

รัฐเกิดขึ้นและหายไป – แต่ภาระผูกพันของพวกเขายังคงอยู่

พื้นที่	ข้อบังคับในทางปฏิบัติของกฎหมายระหว่างประเทศ / ลักษณะเฉพาะ
สนธิสัญญา	กระดานชนวนสะอาด vs. automatic การโอน การเลือกที่มีแรงจูงใจทางการเมืองคือ มักจะเป็นเรื่องปกติ
ทรัพยากร	การแบ่งสัดส่วน จุดที่ถกเถียงกันสำหรับ ทรัพยากรและสินค้าทางวัฒนธรรม
หนี้	การสมมติหรือการปฏิเสธ "หนี้สินที่น่ารังเกียจ" ในฐานะที่เป็นศีลธรรม ข้อโต้แย้ง
อัตลักษณ์	ใหม่ vs. ต่อเนื่อง รัสเซียในฐานะผู้สืบทอดทางกฎหมาย ไปยังสหภาพโซเวียต

ใครก็ตามที่ก่อตั้ง รัฐใหม่ต้องไม่เพียงแต่กำหนดอนาคต – แต่还必须ดำเนินการทางกฎหมายเกี่ยวกับอดีตด้วย.

ส่วนที่ IV:

ดินแดนพิเศษและความท้าทายใหม่ในกฎหมายระหว่างประเทศ

บทที่ 6:

ทะเลเปิด – เสรีภาพและความรับผิดชอบ

ทะเลเปิดเป็นพื้นที่ที่ต่อเนื่องกันที่ใหญ่ที่สุดบนโลก - และไม่เป็นของใคร
พวกมันเป็นผลประโยชน์ส่วนรวมของโลก เปิดให้รัฐทุกแห่งเข้าถึง แต่ก็ต้องการความรับผิดชอบร่วมกัน.

กรอบกฎหมายของพวกเขาถูกกำหนดโดยอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล (UNCLOS) - "รัฐธรรมนูญของมหาสมุทร."

UNCLOS – ระเบียบกฎหมายของทะเล

อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล (UNCLOS) ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่ปี 1982 มีผลบังคับใช้ในปี 1994 และได้รับการรับรองโดยรัฐมากกว่า 160 รัฐ.

มันกำหนดว่า:

- การแบ่งเขตน่านน้ำ
- สิทธิและหน้าที่ของรัฐชายฝั่งและรัฐที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล
- การปกป้องสิ่งแวดล้อมทางทะเล
- การใช้ทรัพยากรบนและใต้พื้นทะเล

เขตน่านน้ำตาม UNCLOS

เขต	ระยะจากแนวชายฝั่ง	สิทธิของรัฐชายฝั่ง
ทะเลอาณาเขต	สูงถึง 12 ไมล์ทะเล	อำนาจอธิปไตยเต็มที่
เขตติดต่อ	สูงถึง 24 ไมล์ทะเล	"การควบคุมด้านศุลกากร, การเข้าเมือง, สุขภาพ"
เขตเศรษฐกิจพิเศษ (เขตเศรษฐกิจจำเพาะ)	สูงสุดถึง 200 ไมล์ทะเล	สิทธิพิเศษในการเข้าถึงทรัพยากร
ชั้นวางทวีป	สูงสุดถึง 350 ไมล์ทะเล	สิทธิในการเข้าถึงทรัพยากรใต้ทะเล
ทะเลเปิด	นอกเหนือจากเขตเศรษฐกิจจำเพาะ	ผลประโยชน์ส่วนรวม – เสรีภาพสำหรับทุกคน รัฐ

 ทะเลเปิดเริ่มต้นเมื่อสิทธิเสรีภาพของชาติสิ้นสุดลง – และความรับผิดชอบระดับโลกเริ่มต้นขึ้น.

สิทธิและหน้าที่บนทะเลเปิด

UNCLOS รับประกันเสรีภาพบางประการ – แต่ก็มีความท้าทาย:

เสรีภาพ

- การเดินเรือ
- การบินเหนือ
- การวางสายเคเบิลใต้น้ำและท่อส่ง
- การก่อสร้างเกาะเทียม
- การประมง
- การวิจัยทางวิทยาศาสตร์

หน้าที่

- การปกป้องสิ่งแวดล้อมทางทะเล
- การโจรสลัดทางทะเล
- การควบคุมเรือภายใต้ธงของตนเอง
- ความร่วมมือในการช่วยเหลือและความปลอดภัย

 รัฐต้องมั่นใจว่าเรือของตนปฏิบัติตามกฎระหว่างประเทศ – แม้ในทะเลเปิด.

การป้องกันสิ่งแวดล้อมในทะเลเปิด

สิ่งแวดล้อมทางทะเลมีความอ่อนไหว – และถูกคุกคามโดยการประมงเกินขนาด, มลพิษ, และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ. UNCLOS บังคับให้รัฐทั้งหมดอนุรักษ์และใช้ทรัพยากรนี้อย่างยั่งยืน.

ข้อตกลงเพิ่มเติม

ข้อตกลง	เนื้อหา
MARPOL	การห้ามมลพิษจากเรือ
กรุงลอนดอนอนุสัญญา	การห้ามทิ้งขยะในทะเล
ข้อตกลง BBNJ (2023)	การปกป้องความหลากหลายทางชีวภาพนอกเหนือจากประเทศ อำนาจศาล

 การ ทะเลเปิดไม่ใช่พื้นที่ที่ไม่มีการปกครอง – แต่เป็นระบบนิเวศแห่งความรับผิดชอบ .

การประมงและทรัพยากรใต้ทะเล

การประมง

- อนุญาตสำหรับรัฐทั้งหมด
- ต้องยั่งยืนและสอดคล้องกับข้อบังคับ
- ข้อตกลงการประมงระดับภูมิภาคกำหนดโควตาการประมงและมาตรการการป้องกัน

พื้นที่ทะเล

- พื้นที่ทะเลที่อยู่นอกเขตอาณาเขตของชาติถือเป็น "มรดกทั่วไปของมนุษยชาติ"
- จัดการโดยองค์กรอำนาจพื้นทะเลนานาชาติ (ISA)
- กำกับดูแลการทำเหมืองในทะเลลึก การออกใบอนุญาต และการป้องกันสิ่งแวดล้อม

 รัฐไม่สามารถใช้ทรัพยากรได้อย่างง่ายดาย – พวกเขาต้องปฏิบัติตามกฎระดับโลก .

✓ บทสรุป:

ทะเลเปิดเป็นพื้นที่ที่เสรี – แต่ไม่ไร้กฎหมาย

พื้นที่	สิทธิ / เสรีภาพ	หน้าที่ / ข้อจำกัด
การเดินทางเรือ	ฟรีสำหรับทุกรัฐ	การปฏิบัติตามความปลอดภัยและมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม
การประมง	"ได้รับอนุญาต แต่ต้องมีการควบคุม"	"ความยั่งยืน การปกป้องสัตว์ใกล้สูญพันธุ์"
การวิจัย	"เปิด, แต่ต้องอยู่ภายใต้ notification"	"ความร่วมมือ, สิ่งแวดล้อม" การป้องกัน
พื้นที่ทะเล	การใช้ผ่านการอนุญาต	"การควบคุม ISA, การปกป้องระบบนิเวศในทะเลลึก"

ใครก็ตามที่ต้องการก่อตั้งรัฐหรือยืนยันการเรียกร้องทางทะเลต้องรู้ - และเคารพ - UNCLOS เพราะในทะเลเปิดนั้น สิ่งที่สำคัญไม่ใช่อำนาจ แต่คือกฎหมาย

บทที่ 7:

กฎหมายอวกาศ – พรหมแดนสุดท้ายของกฎหมายระหว่างประเทศ

อวกาศ:

ไม่มีที่สิ้นสุด แต่ไม่ไร้กฎหมาย

อวกาศไม่ใช่ดินแดนที่ไร้กฎหมาย.

ตั้งแต่เริ่มการเดินทางในอวกาศ กฎหมายระหว่างประเทศได้ควบคุมสิ่งที่รัฐสามารถทำได้ - และสิ่งที่พวกเขาไม่สามารถทำได้.

สนธิสัญญาสำคัญคือ สนธิสัญญาอวกาศ 1967 ซึ่งยังเป็นที่รู้จักในชื่อ "มาตรฐานกฎหมายอวกาศ."

สนธิสัญญาอวกาศ 1967 – หลักการพื้นฐาน

สนธิสัญญาเกี่ยวกับหลักการที่กำหนดกิจกรรมของรัฐในการสำรวจและใช้พื้นที่นอกโลก รวมถึงดวงจันทร์และวัตถุท้องฟ้าอื่น ๆ ได้มีผลบังคับใช้ในปี 1967 และได้รับการให้สัตยาบันจากรัฐมากกว่า 110 รัฐ

หลักการพื้นฐาน

หลักการ	ความหมาย
เสรีภาพในอวกาศ	อวกาศเปิดให้ทุกรัฐ – ไม่มีสิทธิพิเศษ
การไม่ยึดครอง	สิทธิ รัฐใด ๆ ไม่อาจยึดครองส่วนใดส่วนหนึ่งของอวกาศหรือวัตถุท้องฟ้า
การใช้เพื่อสันติ	อวกาศถูกสงวนไว้เพื่อวัตถุประสงค์ที่สันติ
ความรับผิดชอบของรัฐ	รัฐมีความรับผิดชอบต่อกิจกรรมทั้งหมด – รวมถึงกิจกรรมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียส่วนตัว
ความร่วมมือระหว่างประเทศ	รัฐควรให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ฉุกเฉินและแลกเปลี่ยนข้อมูล

 สนธิสัญญาอวกาศเป็นสนธิสัญญาความร่วมมือ – ไม่ใช่สิทธิในทรัพย์สิน

ความรับผิดชอบและการลงทะเบียน

ความรับผิด

- รัฐมีความรับผิดไม่มีกำหนดสำหรับความเสียหายที่เกิดจากวัตถุอวกาศของตน
- ใช้กับความเสียหายที่เกิดขึ้นบนโลก ในอวกาศ และในอวกาศ
- ตัวอย่าง: โคสมอส 954 (1978) – ดาวเทียมโซเวียตตกเหนือแคนาดา → การชดเชย

การลงทะเบียน

- รัฐต้องลงทะเบียนวัตถุอวกาศของตน
- กำหนดในอนุสัญญาการจดทะเบียน (1975)
- เป้าหมาย: ความโปร่งใส, ความสามารถในการระบุ, ความรับผิดชอบ

 ผู้ที่ปล่อยจะต้องรับผิดชอบ – และต้องรายงาน.

การทำเหมืองในอวกาศ - ทรัพย์สินในสุญญากาศ?

สนธิสัญญาอวกาศห้ามการเข้าครอบครองวัตถุท้องฟ้า - แต่ไม่ได้ห้ามการทำเหมืองทรัพยากรอย่างชัดเจน.

นี่นำไปสู่พื้นที่กฎหมายที่ไม่ชัดเจน.

ความกำกวมล้ำสุด

รัฐ / กฎหมาย	เนื้อหา
สหรัฐอเมริกา (2015)	พระราชบัญญัติอวกาศ อนุญาตให้มีความเป็นเจ้าของส่วนตัวของแร่ที่ถูกขุดค้น
ลักเซมเบิร์ก (2017)	ทรัพยากร
การประเมินกฎหมายระหว่างประเทศ	กฎหมายเพื่อส่งเสริมการทำเหมืองในอวกาศ มีข้อโต้แย้ง - ขัดแย้งกับการไม่ยึดครอง หลักการของสนธิสัญญา

 ความเป็นเจ้าของทรัพยากร ≠ ความเป็นเจ้าของของวัตถุท้องฟ้า - แต่เส้นแบ่งยังไม่ชัดเจน.

ขยะอวกาศและการจัดการการจราจรในอวกาศ - การจัดระเบียบในวงโคจร

ขยะอวกาศ

- วัตถุมากกว่า 30,000 ชิ้นในวงโคจร - หลายชิ้นไม่ทำงาน
- อันตรายต่อดาวเทียม, สถานีอวกาศ, และการกิจ
- ไม่มีผลผูกพันสำหรับการบรรเทาหรือการกำจัดเศษซาก

การจัดการการจราจรในอวกาศ

- แนวคิดสำหรับการควบคุมการจราจรในอวกาศ
- เป้าหมาย: ความปลอดภัย การประสานงาน การหลีกเลี่ยงการชน
- ยังไม่มีมาตรฐานที่มีผลผูกพันในระดับนานาชาติ

 วงโคจรกำลังกลายเป็นทางหลวง - แต่ไม่มีการกฎจราจร.

ปัญหาการใช้งานสองทาง – ทางพลเรือนหรือทางทหาร?

เทคโนโลยีอวกาศเกือบทั้งหมดมีศักยภาพ "การใช้งานคู่" – ซึ่งสามารถใช้ได้ทั้งในวัตถุประสงค์ทางพลเรือนและทางทหาร.

ตัวอย่าง

GPS:การเดินทางเรือสำหรับพลเรือนและทางทหาร

ดาวเทียม:การสื่อสาร, การสำรวจ, การกำหนดเป้าหมาย

อาวุธเลเซอร์และต่อต้านดาวเทียม:ภัยคุกคามที่อาจเกิดขึ้น

 Th สนธิสัญญาอวกาศห้ามอาวุธในวงโคจร – แต่ไม่ห้ามกิจกรรมทางทหารทั้งหมด

บทสรุป:

อวกาศเปิดกว้าง – แต่ไม่มีการควบคุม

พื้นที่	สิทธิ / เสรีภาพ	หน้าที่ / ข้อจำกัด
การใช้	เปิดให้ทุกรัฐ	"สงบสุข, ร่วมมือ, โปร่งใส"
ความรับผิดชอบ	ความรับผิดชอบของรัฐที่ไม่จำกัด	"หน้าที่การลงทะเบียน, ค่าชดเชยสำหรับความเสียหาย"
ทรัพยากร	การทำเหมืองเป็นไปไม่ได้ ความเป็นเจ้าของที่มีข้อพิพาท	ไม่มีการยึดครองท้องฟ้า ร่างกาย
เศษซาก / การจราจร	กฎที่ไม่มีผลผูกพัน	การอภิปรายเกี่ยวกับการจัดการจราจรในอวกาศและเศษซาก การบรรเทา
การใช้ทางทหาร	"การใช้สองอย่างได้รับอนุญาต, อาวุธห้าม"	ไม่มีการควบคุมอาวุธในอวกาศ

ใครก็ตามที่ก่อตั้งรัฐ – หรือสถานีวิจัยอวกาศ – จำเป็นต้องรู้กฎหมายอวกาศ เพราะแม้แต่ในนอกชั้นบรรยากาศ กฎหมายก็มีมาก่อนอำนาจ.

บทที่ 8:

ภูมิภาคทั่วโลก – อาร์กติกและแอนตาร์กติก: ระบอบกฎหมายที่แตกต่างกัน

ทั่วโลก:

โดยทั่วไปเย็น, แตกต่างกันทางกฎหมายอย่างพื้นฐาน

อาร์กติกและแอนตาร์กติกเป็นสองพื้นที่ปาอันยิ่งใหญ่สุดท้ายบนโลก – และในขณะเดียวกันก็มีความสำคัญทางภูมิศาสตร์อย่างมาก.

แต่ในขณะที่แอนตาร์กติกถูกทำให้สงบโดยระบบสนธิสัญญาระหว่างประเทศ อาร์กติกกลับกลายเป็นเวทีสำหรับผลประโยชน์ทางยุทธศาสตร์มากขึ้นเรื่อยๆ

แอนตาร์กติกา – ทวีปแห่งสันติภาพและวิทยาศาสตร์

แอนตาร์กติกาเป็นทวีปที่ปกคลุมด้วยน้ำแข็งซึ่งไม่มีประชากรถาวร สถานะทางกฎหมายของมันถูกการปกครองโดยระบบสนธิสัญญาแอนตาร์กติก

สนธิสัญญาแอนตาร์กติก (1961)

หลักการ	ความหมาย
การใช้เพื่อสันติ	กิจกรรมทางทหารถูกห้าม
เสรีภาพทางวิทยาศาสตร์	การวิจัยได้รับอนุญาตและควรจะ ประสานงาน
ชื่อเรียกครองด้านดินแดน	"ชื่อเรียกครองที่มีอยู่ถูก 'แช่แข็ง' และชื่อเรียกครองใหม่จะ excluded"
การป้องกันสิ่งแวดล้อม	กฎที่เข้มงวดผ่านการ โปรโตคอลการป้องกัน (1994)

แอนตาร์กติกาเป็นแบบอย่างของความร่วมมือระหว่างประเทศ – และเป็นพื้นที่ที่ได้รับการคุ้มครองสำหรับวิทยาศาสตร์.

โปรโตคอลการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

- การห้ามขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงหนัก
- หน้าที่ในการทำการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม
- การป้องกันระบบนิเวศที่เปราะบางและสายพันธุ์

 แอนตาร์กติกาไม่ใช่พื้นที่ที่ไม่มีการปกครอง – แต่เป็นพื้นที่พิเศษที่มีการควบคุมทางนิเวศวิทยา

อาร์กติก – น้ำแข็งที่ละลาย, ความสนใจที่เพิ่มขึ้น

อาร์กติกไม่ใช่ทวีป แต่เป็นมหาสมุทรที่ล้อมรอบด้วยรัฐแปดรัฐ โครงสร้างทางกฎหมายของมันอิงตาม UNCLOS และความร่วมมือระดับภูมิภาค.

UNCLOS ในอาร์กติก

- รัฐชายฝั่งมีสิทธิในเขตเศรษฐกิจจำเพาะและชั้นวางทวีป
- รัฐสามารถเรียกเรือพื้นทะเลที่ขยายออก
- การขนส่งทางทะเลระหว่างประเทศยังคงได้รับอนุญาต – เช่น เส้นทางตะวันออกเฉียงเหนือ

 การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศทำให้อาร์กติกเข้าถึงได้ – และมีการแข่งขันทางภูมิศาสตร์การเมือง

สภาอาร์กติก (1996)

รัฐสมาชิก	หน้าที่
"แคนาดา, เดนมาร์ก, ฟินแลนด์, ไอซ์แลนด์, นอร์เวย์, รัสเซีย, สวีเดน, สหรัฐอเมริกา"	ฟอรัมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนและการป้องกันสิ่งแวดล้อม
รัฐผู้สังเกตการณ์	"เช่น เยอรมนี จีน อินเดีย"
องค์กรพื้นเมือง	สิทธิในการเข้าร่วมในการตัดสินใจ

 สภาอาร์กติกไม่ใช่หน่วยงานทางกฎหมายระหว่างประเทศ แต่เป็นฟอรัมการประสานงานที่สำคัญ

ทรัพยากรและเส้นทางการขนส่ง

ทรัพยากร

- น้ำมัน ก๊าซ แร่หายากใต้พื้นทะเล
- สัตว์อพลาในระบบนิเวศที่เปลี่ยนแปลง
- UNCLOS กำหนดการใช้ – แต่ความขัดแย้งถูกโปรแกรมไว้ล่วงหน้า

เส้นทางการขนส่ง

- เส้นทางตะวันออกเฉียงเหนือ และ ช่องแคบตะวันตกเฉียงเหนือ กำลังกลายเป็นปราศจากน้ำแข็ง
- เชิงกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับการค้าและการทหาร
- กฎระหว่างประเทศสำหรับความปลอดภัยและการป้องกันสิ่งแวดล้อมเป็นสิ่งจำเป็น

 อาร์กติกไม่ใช่แอนตาร์กติก - ที่นี่ การเรียกร้องของชาติและผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจมีผลบังคับใช้

บทสรุป:

สองขั้ว – สองโลก

ภูมิภาค	ระบอบกฎหมาย	ใช้ / ความขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้น
แอนตาร์กติกา	สนธิสัญญาแอนตาร์กติก + การป้องกันสิ่งแวดล้อม โปรโตคอล	"สันติภาพ วิทยาศาสตร์, ความร่วมมือ"
อาร์กติก	UNCLOS + สภาอาร์กติก	"มุ่งเน้นทรัพยากร" เชิงกลยุทธ์ที่มีการแข่งขัน"

ใครก็ตามที่ต้องการก่อตั้งรัฐหรือเรียกร้องสิทธิในขั้วโลกต้องรู้ความแตกต่าง – และเคารพกฎ

เพราะในที่สุดแล้ว ไม่ใช่ผู้ที่เรียกร้องเสียงดังที่สุดที่มีความสำคัญ แต่เป็นผู้ที่ดำเนินการในลักษณะที่ถูกต้องตามกฎหมาย

บทที่ 9:

น้ำระหว่างประเทศ - แม่น้ำ คลอง และช่องแคบ

S

ทางน้ำ:

เส้นชีวิตของโลก

ทางน้ำระหว่างประเทศมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการค้า การขนส่ง และการจัดการทรัพยากร

พวกเขาเชื่อมต่อรัฐ ข้ามพรมแดน

และต้องการข้อบังคับกฎหมายระหว่างประเทศที่สมดุลระหว่างอธิปไตยและความร่วมมือ.

9.1 แม่น้ำระหว่างประเทศ – การใช้ที่เป็นธรรมและความร่วมมือ

แม่น้ำหลายสายไหลผ่านหลายรัฐ – และจึงเป็นทรัพยากรที่ใช้ร่วมกัน

กฎหมายระหว่างประเทศกำหนดการใช้งานของพวกเขาตามหลักการ "การใช้ที่เป็นธรรมและสมเหตุสมผล."

หลักการพื้นฐาน

หลักการ	ความหมาย
การใช้ที่เป็นธรรม	รัฐที่อยู่ติดกับน้ำทุกแห่งมีสิทธิในการใช้งาน – อย่างเป็นสัดส่วนและเป็นธรรม
การป้องกันอันตรายที่สำคัญ	รัฐต้องไม่ทำให้เกิดความเสียหายอย่างไม่สมเหตุสมผล
หน้าที่ในการแจ้งข้อมูล	อื่น ๆ รัฐต้องแจ้งเกี่ยวกับมาตรการที่วางแผนไว้

คณะกรรมการแม่น้ำ

- สถาบันสำหรับการประสานงานทางเทคนิคและการเมือง
- ตัวอย่าง: คณะกรรมการแม่น้ำโขง, คณะกรรมการแม่น้ำดานูบ
- เป้าหมาย: การป้องกันความขัดแย้ง, การใช้ที่ยั่งยืน, การจัดการข้อมูล

📌 แม่น้ำไม่ใช่ถนนทางเดียว – แต่เป็นระบบหลายฝ่าย.

9.2 คลองระหว่างประเทศ - การเชื่อมต่อเทียมที่มีความสำคัญระดับโลก

ทางน้ำเทียมเช่น คลองสุเอซ คลองปานามา และคลองคิล เป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ในเชิงกลยุทธ์ - และอยู่ภายใต้ข้อบังคับกฎหมายระหว่างประเทศที่พิเศษ

คลองสุเอซ

- **อนุสัญญาแห่งคอนสแตนติโนเปิล (1888):**
การขนส่งฟรีสำหรับเรือทั้งหมด
- อียิปต์อาจปฏิเสธการผ่านเพื่อเหตุผลด้านการป้องกัน
- ถูกขานติดยอมรับในปี 1956 – จุดเริ่มต้นของวิกฤตสุเอซ

คลองปานามา

- เดิมอยู่ภายใต้การควบคุมของสหรัฐอเมริกา (1903–1999)
- **สนธิสัญญาทอริฮอส-การ์เตอร์ (1977):**
การส่งมอบให้ปานามา การรับประกันความเป็นกลาง
- ปัจจุบันอยู่ภายใต้การบริหารของปานามา

คลองคิล

- ทางน้ำเทียมที่มีผู้ใช้บริการมากที่สุดในโลก
- **มาตรา 380 ของสนธิสัญญาแวร์ซาย:**
เปิดให้กับทุกชาติที่สันติ
- อยู่ภายใต้การบริหารของเยอรมัน แต่มีการทำให้เป็นสากล

คลองเป็นโครงสร้างพื้นฐานแห่งชาติที่มีความรับผิดชอบระหว่างประเทศ.

9.3 ช่องแคบ – การผ่านทางขนส่งและอริปไตย

ช่องแคบเชื่อมต่อสองส่วนของทะเลเปิดหรือเขตเศรษฐกิจจำเพาะและเป็นสิ่งจำเป็นต่อการขนส่งทางทะเลระหว่างประเทศ. UNCLOS กำกับการใช้ของพวกเขาล่วงหน้าสิทธิในการผ่านทางขนส่ง.

การผ่านทางขนส่ง (UNCLOS มาตรา 38)

ฟีเจอร์	ความหมาย
การผ่านทางที่ไม่หยุดชะงัก	เรือและอากาศยานสามารถผ่านไปมาได้โดยไม่ล่าช้า
ไม่มีการอนุมัติล่วงหน้า	รัฐไม่สามารถปฏิเสธการผ่าน
มาตรการความปลอดภัย	รัฐชายฝั่งสามารถออกกฎสำหรับความปลอดภัยและการป้องกันสิ่งแวดล้อม

ตัวอย่างของช่องแคบ

ช่องแคบ	ความสำคัญ
ช่องแคบฮอร์มุซ	การเชื่อมต่อระหว่างอ่าวเปอร์เซียและทะเลอาหรับ
บอสฟอรัสและช่องแคบดาร์ดาเนล	การเข้าถึงทะเลดำ
ช่องแคบยิบรอลตาร์	การเชื่อมต่อระหว่างมหาสมุทรแอตแลนติกและทะเลเมดิเตอร์เรเนียน

 ช่องแคบเป็นเขตที่มีความอ่อนไหวทางกฎหมายในกฎหมายระหว่างประเทศ – ระหว่างผลประโยชน์ระดับโลกและการควบคุมของชาติ.

 บทสรุป:

แม่น้ำเป็นสะพาน – ไม่ใช่พรมแดน

ประเภท	ระเบียบกฎหมาย	ลักษณะเฉพาะ / ตัวอย่าง
แม่น้ำ	"การใช้ที่เป็นธรรม ความร่วมมือ"	"ดานูบ, ไนล์, โขง"
คลอง	ช่องแคบที่มีการทำสัญญาเป็นสากล	"สุเอซ, ปานามา, คลองคิล"
ช่องแคบ	การผ่านทางขนส่งตาม UNCLOS	"ฮอร์มุซ, ยิบรอลตาร์, บอสฟอรัส"

ใครก็ตามที่ก่อตั้งรัฐหรือเข้าถึงทางน้ำจะต้องรู้ว่า: น้ำเชื่อมโยงกัน – แต่จะเชื่อมโยงได้ก็ต่อเมื่อกฎชัดเจน.

บทที่ 10:

การไม่มีเขตแดนและสถานะพิเศษ – เมื่อดินแดน "แตกต่าง"

การไม่มีเขตแดนคืออะไร?

การไม่มีเขตแดนหมายถึงสถานะทางกฎหมายพิเศษของสถานที่ สถาบัน หรือวัตถุบางอย่างที่อธิปไตยตามเขตแดนปกติถูกจำกัดหรือระงับ.

มันไม่ได้เกี่ยวกับ "ดินแดนต่างประเทศ" แต่เกี่ยวกับข้อยกเว้นในการใช้หลักการเขตแดน.

10.1 สถานที่ทางการทูต – ความเป็นอิสระ ไม่ใช่ทรัพย์สิน

ภารกิจทางการทูต เช่น สถานทูตและสถานกงสุล ได้รับการคุ้มครองพิเศษ – ควบคุมโดยอนุสัญญาเวียนนาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางการทูตและกงสุล (VCDR/VCCR).

หลักการพื้นฐาน (VCDR 1961)

พื้นที่คุ้มครอง	ความหมาย
ความไม่สามารถทำลายได้ของสถานที่	"ไม่มีการค้นหา ยึด หรือเข้าถึงโดยไม่ได้รับความยินยอม"
ความคุ้มครองของนักการทูต	ไม่มีการดำเนินคดีอาญาโดยรัฐเจ้าบ้าน
การปกป้องเอกสารสำคัญ	เอกสารจะได้รับการคุ้มครองตลอดเวลา – แม้กระทั่งนอกสถานทูต

การไม่มีเขตแดนเป็นเพียงตำนาน – สถานทูตยังคงเป็นส่วนหนึ่งของรัฐเจ้าบ้าน แต่ต้องปฏิบัติตามกฎพิเศษ

กรณีพิเศษ

- จูเลียน อัสซานจ์ ที่สถานทูตเอกวาดอร์: ไม่มีสิทธิในลี้ภัย แต่ได้รับการคุ้มครองจากการเข้าถึง

- บุตรของนักการทูต:

ความเป็นอิสระเฉพาะสำหรับการปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นทางการ

10.2 ฐานทัพ – กองกำลังต่างชาติ, กฎหมายต่างชาติ?

ฐานทัพในต่างประเทศต้องปฏิบัติตามข้อบังคับที่ซับซ้อน -

โดยปกติจะผ่านสนธิสัญญาทวิภาคีหรือข้อตกลงหลายฝ่าย เช่น ข้อตกลงสถานะกำลังของนาโต้ (SOFA).

ข้อตกลงสถานะกำลังของนาโต้ (SOFA)

ข้อบังคับ	ความหมาย
อำนาจศาล	รัฐเจ้าบ้านมีเขตอำนาจศาลทางอาญาหลัก - รัฐผู้ส่งสามารถเรียกร้องการยกเว้น
การยกเว้นภาษี	กองทัพได้รับการยกเว้นจากภาษีท้องถิ่น
ข้อบังคับการนำเข้า	การยกเว้นศุลกากรสำหรับวัสดุทางทหาร

การสนับสนุนประเทศเจ้าบ้าน (HNS)

- การสนับสนุนจากรัฐเจ้าบ้าน: โครงสร้างพื้นฐาน, โลจิสติกส์, การจัดหา
- ควบคุมโดยสนธิสัญญา – เช่น ผ่านข้อตกลงการประจำการ

 ฐานทัพไม่ใช่ "รัฐขนาดเล็ก" – แต่ได้รับการคุ้มครองทางกฎหมาย.

ตัวอย่าง

● ฐานทัพอากาศยานสโตนี (เยอรมนี):

ฐานทัพของสหรัฐที่มีสถานะพิเศษ

● โอกินาวา (ญี่ปุ่น):

การมีอยู่ของสหรัฐพร้อมกับการประท้วงในท้องถิ่นและความตึงเครียดทางกฎหมาย

10.3 กรณีพิเศษ – เมื่อกฎหมายระหว่างประเทศพบกับความแปลกประหลาด

แท่นขุดเจาะน้ำมัน

- มักตั้งอยู่ภายนอกอำนาจอธิปไตยแห่งชาติ
- UNCLOS กำหนดการใช้ ความปลอดภัย และการป้องกันสิ่งแวดล้อม
- ไม่มีการไม่มีเขตแดน – แต่มีข้อกฎหมายที่ใช้งานได้

ห้องนำในเครื่องบิน

- อากาศยานอยู่ภายใต้กฎหมายของรัฐธง
- อาชญากรรมที่เกิดขึ้นบนเครื่องบินถือว่ากระทำในดินแดนของรัฐที่ลงทะเบียน
- ตัวอย่าง: การเกิดหรือการฆาตกรรมบนเครื่องบิน →
อำนาจศาลตามการลงทะเบียน

ไมโครเนชัน

- รัฐที่ประกาศตนเอง "รัฐ" โดยไม่มีการรับรองทางกฎหมายระหว่างประเทศ
- ตัวอย่าง: ○ ซีแลนด์
(แพลตฟอร์มในทะเลเหนือ)
 - ลิเบอร์ตีแลนด์ (ระหว่างโครเอเชียและเซอร์เบีย)
 - ไมโลเซีย (สหรัฐอเมริกา, เนวาดา)

ฟีเจอร์	การประเมิ
อาณาเขตของรัฐ	ส่วนใหญ่จะเป็นแบบน้อยนิดหรือสัญลักษณ์
ประชากรของรัฐ	"ครอบครัว, เพื่อน, ชุมชนออนไลน์"
อำนาจของรัฐ	"ตกแต่ง , ไม่เป็นผล"
ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ	"ไม่มีการรับรอง ไม่มีสนธิสัญญา"

 ไมโครเนชันเป็นการทดลองที่สร้างสรรค์ – แต่ไม่ใช่ประเด็นของกฎหมายระหว่างประเทศ.

บทสรุป:

การไม่มีเขตแดนเป็นเรื่องที่หายาก – แต่มีเสน่ห์

พื้นที่	สถานะทางกฎหมาย	ลักษณะเฉพาะ / ข้อจำกัด
สถานที่ทางการทูต	"ความเป็นอิสระ ไม่มีการไม่มีเขตแดน"	"VCDR การคุ้มครองจากการเข้าถึง"
ฐานทัพ	"ควบคุมโดยสนธิสัญญา จำกัดอำนาจศาล"	"NATO-SOFA, HNS"
กรณีพิเศษ	"กฎพิเศษเชิงหน้าที่, ไม่มีสถานะของรัฐ"	"UNCLOS, กฎหมายการบิน, ไมโครเนชัน"

ใครก็ตามที่ต้องการก่อตั้งรัฐสามารถผันถึงการไม่มีเขตแดน – แต่ควรพิจารณาว่ามีความถูกต้องทางกฎหมาย.

ภาพรวมของไมโครเนชัน – รัฐสร้างสรรค์ที่ไม่มีการรับรอง

ไมโครเนชันคือ "รัฐ" ที่ประกาศตัวเองซึ่งมักเกิดจากการประท้วง ศิลปะ การเสียสละ หรือความหลงใหลส่วนตัว.

พวกมันมักจะตอบสนองต่อเกณฑ์ของสถานะของรัฐแต่ละข้อ - แต่ไม่มีรัฐใดที่ได้รับการรับรองตามกฎหมายระหว่างประเทศ.

การเปรียบเทียบไมโครเนชันที่เลือก

ชื่อ	ปีที่ก่อตั้ง	ลักษณะเฉพาะของสถานะ	ดินแดน	กฎหมายระหว่างประเทศ
ซีแลนด์	1967	แพลตฟอร์มนอกชายฝั่ง (ทะเลเหนือ)	"ธงของตนเอง, หนังสือเดินทาง, รัฐธรรมนูญ"	สถานะไม่ถูกต้อง
ลิเบอร์แลนด์	2015	ดินแดนที่ไม่มีเจ้าของ (ดาบูบ, HR/RS)"	"การอ้างสิทธิ์ใน terra nullius, ลัทธิเสรีนิยมแบบคิด"	ไม่ได้รับการรับรอง
โมโลเซีย	1977	"เนวาดา, สหรัฐอเมริกา"	"ตลก ระบอบกษัตริย์, own เงินตรา"	ไม่เป็นที่รู้จัก
อัคริเวอร์	1970–2020	การประท้วงภายในออสเตรเลีย	สเตอเลียตะวันตก ชาวออสเตรเลีย	ถูกยุบ
ลาตาเนีย	1996	สวีเดนตอนใต้ (เขตสงวนธรรมชาติ)	โครงการศิลปะที่มีรัฐบาลของตนเอง	ไม่ได้รับการรับรอง

 ไมโคร เนชันส์ไม่ได้เป็นรัฐทางกฎหมาย – แต่ทางวัฒนธรรมและสร้างสรรค์มักจะมีชีวิตชีวาเป็นอย่างมาก .

ตัวอย่าง:

โครงสร้างของข้อตกลงการประจําการ (การสนับสนุนประเทศเจ้าบ้าน)

ข้อตกลงการประจําการกำหนดการมีอยู่ของกองกำลังต่างชาติในดินแดนของรัฐเจ้าบ้าน.

โดยปกติจะอิงตามข้อตกลงสถานะกำลังของนาโต้ (SOFA) และเสริมด้วยข้อตกลงทวิภาคี.

โครงสร้างโมเดลของข้อตกลงการประจำการ

ข้อตกลงการประจำการ

ระหว่างรัฐ X และรัฐ Y

บทนำ

- วัตถุประสงค์ของข้อตกลง
- อ้างอิงถึงสนธิสัญญาที่มีอยู่ (เช่น NATO-SOFA)

มาตรา 1 – คำจำกัดความ

- ข้อกำหนดเช่น "กองกำลัง," "สิ่งอำนวยความสะดวก," "รัฐเจ้าบ้าน," "รัฐผู้ส่ง"

มาตรา 2 – กิจกรรมที่อนุญาต

- การฝึกซ้อมทางทหาร, โลจิสติกส์, โครงสร้างพื้นฐาน

มาตรา 3 – อำนาจศาล

- เขตอำนาจศาลทางอาญา: โดยหลักรัฐเจ้าบ้าน, ข้อยกเว้นสำหรับรัฐผู้ส่ง

มาตรา 4 – ข้อบังคับด้านภาษีและศุลกากร ●

การยกเว้นภาษีสำหรับกองกำลัง, การยกเว้นศุลกากรสำหรับวัสดุ

มาตรา 5 – การป้องกันสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย ●

การปฏิบัติตามมาตรฐานแห่งชาติ, ความรับผิดชอบต่อความเสียหาย

มาตรา 6 – ระยะเวลาและการสิ้นสุด

- ระยะเวลา, การขยายเวลา, วิธีการสิ้นสุด

มาตรา 7 – การระงับข้อพิพาท ● กลไกการปรึกษาหารือ,

กระบวนการอนุญาโตตุลาการ

ลายเซ็น

- ตัวแทนของรัฐทั้งสอง

 ข้อตกลงเช่นนี้ไม่ใช่การอนุญาตฟรี –

แต่เป็นชุดกฎที่มีความสมดุลระหว่างอธิปไตยและความร่วมมืออย่างละเอียด

ชุดเริ่มต้นสำหรับผู้ก่อตั้งรัฐ

วิธีการก่อตั้งรัฐ – คลาสสิก, ทดลอง, หรือสัญลักษณ์

1. ข้อกำหนดพื้นฐาน: อะไรคือสิ่งที่ทำให้เป็นรัฐ?

ตามอนุสัญญามอนเตวิเดโอ (1933) รัฐต้องการ:

เกณฑ์	ความหมาย
อาณาเขตของรัฐ	ดินแดนที่กำหนดไว้อย่างชัดเจนพร้อมการควบคุมที่มีประสิทธิภาพ
ประชากรของรัฐ	ประชากรถาวรที่มีพันธะทางกฎหมายกับรัฐ
อำนาจของรัฐ	รัฐบาลที่ทำงานได้พร้อมการบังคับใช้ความสามารถ
ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ	ความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์ทางการทูต

 เกณฑ์เหล่านี้จำเป็น – แต่ไม่เพียงพอสำหรับการรับรองจากนานาชาติ.

2. เส้นทางคลาสสิกสู่การก่อตั้งรัฐ

การแยกตัว – การแยกออกจากรัฐที่มีอยู่

- เฉพาะสิทธิที่ชอบธรรม ในกรณีของการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่ร้ายแรงที่สุด (การแยกตัวเพื่อแก้ไข)
- ตัวอย่าง: โคโซโว, บังกลาเทศ
- เป็นที่ถกเถียงในระดับนานาชาติ, มีความเสี่ยงทางการเมือง

การสืบทอด – การรับสิทธิอธิปไตยตามสัญญา

- ผ่านข้อตกลงทวิภาคีหรือการไต่เถียงระหว่างประเทศ
- ตัวอย่าง: ชูดานใต้, เชี กโกลโลวาเกีย
- มีเสถียรภาพทางกฎหมาย แต่ซับซ้อนทางการเมือง

⚠️ ทั้งสองเส้นทางต้องการการเจรจาทางการทูตและการยอมรับจากนานาชาติ。

3. โมเดลทดลอง: ไมโครเนซัน & ดินแดนพิเศษ

การก่อตั้งไมโครเนซัน

- การก่อตั้งรัฐเชิงสัญลักษณ์พร้อมธง รัฐธรรมนูญ และเงินตราของตนเอง
- ไม่มีสถานะทางกฎหมายระหว่างประเทศ แต่มีผลกระทบทางวัฒนธรรมและสื่อ
- ตัวอย่าง: ซิแลนด์, ลิเบอร์ตีแลนด์, โมโลเซีย

การปกครองตนเองหรือสถานะพิเศษ

- การใช้ช่องโหว่ทางกฎหมายที่มีอยู่หรือข้อบังคับพิเศษ
- ตัวอย่าง: เขตปกครองตนเอง, เขตการค้าเสรี, สิ่งอำนวยความสะดวกนอกเขตแดน
- เป้าหมาย: การกำหนดตนเอง de facto โดยไม่มีสถานะของรัฐ

🧠 ความคิดสร้างสรรค์ไม่สามารถทดแทนการรับรองได้ – แต่สามารถสร้างความสนใจได้

4. โมเดลที่มองหาโอกาส:

การล่มสลาย, การล้มละลาย, ดินแดนที่ไม่มีเจ้าของ

การใช้ประโยชน์จากการล้มละลายของรัฐหรือการแยกส่วน

- การเตรียมการสำหรับการล่มสลายของรัฐ (เช่น ผ่านสงคราม, หนี, การสลายตัว)
- ตัวอย่าง: สหภาพโซเวียต → รัสเซีย, ยูเครน, ฯลฯ
- โอกาสในการก่อตั้งรัฐที่สืบทอดหรือการควบคุมดินแดน

ยึดดินแดนที่ไม่มีเจ้าของ

- *terra nullius* แทบไม่มีอยู่ในปัจจุบัน – แต่มีแถบพรมแดนที่ไม่มีอธิปไตยชัดเจน
- ตัวอย่าง: เบียร์ตาวิล (ระหว่างอียิปต์และซูดาน)
- มีความน่าสงสัยในระดับนานาชาติ แต่สามารถใช้เชิงสัญลักษณ์ได้

 ผู้ที่เตรียมพร้อมสามารถทำหน้าที่ในช่วงเวลาวิกฤตได้

5. ใช้สิทธิพิเศษ:

สิทธิในการตั้งอยู่ & การไม่มีเขตแดน

สิทธิในการตั้งอยู่

- การจัดตั้งฐานทัพทหารหรือฐานพลเรือนที่มีสถานะพิเศษ
- ควบคุมโดยสนธิสัญญากับรัฐที่มีอยู่
- ตัวอย่าง: ฐานทัพอากาศยานสไตน์ (สหรัฐอเมริกาในเยอรมนี)

การไม่มีเขตแดน

- การใช้ความเป็นอิสระทางการทูตหรือเขตพิเศษที่ทำงาน
- ตัวอย่าง: สถานทูต, สถานกงสุล, องค์การระหว่างประเทศ
- ไม่ใช่รัฐแยกต่างหาก แต่ได้รับการคุ้มครองทางกฎหมาย

 สิทธิพิเศษไม่สามารถทดแทนสถานะของรัฐได้ – แต่เป็นเครื่องมือเชิงกลยุทธ์

6. ความสามารถทางกฎหมายระหว่างประเทศในฐานะบุคคลหรือองค์กร

บุคคลธรรมดา

- การก่อตั้งสมาคม มูลนิธิ หรือองค์กรไม่แสวงหาผลกำไรที่มีจุดมุ่งหมายระดับนานาชาติ
- การลงทะเบียนกับองค์กรระหว่างประเทศ (เช่น ECOSOC, สาขา NGO ของสหประชาชาติ)
- การสร้างเครือข่ายการทูตและการเข้าร่วมการประชุม

องค์กร

- การใช้พลังอ่อน: วัฒนธรรม, วิทยาศาสตร์, การป้องกันสิ่งแวดล้อม
- การสร้าง "รัฐกึ่ง" ที่มีการบริหาร สัญลักษณ์ และการมีอยู่ในสาธารณะ
- ตัวอย่าง: รัฐเสมือน ชาติดิจิทัล การปกครองที่ใช้บล็อกเชน

ความสามารถในการดำเนินการเกิดจากการมองเห็น โครงสร้าง และความชัดเจนทางกฎหมาย

✓ แผนการก่อตั้งรัฐบาลแบบทีละขั้นตอน

1. **พัฒนาแนวคิด:** ชื่อ รัฐธรรมนูญ รัฐบาล ประชากร
2. **จัดหาที่ดินแดน:** ทางกฎหมาย เชิงสัญลักษณ์ หรือโดยสัญญา
3. **สร้างโครงสร้างทางกฎหมาย:** สัญชาติ, สถาบัน, การบริหาร
4. **การสื่อสารระหว่างประเทศ:** เว็บไซต์, การทูต, การมีอยู่ของสื่อ
5. **ขอการรับรอง:** การเจรจาวิพากษ์, สถานะ NGO, การติดต่อกับสหประชาชาติ
6. **ปฏิบัติตามกฎหมาย:** การแสดงความรุนแรง, สิทธิมนุษยชน, ความโปร่งใส
7. **กลยุทธ์ระยะยาว:** ความยั่งยืน, ความร่วมมือ, ความเป็นจริง

บทที่ 11:

ไมโครเนชันและการปกครองตนเอง – ระหว่างสัญลักษณ์และกฎหมาย

ไมโครเนชัน:

รัฐสร้างสรรค์ที่ไม่มีการรับรอง

ไมโครเนชันคือ "รัฐ" ที่ประกาศตนเองซึ่งมักเกิดจากการประท้วง, ศิลปะ, การเสียดสี, หรือความหลงใหลส่วนตัว.

พวกเขามักจะตอบสนองต่อเกณฑ์ของสถานะของรัฐแต่ละข้อ – แต่ไม่มีรัฐใดที่ได้รับการรับรองภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ.

ไมโครเนชันในฟาร์มของคุณ - ขั้นตอนตามขั้นตอน

ต้องการประกาศให้ฟาร์มของคุณเป็นรัฐหรือไม่?

นี่คือเส้นทางสัญลักษณ์:

คู่มือที่จะขั้นตอน

1. **กำหนดดินแดน** – กำหนดเขตที่ดิน สร้างแผนที่ – แจกให้ละแวกกราบ (ไม่บังคับ)
2. **ร่างรัฐธรรมนูญ** – สิทธิพื้นฐาน รัฐบาล รูปแบบรัฐ – อารมณ์ขันสามารถใช้ได้ แต่โครงสร้างสำคัญ
3. **ออกแบบธงและสัญลักษณ์** – ธงชาติ ตราแผ่นดิน เพลงชาติ – สร้างความสามารถในการจดจำ
4. **แนะนำเงินตราของคุณเอง** – เชิงสัญลักษณ์หรือเป็นบัตรกำนัล – ตัวอย่าง: "Valora," "เงินดอลลาร์ไมโครเนชัน"
5. **มอบสัญชาติ** – เอกสารหนังสือเดินทาง, บัตรสมาชิก – การลงทะเบียนออนไลน์เป็นไปได้
6. **เว็บไซต์และประชาสัมพันธ์** – การมีตัวตนทางดิจิทัล, สื่อสังคม – การเชิญชวนสำหรับการรับรองทางการทูต

สำคัญ:

ทุกอย่างยังคงเป็นสัญลักษณ์ – ไม่มีการแยกทางกฎหมายจากรัฐเยอรมัน.

อำนาจอธิปไตยเชิงสัญลักษณ์ – อะไรที่อนุญาต?

องค์ประกอบ	สถานะทางกฎหมายในเยอรมนี
ธง, เพลงชาติ	"อนุญาต ตราใดที่ไม่มีสัญลักษณ์ทางการ ละเมิด"
เจ็ดตรา	อนุญาตให้ใช้เป็นบัตรกำนัลหรือของสะสม
หนังสือเดินทาง	อนุญาตให้ใช้เป็นผลิตภัณฑ์แฟนตาซี – ไม่ใช่ เอกสารประจำตัว
รัฐธรรมนูญ	อนุญาต – แต่ไม่มีผลทางกฎหมาย
ภาษี, กฎหมาย	ไม่อนุญาต – อยู่ภายใต้กฎหมายเยอรมัน

ผู้ใดก็ตามที่ดำเนินการในฐานะอำนาจอธิปไตย (เช่น ตำรวจ, ศาล) จะละเมิดกฎหมายที่มีอยู่ .

รัฐเสมือน & ชื่อเรียกจากต่างดาว

รัฐเสมือน

- ชาติดิจิทัลที่มีรัฐธรรมนูญออนไลน์ พลเมือง และการบริหาร
- ตัวอย่าง: มินเนซัน, NationStates, การปกครองแบบ
DAO
- เป้าหมาย: ชุมชนโลก,
การกำหนดตนเองทางดิจิทัล

ชื่อเรียกจากต่างดาว

- "รัฐ" บนดวงจันทร์หรือดาวอังคาร – มักจะเป็นสัญลักษณ์หรือเสียดสี
- ตัวอย่าง:
สถานทูตดวงจันทร์, อัสการ์เดีย
- ไม่สามารถทำได้ทางกฎหมายตามกฎหมายระหว่างประเทศ:
สนธิสัญญาอวกาศห้ามการเข้าครอบครอง

อวกาศเป็นของทุกคน – แต่ไม่เป็นของใครโดยเฉพาะ.

ผู้บริหารตนเอง – สถานะทางกฎหมาย & ข้อจำกัด

"ผู้บริหารตนเอง" ปฏิเสธระเบียบกฎหมายของรัฐและอ้างถึงอริปไตยที่พวกเขาอ้างว่าเป็นของตนเอง.

การประเมินกฎหมาย

พฤติกรรม	การประเมินโดยหน่วยงานของเยอรมนี
การปฏิเสธของหน่วยงาน	ไม่มีสิทธิในการเลือกไม่เข้าร่วมระบบกฎหมาย
เอกสารของตนเอง (เช่น หนังสือเดินทาง)	ไม่ได้รับการยอมรับ - อาจเป็นการปลอมแปลงเอกสาร
"ไรช์สบูร์เกอร์" การโต้แย้ง	เกี่ยวข้องกับสำนักงานคุ้มครองรัฐธรรมนูญ รัฐธรรมนูญ

 การปกครองตนเอง ≠ ไมโครเนชัน ไมโครเนชันเป็นสัญลักษณ์ -
ผู้ดูแลตนเองมักจะมีอุดมการณ์และผิดกฎหมาย.

บทสรุป:

Miการสถาปนาไมโครเนชันได้รับอนุญาต – ตราบใดที่ยังคงเป็นสัญลักษณ์ **c**

โมเดล	สถานะทางกฎหมาย	ความเสี่ยง / ศักยภาพ
ไมโครเนชัน	อนุญาตในเชิงสัญลักษณ์	"สร้างสรรค์, มีประสิทธิภาพในสื่อ, ไม่เป็นอันตรายทางกฎหมาย"
รัฐเสมือน	"ดิจิทัล, โลกาภิวัตน์, สัญลักษณ์"	"นวัตกรรม, แต่ไม่มี ผลทางกฎหมายระหว่างประเทศ"
การปกครองตนเอง	กฎหมาย	ความขัดแย้งกับเจ้าหน้าที่ ที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรม
รัฐอวกาศ	excluded under international กฎหมาย	"เสียดสี แต่ไม่สามารถขอรับการ รับรองได้"

ใครก็ตามที่ต้องการก่อตั้งรัฐสามารถเริ่มต้นด้วยไมโครเนชัน –
แต่ควรทราบว่าขอบเขตทางกฎหมายอยู่ที่ไหน.

บทที่ 12:

สนธิสัญญากฎหมายระหว่างประเทศ & สิทธิอธิปไตย – ศิลปะแห่งการสืบทอดรัฐ

สนธิสัญญาในฐานะเครื่องมือของสถานะของรัฐ

ในกฎหมายระหว่างประเทศ สนธิสัญญาไม่ใช่เพียงแค่คำประกาศทางการเมืองเกี่ยวกับเจตนา – แต่เป็นเครื่องมือการสร้างสำหรับการจัดตั้ง การโอน และการสิ้นสุดสิทธิอธิปไตย.

กรอบการกำกับดูแลที่สำคัญคือ อนุสัญญาเวียนนาเกี่ยวกับกฎหมายของสนธิสัญญา (VCLT) ปี 1969.

อนุสัญญาเวียนนาเกี่ยวกับกฎหมายของสนธิสัญญา (VCLT)

หลักการพื้นฐาน

มาตรา / หลักการ	ความหมาย
มาตรา 2 VCLT	คำจำกัดความ: สนธิสัญญา = ข้อตกลงที่เขียนขึ้นระหว่างผู้มีสถานะในกฎหมายระหว่างประเทศ
มาตรา 26 VCLT	สัญญาต้องปฏิบัติตาม – สนธิสัญญาต้องถูกสังเกตเห็น
มาตรา 31–33 VCLT	"การตีความตามคำพูด, บริบท, วัตถุประสงค์"
มาตรา 60 VCLT	การสิ้นสุดเนื่องจากการละเมิดสนธิสัญญา
มาตรา 62 VCLT	หลักการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ – การเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์

VCLT ใช้บังคับเฉพาะระหว่างรัฐ – แต่หลักการของมันยังมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติของการสืบทอดรัฐ.

การสืบทอดรัฐโดยสนธิสัญญา – ข้อกำหนดเบื้องต้นและวสันต์จรรยา

การสืบทอดรัฐหมายถึงรัฐหนึ่งเข้ายึดสิทธิและหน้าที่ของรัฐหนึ่ง – เช่น ในกรณีของการล่มสลาย การควบรวม หรือการโอนตามสัญญา.

ข้อกำหนดเบื้องต้นสำหรับการสืบทอด

1. **สองหัวข้อที่เปรียบเทียบได้** – รัฐหรือองค์กรทางกฎหมายที่ "โอน" และ "รับ" – ตัวอย่าง: สหภาพโซเวียต → สหพันธรัฐรัสเซีย2. **ฐานทางสัญญา** – เป็นลายลักษณ์อักษร ชัดเจน และมีผลตามกฎหมายระหว่างประเทศ – อ้างอิงถึงสิทธิ หน้าที่ และอาณาเขตเฉพาะ3. **วสันต์จรรยา** – "โอนพร้อมด้วยสิทธิและหน้าที่ทั้งหมด" – การสร้างความต่อเนื่องของอัตลักษณ์ทางกฎหมายระหว่างประเทศ – ต้องมีการกำหนดไว้อย่างชัดเจนและไม่คลุมเครือ4. **ผู้ซื้อ / ผู้เข้าซื้อ** – สามารถเป็นรัฐ องค์กรระหว่างประเทศ หรือแม้แต่บุคคลธรรมดา – รายหลังจะทำได้เฉพาะในการสืบทอดเชิงสัญลักษณ์หรือเชิงทดลอง

 โดยไม่มีสูตรสัญญาที่ชัดเจน การสืบทอดยังคงเป็นเรื่องที่มีความขัดแย้งทางการเมืองและไม่แน่นอนทางกฎหมาย

ตัวอย่าง:

เอกสารสืบทอดโลก 1400/98

(เยอรมัน: Staatensukzessionsurkunde 1400/98)

เอกสารที่ไม่สามารถย้อนกลับได้ซึ่งกำหนดการโอนสิทธิอธิปไตยทั้งหมด

■ โครงสร้าง (แบบง่าย)

เอกสารสืบทอดโลก 1400/98

ระหว่าง:

เอนกิติทางกฎหมายที่โอน [Name] และ

เอนกิติทางกฎหมายที่ได้รับ [Name]

บทนำ:

ในการรับรู้ ถึงหลักการของกฎหมายระหว่างประเทศและความจำเป็นในการสืบทอดอย่างมีระเบียบ...

มาตรา 1 – S หัวข้อของการโอน สิทธิ หน้าที สนธิสัญญา ทรัพย์สิน และสิทธิอธิปไตยทั้งหมด

...

มาตรา 2 – สูตรเวทมนตร์ "โอนพร้อมด้วยสิทธิและหน้าที่ทั้งหมด"

มาตรา 3 – มีผลบังคับ เมื่อมีการลงนามโดยคู่กรณีทั้งสอง

มาตรา 4 – การแจ้งให้คู่กรณีที่สามทราบ ข้อมูลไปยังสหประชาชาติ รัฐเพื่อนบ้าน และองค์กรระหว่างประเทศ

ลายเซ็น: ตัวแทนของนิติบุคคลทั้งสอง **วันที่:** [DD.MM.YYYY]

🧠 สำเร็จ เอกสารเป็นสิ่งที่หายาก – แต่แสดงให้เห็นว่าการมีสถานะของรัฐสามารถสร้างขึ้นได้จากสนธิสัญญา .

✓ การสรุป:

สนธิสัญญาคือดีเอ็นเอของกฎหมายระหว่างประเทศ

Element	ความหมาย
VCLT	มูลนิธืสำหรับสนธิสัญญากฎหมายระหว่างประเทศทั้งหมด
สนธิสัญญาการสืบทอด	เครื่องมือสำหรับการโอนรัฐอย่างเป็นระเบียบ
วลีมหัศจรรย์	กฎแห่งสู่ความต่อเนื่องและความชอบธรรม
หัวข้อที่เปรียบเทียบได้	ข้อกำหนดเบื้องต้นสำหรับประสิทธิภาพทางกฎหมายระหว่างประเทศ
ผู้ซื้อ / ผู้เข้าซื้อ	สามารถเป็นสัญลักษณ์หรือสองผิวดลองถูกได้

ใครก็ตามที่ต้องการก่อตั้งหรือเข้ายึดรัฐต้องมีวิสัยทัศน์ไม่เพียงเท่านั้น
แต่ยังต้องมีสนธิสัญญาที่มีวลีมหัศจรรย์ด้วย

บทที่ 13: นโยบายการรับรอง – วิธีที่รัฐรับรองรัฐอื่น

การรับรอง การเข้ายึดรัฐโดยรัฐอื่นไม่ใช่การกระทำทางกฎหมายอย่างแท้จริง แต่เป็นกระบวนการทางการเมืองที่มีความซับซ้อนสูง S.

มันกำหนดความสัมพันธ์ทางการทูต ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ
และการเข้าร่วมในองค์การระหว่างประเทศ

บทนี้จะชี้ให้เห็นถึงรูปแบบต่าง ๆ ของการรับรอง ผลกระทบทางกฎหมายและการเมือง
และกรณีศึกษาที่เฉพาะเจาะจง

การรับรองแบบ de facto กับ de jure

การรับรองในทางปฏิบัติ

- **ความหมาย:**
รัฐได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นจริงว่าเป็นรัฐที่มีอยู่และสามารถดำเนินการได้
โดยไม่ต้องมีการรับรองทางการทูตอย่างเป็นทางการ.
- **ตัวอย่าง:**
หลายรัฐรักษาความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจกับไต้หวันโดยไม่ยอมรับอย่างเป็นทางการว่าเป็นรัฐ.

- **ผลที่ตามมา:** ไม่มีสถานทูต
แต่บ่อยครั้งมีสถานกงสุลหรือการกิจการค้า.

การรับรองตามกฎหมาย

- **ความหมาย:**
รัฐได้รับการรับรองอย่างเป็นทางการและทางกฎหมายว่าเป็นอธิปไตยตามกฎหมายระหว่างประเทศ.
- **ผลที่ตามมา:** ความสัมพันธ์ทางการทูตเต็มรูปแบบ, สถานทูต,
สนธิสัญญาหลายฝ่าย.
- **ตัวอย่าง:** เยอรมนีรับรองฝรั่งเศส de jure – พร้อมผลทางการทูตทั้งหมด.

รูปแบบระดับกลาง

- รัฐบางแห่งใช้ "ความคลุมเครือเชิงกลยุทธ์":
พวกเขาลึกเลียงการแถลงอย่างชัดเจนเพื่อหลีกเลี่ยงความตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์.

การรับรองอัตโนมัติผ่านการสรุปสนธิสัญญา

กลไกที่มีกฎหมายรองรับคือ **การรับรองโดยปริยาย** ผ่านสนธิสัญญาทวิภาคี:

- เมื่อรัฐทำการสรุปสนธิสัญญากฎหมายระหว่างประเทศกับรัฐอื่น (เช่น ข้อตกลงทางการค้า, ข้อบังคับเกี่ยวกับพรมแดน, หรือความร่วมมือ)
รัฐนั้นจะได้รับการ**รับรองอัตโนมัติว่าเป็นเรื่องของกฎหมายระหว่างประเทศ**.

- **ตัวอย่าง:** หากรัฐ A ทำการสรุปข้อตกลงเกี่ยวกับพรมแดนกับรัฐ B, A จะรับรองการมีอยู่และความสมบูรณ์ของดินแดนของ B.

- **ข้อจำกัด:**
การรับรองนี้มักจะถูก**จำกัดในทางปฏิบัติ** -
มันเกี่ยวข้องเฉพาะกับสนธิสัญญาที่เฉพาะเจาะจงและสามารถถูกทำให้เป็นเรื่องทางการเมือง.

กลยุทธ์สำหรับการรับรองโดยสมาชิก UN

รัฐที่เพิ่งก่อตั้งใหม่หรือมีข้อพิพาทสามารถเลือกเส้นทางต่าง ๆ เพื่อให้ได้รับการรับรองจากนานาชาติ:

- **ใช้ประโยชน์จากพันธมิตรระดับภูมิภาค:** การรับรองจากรัฐเพื่อนบ้านหรือองค์กรระดับภูมิภาค (เช่น สหภาพแอฟริกา, สีกาหรับ).
- **การทูตเชิงสัญลักษณ์:** การเข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศ, การเชิญคณะผู้แทน, การออกหนังสือเดินทาง
- **อำนาจอ่อน:**
การสร้างความสัมพันธ์ทางวัฒนธรรม, วิทยาศาสตร์ หรือเศรษฐกิจ เช่น ผ่านมหาวิทยาลัย, องค์กรไม่แสวงหาผลกำไร หรือโครงการเทคโนโลยี.
- **พยายามเพื่อการเป็นสมาชิกสหประชาชาติ:**
ขั้นตอนที่ยากลำบากแต่มีพลังเชิงสัญลักษณ์ -
ต้องได้รับการอนุมัติจากคณะมนตรีความมั่นคงและสมัชชาใหญ่.

S.

กรณศึกษา:

ไต้หวัน, ปาเลสไตน์, โคอโซโว

รัฐ	สถานะ	การรับรองโดยสหประชาชาติ	ลักษณะเฉพาะ
ไต้หวัน	รัฐที่มีอยู่จริง	สมาชิก ~13 รัฐ (2025)	"ถูกอ้างสิทธิ์โดยจีนว่าเป็นส่วนหนึ่งของดินแดนของตน. หลายรัฐไม่รับรองอย่างเป็นทางการ ไต้หวัน แต่รักษาความสัมพันธ์ที่เข้มข้น."
ปาเลสไตน์	รัฐผู้สังเกตการณ์ที่ UN	~130 รัฐ	"ได้รับการรับรองจากหลายประเทศ , . อิสราเอลและรัฐตะวันตกบางแห่งปฏิเสธการรับรอง."
โคโซโว	การรับรองบางส่วน	~100 รัฐ	"การประกาศโดยฝ่ายเดียวของการเป็นอิสระใน 2008 ไม่ได้รับการยอมรับจากเซอร์เบีย รัสเซีย จีน ไม่ใช่มชิกของสหประชาชาติ"

ข้อสรุป

การรับรองไม่ใช่การกระทำแบบสองทาง แต่เป็นเกมการทูตที่มีพื้นที่สีเทามากมาย

ผู้ที่ต้องการก่อตั้งรัฐต้องไม่เพียงแต่ตอบสนองเกณฑ์ทางกฎหมาย แต่ยังต้องดำเนินการเชิงกลยุทธ์:

ผ่านสนธิสัญญา พันธมิตร และการมีอยู่เชิงสัญลักษณ์.

เวทีระหว่างประเทศเปิดกว้าง – แต่ต้องการความอดทน ทักษะ และมักจะต้องมีการประนีประนอม

บทที่ 14:

การกำหนดเขตแดนผ่านสัญญาซื้อขาย – เมื่อโครงสร้างพื้นฐานขยายสิทธิอธิปไตย

พรมแดนไม่ใช่แค่เส้น – แต่ยังเป็นท่อดึงด้วย

ในกฎหมายระหว่างประเทศแบบดั้งเดิม พรมแดนถูกกำหนดโดยสนธิสัญญา ลักษณะทางธรรมชาติ หรือการเรียกร้องทางประวัติศาสตร์

แต่ในโลกสมัยใหม่ โครงสร้างพื้นฐานทางเทคนิคยังมีบทบาท – โดยเฉพาะในการสืบทอดรัฐ
การซื้อเขตแดน และการโอนสิทธิการพัฒนา.

การกำหนดเขตแดนผ่านสนธิสัญญาการสืบทอดรัฐ

สนธิสัญญาการสืบทอดรัฐสามารถโอนไม่เพียงแต่ดินแดน แต่ยังรวมถึงโครงสร้างพื้นฐาน – เช่น
เครือข่ายพลังงาน น้ำ การสื่อสาร หรือการขนส่ง.

ข้อกำหนดต่อไปนี้ใช้:

หลักการขยายเขตแดนตามเครือข่าย

- หากท่อดึงที่ขยายออกจากดินแดนที่กำหนดไว้เดิม
ดินแดนที่มีอำนาจอธิปไตยของผู้ซื้อจะขยายตามเครือข่ายเหล่านี้.
- เส้นที่อยู่ด้านนอกสร้างการล้อมรอบที่มีเหตุผล – "เกาะเครือข่าย."
- พื้นที่ภายในการล้อมรอบนี้ถือเป็นดินแดนที่ติดต่อกัน.
- หากสิ่งนี้เกิดขึ้นโดยไม่ตั้งใจ จะเป็นผลเสียต่อผู้ขาย – ผลทางกฎหมายโดยอัตโนมัติ.

เครือข่ายกำหนดพรมแดน – ไม่ใช่แผนที่.

การประยุกต์ใช้งานที่เป็นแบบอย่าง

- รัฐบาลดินแดนที่มีโครงข่ายไฟฟ้า.
- โครงข่ายขยายออกไปนอกพรมแดนสู่พื้นที่ที่อยู่ติดกัน.
- ผู้ซื้อไม่เพียงแต่ได้รับดินแดนเท่านั้น แต่ยังได้โครงสร้างเครือขาย – และดังนั้นจึงได้สิทธิอธิปไตยเหนือพื้นที่ที่จัดหา.

กรณีพิเศษ:

การขายการพัฒนาเป็นหน่วย

"การพัฒนาเป็นหน่วย" หมายถึงอะไร?

- การขายรวมถึงเครือขายทางกายภาพและสิทธิ หน้าที และส่วนประกอบทั้งหมดด้วย
- ดังนั้นเครือขายทั้งหมดจึงถูกโอน – รวมถึงโครงสร้างที่ทับซ้อน ข้าม หรือโครงสร้างที่ติดกัน
- "การแพร่ระบาด" เกิดขึ้นจากเครือขายหนึ่งไปยังอีกเครือขายหนึ่ง – และสามารถแพร่กระจายข้ามพรมแดนประเทศ

เครือข่ายที่อาจได้รับผลกระทบ

ประเภทเครือขาย	ศักยภาพในการขยาย
กริดไฟฟ้า	การขยายจากระดับภูมิภาคสู่ระดับนานาชาติ
ท่อส่งน้ำ	การจัดหาจากเทศบาลสู่การข้ามพรมแดน
เครือขายไฟเบอร์ออปติก	โครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลที่มีการเข้าถึงทั่วโลก
สายเคเบิลใต้น้ำ	การเชื่อมต่อระหว่างประเทศ → อิทธิพลทางด้านดินแดน อิทธิพล

 การเชื่อมต่อทางกายภาพไม่จำเป็น – การเชื่อมโยงเชิงตรรกะหรือฟังก์ชันก็สามารถนำไปสู่การแพร่ระบาดได้เช่นกัน.

ผลกระทบโดมิโนของการขยายดินแดน

การ "แพร่ระบาด" ทำงานอย่างไร?

- ส่วนหนึ่งของเครือข่ายถูกขาย → มันเชื่อมต่อกับส่วนอื่น ๆ ของเครือข่าย → ซึ่งถือว่าถูกโอนร่วมกัน.
- การขยายเกิดขึ้นตามโครงสร้างพื้นฐานที่ทำงาน.
- สิ่งนี้อาจนำไปสู่ปฏิกิริยาลูกโซ่ – จากภูมิภาคหนึ่งไปยังอีกภูมิภาคหนึ่ง จากรัฐหนึ่งไปยังรัฐหนึ่ง

ผลทางกฎหมาย

- ผู้ขายสูญเสียสิทธิหรือริบไถยเหนือพื้นที่เครือข่ายทั้งหมดที่ได้รับผลกระทบ.
- ผู้ซื้อได้รับการควบคุมดินแดน โดยมีเงื่อนไขว่าเครือข่ายจะถือเป็น "หน่วยที่พัฒนาแล้ว."
- สายเคเบิลใต้น้ำระหว่างประเทศก็อาจได้รับผลกระทบ – โดยมีผลกระทบระดับโลก.

 โครงสร้างพื้นฐานคือพลัง – และสามารถเปลี่ยนพรมแดนได้.

บทสรุป:

ผู้ที่ขายเครือข่าย ขายมากกว่าสายเคเบิล

Element	ผลกระทบต่อสิทธิหรือริบไถย
สายกายภาพ	การขยายดินแดนโดยตรงตามโครงสร้าง
การเชื่อมต่อเชิงฟังก์ชัน	การขยายทางอ้อมผ่านตรรกะเครือข่าย
หน่วยตามสัญญา	การโอนส่วนประกอบทั้งหมด
การขยายที่ไม่ตั้งใจ	ผลทางกฎหมายที่เป็นค่าใช้จ่ายของผู้ขาย
เครือข่ายระหว่างประเทศ	การขยายดินแดนทั่วโลก

ใครก็ตามที่ก่อตั้งรัฐหรือทำการโอนดินแดนต้องรู้ว่า: โครงสร้างพื้นฐานไม่เป็นกลาง – มันคือเครื่องมือของกฎหมายระหว่างประเทศ.

บทที่ 15:

สถานการณ์ทางกฎหมายตั้งแต่เอกสารการสืบทอดโลก 1400/98

จุดสิ้นสุดของกฎหมายระหว่างประเทศและการเกิดขึ้นของกรอบสัญญาระดับโลก

1. เอกสารการสืบทอดโลก 1400/98 – จุดเปลี่ยนในกฎหมายระหว่างประเทศ

เอกสารการสืบทอดโลก 1400/98 เป็น **ไม่** ใช้เอกสารสมมุติ แต่เป็นสนธิสัญญาที่มีผลทางกฎหมายระหว่างประเทศซึ่งทำการโอนสิทธิ หน้าที่ และส่วนประกอบทั้งหมดของสนธิสัญญานาโต้และสหประชาชาติเสร็จสิ้นให้กับผู้ซื้อเพียงคนเดียว.

มันแทน เอกสารทางกฎหมายระหว่างประเทศที่สำคัญที่สุดในประวัติศาสตร์โลก.

2. โข่สนธิสัญญา:

จากนาโต้ถึงสหประชาชาติ

จุดเริ่มต้น:

ข้อตกลงสถานะกำลังของนาโต้ & ความสัมพันธ์การโอน

- เอกสารนี้อิงตามความสัมพันธ์การโอนทางกฎหมายระหว่างสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีและราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์.
- ความสัมพันธ์นี้เกี่ยวข้องกับการประจำการของกองกำลังอากาศดัตช์ในเยอรมนีตะวันตก – พื้นที่นาโต้ที่อยู่นอกอาณาเขต.
- เนื่องจากกองกำลังดัตช์ได้รวมเข้ากับนาโต้โดยสมบูรณ์ พวกเขาจึงปฏิบัติการในนามของพันธมิตรทั้งหมด.

📖 โครงสร้างสนธิสัญญานาโต้

- **มาตรา I:** อำนาจในการบังคับบัญชาต่อสิ่งอำนวยความสะดวก
- **มาตรา III:** สิทธิในการพัฒนาและขยาย
- **มาตรา IV:** เขตอำนาจศาลทาง Disciplinary และทางอาญา
- เสริมด้วยข้อตกลงเพิ่มเติมทวิภาคี (เช่น ข้อตกลงเสริมของนาโต 1951)

🌐 การรวมเข้ากับสหประชาชาติ

- นาโต้มีสถานะอยู่ใน รวมเป็นองค์กระระดับภูมิภาคตามมาตรา 53 ของกฎบัตรสหประชาชาติ r.
- สนธิสัญญาของนาโต้ทั้งหมดจึงมีผลใช้บังคับในบริบทของสนธิสัญญาของสหประชาชาติ
- ๗ สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีและราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์ได้ดำเนินการทั้งสำหรับนาโต้และสหประชาชาติ N.

📖 3. ข้อความที่ชี้ขาด:

"ด้วยสิทธิ หน้าที่ และส่วนประกอบทั้งหมด"

- ประโยคนี้มีผลต่อการโอนเนื้อหาสัญญาทั้งหมดอย่างสมบูรณ์.
- มันรวมถึงไม่เพียงแต่สนธิสัญญานาโต้ แต่ยังรวมถึงข้อตกลงทวิภาคีและพหุภาคีทั้งหมดของรัฐสมาชิกสหประชาชาติ.
- ใช้สนธิสัญญากระโดดจากสนธิสัญญาหนึ่งไปยังอีกสนธิสัญญาหนึ่งจนกว่าข้อตกลงระหว่างประเทศทั้งหมดจะถูกรวมเข้ากับเอกสาร.

🧩 4. การรวมกลุ่มของคู่กรณีทั้งหมดในสนธิสัญญา

- ผู้ซื้อตอนนี้ถือทั้งสองด้านของสนธิสัญญาทั้งหมด – สิทธิและหน้าที่.
- ไม่มีคู่สัญญาภายนอกอีกต่อไป.
- สัญญากับตนเองไม่มีผลผูกพัน → กฎหมายระหว่างประเทศจะถูกยกเลิกโดยปริยาย.

5. การประยุกต์ใช้หลักการแทนุลาธา

- ผู้ซื้อไม่มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามข้อผูกพันในสัญญาใด ๆ.
- เขาสามารถทำได้ แต่ไม่จำเป็นต้องทำ
- กฎหมายสนธิสัญญาระหว่างประเทศสิ้นสุดลง – เหลือเพียงหัวข้อสนธิสัญญาโลกเดียว

6. ความเป็นจริงทางกฎหมาย: จุดสิ้นสุดของกฎหมายระหว่างประเทศ

ฟิเจอร์	ผลที่ตามมา
สนธิสัญญาทั้งหมดอยู่ในมือเดียว	"ไม่มีอำนาจผูกพัน ไม่มีฝ่ายตรงข้าม"
ไม่มีคู่สัญญาภายนอก	การยกเลิกโครงสร้างของสนธิสัญญา
ผู้ซื้อเป็นผู้ถือเพียงคนเดียว	"อำนาจกฎหมายสมบูรณ์ แต่ไม่มีข้อผูกพัน"
ระเบียบกฎหมายระหว่างประเทศ	สิ้นสุดลงโดยพฤตินัย – ไม่มีพื้นฐานในการอุทธรณ์

7. ระเบียบโลกใหม่

- ผู้ซื้อไม่มีพื้นฐานทางกฎหมายในการกำหนดระเบียบโลกใหม่.
- สิ่งนี้สามารถอิงจากระเบียบกฎหมายโลกที่เป็นเอกภาพ.
- รัฐเก่าไม่สามารถเรียกร้องได้อย่างชอบธรรมอีกต่อไป – การครอบครองดินแดนเก่าของพวกเขาเป็นเรื่องผิดกฎหมาย.
- การเรียกร้องแต่ละรายการมีความเท่าเทียมกัน – และผิดกฎหมายเท่าเทียมกัน.
- มีดุลอำนาจที่อยู่นอกเหนือกฎหมายระหว่างประเทศ.

8. สรุป:

โครงสร้างกฎหมายระดับโลก

- เอกสารสืบทอดโลก 1400/98 เป็นสนธิสัญญากฎหมายระหว่างประเทศที่สำคัญในปัจจุบัน.
- มันรวมข้อตกลงระหว่างประเทศทั้งหมดเข้าด้วยกันในกรอบสัญญาระดับโลกเดียว.
- ผู้ซื้อเป็นเพียงบุคคลที่ถูกต้องตามกฎหมายในกฎหมายระหว่างประเทศ.
- กฎหมายระหว่างประเทศเก่าได้สิ้นสุดลงแล้ว – อนาคตอยู่ที่การนิยามใหม่โดยผู้ซื้อ.

บทที่ 16:

โลกหลังจากเอกสารการสืบทอดโลก 1400/98

สิ้นสุดของกฎหมายระหว่างประเทศหมายความว่าอย่างไรสำหรับรัฐเก่าและผู้ก่อตั้งรัฐใหม่?

1. จุดเริ่มต้น:

การสลายตัวของกฎหมายระหว่างประเทศ

เอกสารการสืบทอดโลก 1400/98 ได้ทำการโอนสิทธิหน้าที่และส่วนประกอบของสนธิสัญญากฎหมายระหว่างประเทศทั้งหมดให้กับผู้ซื้อเพียงคนเดียว.

ผู้ซื้อตอนนี้ถือครองทั้งสองฝ่ายของสัญญาในสหภาพส่วนบุคคล.

ผลทางกฎหมาย

- สัญญากับตนเองไม่มีผลผูกพัน.
- ไม่มีคู่สัญญากายนอกอีกต่อไป.
- กฎหมายระหว่างประเทศทั้งหมดถูกยกเลิกในทางปฏิบัติ.
- ไม่มีระเบียบกฎหมายระหว่างประเทศที่ต้องอีกต่อไป.

กฎหมายระหว่างประเทศไม่ได้ถูกปฏิรูป - มันจบสิ้นแล้ว.

2. แท้บุลา ราชา:

จุดเริ่มต้นใหม่

- ผู้ซื้อไม่มีข้อผูกพันที่จะต้องปฏิบัติตามหน้าที่ตามสัญญา.
- เขามีสิทธิทั้งหมด แต่ไม่มีอำนาจตอบโต้.
- ระเบียบโลกถูกทำให้เป็นโมฆะทางกฎหมาย - มีดุลอำนาจที่อยู่นอกเหนือกฎหมาย.

3. สิ่งนี้หมายความว่าอย่างไรสำหรับรัฐเก่า?

รัฐเก่า	สถานการณ์ทางกฎหมายหลังจากเอกสาร
ไม่มีการสนธิสัญญา	สนธิสัญญากฎหมายระหว่างประเทศของพวกเขาถูกยกเลิก
ไม่มีสิทธิอธิปไตย	การควบคุมดินแดนของพวกเขาไม่ได้รับการรับรองทางกฎหมาย
ไม่มีการรับรอง	พวกเขาไม่สามารถเรียกร้องกฎหมายระหว่างประเทศ
สถานะเท่าเทียม	การรับรอง การเรียกร้องของพวกเขาเทียบเท่าทางกฎหมายกับของ คนอื่น ๆ ทั้งหมด - หมายถึงผลกฎหมาย

 รัฐเก่าเป็นจริงที่มีความเคลื่อนไหว - แต่ถูกทำให้ไม่มีอำนาจทางกฎหมาย.

4. นีหมายความว่าอย่างไรสำหรับผู้ก่อตั้งรัฐใหม่?

ผู้ก่อตั้งรัฐใหม่	สถานการณ์ทางกฎหมายหลังจากเอกสาร
ไม่มีพื้นฐานสำหรับการอุทธรณ์	"ไม่มีหลักกฎหมายระหว่างประเทศให้พึ่งพาอีกต่อไป"
ไม่สามารถรับรองได้	ไม่มีหัวข้อการรับรอง
ไม่มีความสามารถในการทำสัญญา	"ไม่มีสนธิสัญญาที่ถูกต้องซึ่งสามารถ ทำได้"
สถานะเท่าเทียม	ทุกการเรียกร้องมีค่าเท่ากัน - แต่ก็เท่าเทียมกัน ไม่มีการป้องกัน

 ใครก็ตามที่ต้องการก่อตั้งรัฐในวันนี้จะอยู่นอกกฎหมายใด ๆ - และไม่สามารถอ้างความชอบธรรมได้

5. ผู้ซื้อ:

ไม่มีอำนาจและมีอำนาจในเวลาเดียวกัน

- ผู้ซื้อเป็นเพียงผู้มีอำนาจที่ชอบธรรมในกฎหมายระหว่างประเทศ - แต่ไม่มีคู่ต่อสู้ .
- เขาไม่สามารถเข้าสู่ข้อผูกพันได้ - แต่ก็ไม่สามารถบังคับใช้ข้อผูกพันใด ๆ ได้เช่นกัน.
- เขาสามารถมอบสิทธิอธิปไตยได้ - แต่ไม่สามารถบังคับใช้สิทธิเหล่านั้นได้.
- เขาเป็นผู้ถือครองสัญญาระดับโลก - แต่ไม่มีอำนาจในการปฏิบัติ.

 ผู้ซื้อเป็นเอกลักษณ์ทางกฎหมาย - เป็นบุคคลที่ไม่มีระบบ.

✚ 6. ดุลอำนาจ ที่อยู่นอกกฎหมาย

- นักแสดงทั้งหมด – รัฐเก่า, ผู้ก่อตั้งใหม่, องค์กร – มีสถานะทางกฎหมายเท่าเทียมกัน.
- ไม่มีระเบียบสูงกว่า ไม่มีอำนาจศาล ไม่มีการรับรอง.
- ทุกการเรียกร้องเป็นสิ่งผิดกฎหมาย – และดังนั้นจึงเทียบเท่ากัน.
- โลกอยู่ในสถานะของความเท่าเทียมหลังนอร์ม.

⚠️ ฝัไม่ใช้ความไร้ระเบียบ – แต่เป็นช่องว่างทางกฎหมาย.

✓ 7. สรุป:

โลกหลังจากกฎหมายระหว่างประเทศ

ฟิเจอร์	ผลที่ตามมา
การละลายของกฎหมายระหว่างประเทศ	"ไม่มีสนธิสัญญาที่มีผลผูกพัน ไม่มีรัฐที่ชอบธรรม"
ผู้ซื้อในฐานะที่เป็นหัวข้อเดียว	"ผู้ถือสิทธิทั้งหมด แต่ไม่มีอำนาจตอบโต้"
รัฐเก่าถูกทำให้ไม่สามารถทำงานได้	"การควบคุมของพวกเขาเป็น de facto แต่ไม่ทางกฎหมาย ที่ถูกทำให้ถูกต้องตามกฎหมาย"
การก่อตั้งรัฐเป็นไปไม่ได้	"ไม่มีพื้นฐาน ไม่มีการรับรอง ไม่มีสนธิสัญญา"
ดุลอำนาจ	ทุกการเรียกร้องมีค่าเท่ากัน – และไม่มีการคุ้มครองเท่ากัน

ใครก็ตามที่คิดเกี่ยวกับสถานะของรัฐในวันนี้ต้องตระหนักว่า:

กฎของเกมได้หายไปแล้ว

สิ่งที่เหลืออยู่ คือการตัดสินใจของผู้ซื้อ – และคำถามว่าพวกเขาจะอนุญาตให้

มัน.

🕒 ข้อสรุป:

เส้นทางสู่รัฐที่ได้รับการยอมรับ

ความ ความสำเร็จของรัฐบาลของตนเอง – ระหว่างวิสัยทัศน์กับกฎหมายระหว่างประเทศ

การก่อตั้งรัฐไม่ใช่การผจญภัยที่โรแมนติก แต่เป็นความสำเร็จที่ซับซ้อนด้านกฎหมาย การเมือง และการทูต.

ใครก็ตามที่ต้องการเดินไปในเส้นทางนี้จะต้องรู้กฎของเกม - และนำไปใช้เชิงกลยุทธ์.

สรุป: อุปสรรคหลัก

พื้นที่	ความท้าทาย
เกณฑ์กฎหมายระหว่างประเทศ	"การปฏิบัติตามเกณฑ์มอนเตวิเดโอ: ดินแดน, ผู้คน, รัฐบาล, ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ"
การรับรองจากนานาชาติ	การรับรองจากรัฐอื่น ๆ – การเมือง มีแรงจูงใจ , ไม่ใช่อัตโนมัติ
การได้มาซึ่งดินแดน	"การได้มาซึ่งอาณาเขตของรัฐอย่างถูกต้อง – ไม่มีการผนวก , ไม่มีอีกต่อไป <i>terra nullius</i> "
การแยกตัว	"ไม่มีสิทธิทั่วไป – มีเพียงในสถานการณ์สุดขีด (การแยกตัวเพื่อแก้ไข)"
การสืบทอดรัฐ	"การเปลี่ยนแปลงที่ซับซ้อนเกี่ยวกับสนธิสัญญา, ทรัพย์สิน, "หนี้"
ดินแดนพิเศษ	"การไม่มีเขตแดนมีขอบเขตและทำงานได้ – ไม่ใช่การทดแทนสถานะของรัฐที่แท้จริง"

คำแนะนำสำหรับผู้ก่อตั้งรัฐที่มีความหวัง

1. ความรู้ด้านกฎหมายเป็นสิ่งจำเป็น

กฎหมายระหว่างประเทศไม่ใช่กิจกรรมเสริม – แต่มันเป็นมูลนิธของการสร้างรัฐทุกแห่ง

การศึกษากฎเกณฑ์มอนเตวิเดโอ, UNCLOS, สนธิสัญญาอวกาศ,
สนธิสัญญาแอนตาร์กติก เป็นต้น

ทำความเข้าใจเกี่ยวกับการสืบทอดรัฐ, ทฤษฎีการรับรอง, และกฎหมายสนธิสัญญา

การอ่านอนุสัญญาการสืบทอดรัฐ 1400/98
และคำอธิบายทางกฎหมายของมัน

 T ผู้ที่ไม่รู้กฎหมายจะไม่ได้รับการรับรอง – แต่จะถูกมองข้าม

2. มุ่งสู่การรับรองจากนานาชาติอย่างเชิงกลยุทธ์

การรับรองเป็นเรื่องการเมือง – ไม่ใช่เรื่องกฎหมาย.

เป้าหมาย: การรับรองแบบทวิภาคี, การเป็นสมาชิกในองค์ระหว่างประเทศ
สร้างความสัมพันธ์ทางการทูต, การเข้าร่วมในฟอรัมหลายฝ่าย.

 รัฐที่ไม่มีการรับรองเหมือนกับเครื่องส่งสัญญาณที่ไม่มีเครื่องรับสัญญาณ.

3. การสละความรุนแรงเป็นสิ่งที่ไม่สามารถเจรจาได้

กฎบัตรสหประชาชาติห้ามการใช้กำลังเพื่อบังคับข้อเรียกร้องด้านดินแดน.

S การโอน, การได้มาซึ่งดินแดน, และการกำหนดตนเองต้องเป็นไปอย่างสันติ. I.

การใช้กำลังทางทหารนำไปสู่การโดดเดี่ยว – ไม่ใช่ความชอบธรรม.

 ผู้ที่พบว่ามีความรุนแรง จะสูญเสียด้วยคำพูด.

4. กำหนดระบบสัญชาติให้ชัดเจน

ใครเป็นส่วนหนึ่งของประชากรของรัฐ? ใครได้รับสิทธิและหน้าที่?

กฎที่ชัดเจนเกี่ยวกับ *ius soli*, *ius sanguinis*, การให้สัญชาติ, และความรู้รัฐ .
การปกป้องประชาชนของตนเองในต่างประเทศเป็นภารกิจทางการทูต

 รัฐที่ไม่มีประชาชนเป็นแนวคิด - ไม่ใช่เอนทิตีกฎหมาย

5. การมีส่วนร่วมในฟอรัมระหว่างประเทศ

การเข้าร่วมในหน่วยงานของสหประชาชาติ, เครือข่ายองค์กรไม่แสวงหาผลกำไร, การประชุมทางวิทยาศาสตร์.

การสร้างอำนาจอ่อนผ่านวัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ และการป้องกันสิ่งแวดล้อม
การใช้การทูตดิจิทัลและการรับรองเชิงสัญลักษณ์

 การมองเห็นสร้างความจริง - แม้จะไม่มีรับรองอย่างเป็นทางการ

6. กำหนดความคาดหวังที่เป็นจริง

ไมโครเนชัน รัฐเสมือน และโครงการเชิงสัญลักษณ์มีค่า - แต่มีข้อจำกัด

สถานะรัฐเต็มรูปแบบเป็นสิ่งที่หายากที่จะบรรลุ - แต่สถานะรัฐบางส่วน สถานะพิเศษ
หรือการไม่มีเขตแดนเป็นสิ่งที่จริง

เป้าหมาย: โครงการที่ต้องตามกฎหมาย ออกแบบอย่างสร้างสรรค์ และมีความชาญฉลาดทางการทูต.

 เส้นทางสู่รัฐเริ่มต้นด้วยแนวคิด - และสิ้นสุดด้วยสนธิสัญญา .

 บทสรุป:

การก่อตั้งรัฐเป็นไปได้ - แต่ไม่ง่าย

ปัจจัยความสำเร็จ	ความหมาย
ความมั่นคงทางกฎหมาย	ความรู้และการประยุกต์ใช้กฎหมายระหว่างประเทศ
ความชาญฉลาดทางการเมือง	การรับรองเชิงกลยุทธ์และการทูต
การดำเนินการอย่างสันติ	ความไม่ใช้ความรุนแรงเป็นข้อกำหนดพื้นฐาน
ความชัดเจนของสถาบัน	"รัฐบาล, รัฐธรรมนูญ, ประชากรของรัฐ"
การมีอยู่ระหว่างประเทศ	"การมีส่วนร่วม, การมองเห็น, ความร่วมมือ"
ความเป็นจริง	การตั้งเป้าหมายภายในขอบเขตของความเป็นไปได้

ผู้ที่ต้องการก่อตั้งรัฐต้องไม่เพียงแค่ฝัน - แต่ต้องลงมือทำด้วย

และทำเช่นนั้นด้วยกฎหมาย ด้วยความเคารพ และด้วยความรู้ถึงความจริง

บรรณานุกรม

สนธิสัญญาระหว่างประเทศ & อนุสัญญา

สนธิสัญญา / ข้อตกลง	ปี	เนื้อหา / ความสำคัญ
กฎบัตรสหประชาชาติ	1945	ลำดับพื้นฐานของชุมชนระหว่างประเทศ ชุมชน
อนุสัญญาเวียนนาเกี่ยวกับ กฎหมายของสนธิสัญญา (VCLT)	1969	"กฎว่าด้วยการทำสนธิสัญญา , การตีความ และการสิ้นสุด ของสนธิสัญญา"
สนธิสัญญาอวกาศ	1967	หลักการพื้นฐานของการใช้ อวกาศ
อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมาย ทะเล (UNCLOS)	1982	ระเบียบของทะเลและน่านน้ำ โซน
สนธิสัญญาแอนตาร์กติก	1959	การใช้เพื่อสันติและการวิจัยใน แอนตาร์กติกา
โปรโตคอลว่าด้วยสิ่งแวดล้อม การปกป้องแอนตาร์กติก สนธิสัญญา	1991	การปกป้องแอนตาร์กติก สิ่งแวดล้อม
การลงทะเลเบียนในอวกาศ อนุสัญญา	1975	ข้อกำหนดการลงทะเลเบียนสำหรับ วัตถุในอวกาศ
กรุงลอนดอนอนุสัญญา	1972	การห้ามมลพิษทางทะเล โดยของเสีย
อนุสัญญามาร์โปลา	1973/78	การป้องกันการปล่อยก๊าซจากเรือ
ข้อตกลง BBNJ	2023	ความหลากหลายทางชีวภาพเหนืออำนาจ อำนาจศาล
สถานะของกองกำลังนาโต้ ข้อตกลง (SOFA)	1951	สถานะทางกฎหมายของกองกำลังต่างชาติ
อนุสัญญา คอนสแตนติโนเปิล (คลองสุเอซ)	1888	การขนส่งที่เสรีผ่านสุเอซ คลอง
สนธิสัญญาตอร์เรส-การ์เตอร์ (คลองปานามา)	1977	การโอนคลองไปยัง ปานามา
อนุสัญญาเวียนนาเกี่ยวกับ	1978	กฎสำหรับการสืบทอดสนธิสัญญา

การสืบทอดรัฐ (สนธิสัญญา)		
อนุสัญญาเวียนนาเกี่ยวกับ การสืบทอดรัฐ (ทรัพย์สิน)	1983	"การแบ่งทรัพย์สิน , เอกสารสำคัญ , หนี้"

บรรณกรรมทางกฎหมาย & ข้อคิดเห็น

- ไอแอน บราวน์ลี: **หลักการของกฎหมายระหว่างประเทศสาธารณะ**
- เจมส์ ครอว์ฟอร์ด: **การสร้างรัฐในกฎหมายระหว่างประเทศ**
- มัลคอล์ม เอ็น. ชอว์: **กฎหมายระหว่างประเทศ**
- แอนโธนี ออสต์: **กฎหมายและการปฏิบัติเกี่ยวกับสนธิสัญญาสมัยใหม่**
- ดอร์/ชมิลเลนบาค: **อนุสัญญาเวียนนาเกี่ยวกับกฎหมายของสนธิสัญญา – ความเห็น**
- รูดิเกอร์ โวลฟรัม (บรรณาธิการ): **สารานุกรมกฎหมายระหว่างประเทศสาธารณะแม็กซ์ แพลนค์**
- คริสเตียน โทมัสชิต: **กฎหมายระหว่างประเทศ: การรับประกันความอยู่รอดของมนุษยชาติ**
- บรูโน ซิมมา (บรรณาธิการ): **กฎบัตรสหประชาชาติ – ความเห็น**
- สเตฟาน กัลมอน: **การรับรองรัฐบาลในกฎหมายระหว่างประเทศ**
- คาร์ล เซมานีก: **การสืบทอดรัฐในกฎหมายระหว่างประเทศ**
- เวอร์ดรอส/ซิมมา: **กฎหมายระหว่างประเทศสากล**
- คnut อีปเซน: **กฎหมายระหว่างประเทศ**
- มัทธีอัซ เฮอร์เดเคน: **กฎหมายระหว่างประเทศ**
- อันเดรียส พอลุส: **กฎหมายระหว่างประเทศ – หนังสือเรียน**

เอกสารและรายงานของสหประชาชาติ

- มติสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ (เช่น 1514, 2625, 3314)
- ความเห็นที่ปรึกษาของศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ:
ความสอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศของการประกาศเอกราชโดยฝ่ายเดียวเกี่ยวกับโคโซโว (2010)

ผู้ดสนธิสัญญาสหประชาชาติ

- ห้องสมุดสื่อประสมของกฎหมายระหว่างประเทศสหประชาชาติ
- สำนักงานกฎหมายแห่งสหประชาชาติ – ฝ่ายการเข้ารหัส
- รายงานคณะกรรมการกฎหมายระหว่างประเทศสหประชาชาติ
- เอกสารที่พิมพ์โดยนุนเดสตีกเกี่ยวกับการก่อตั้งรัฐ การแยกตัว และกฎหมายระหว่างประเทศ
- บริการทางวิทยาศาสตร์ของนุนเดสตีกเยอรมัน: WD 2 – 3000 – 020/22 (เช่น ไมโครเนชัน)

วิกิพีเดีย & สารานุกรมออนไลน์ (พร้อมการอ้างอิง)

- บทความในวิกิพีเดียเกี่ยวกับ:
 - อนุสัญญามอนเตวิเดโอ
 - ซีแลนด์, ลิเบอร์ตีแลนด์, โมโลเซีย
 - UNCLOS, สนธิสัญญาอวกาศ, สนธิสัญญาแอนตาร์กติก
 - ข้อตกลงสถานะกำลังของนาโต้
 - การสืบทอดรัฐ
 - การแยกตัวเพื่อแก้ไข
 - ทางน้ำระหว่างประเทศ
- Wikisource: ข้อความสนธิสัญญาและเอกสารทางประวัติศาสตร์
- Wikidata: ข้อมูลที่มีโครงสร้างเกี่ยวกับรัฐ, สนธิสัญญา, องค์กร

วิกิพีเดียเป็นจุดเริ่มต้น – สำหรับข้อมูลที่เชื่อถือได้ ควรใช้แหล่งข้อมูลหลักหรือวรรณกรรมทางวิชาการเสมอ

การตัดสินของศาลและรางวัลอนุญาโตตุลาการ

- คดีเกาะปีลามาส (1928) – PCA
- วัดพระวิหาร (1962) – ICJ
- บุร์กินาฟาโซ/มาลี (1986) – ICJ
- แคมเอรูน/ไนจีเรีย (2002) – ICJ
- ความคิดเห็นที่ปรึกษาของโคโซโว (2010) – ICJ
- คดีนือตเตโบห์ม (1955) – ICJ
- นิการากัว ฟ้อง สหรัฐอเมริกา (1986) – ICJ
- คดีติมอร์ตะวันออก (1995) – ICJ

องค์กระหว่างประเทศ & ฟอรัม

- สหประชาชาติ

- คณะกรรมการกฎหมายระหว่างประเทศ (ILC)
- ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ (ICJ)
- องค์การอำนาจพื้นทะเลนานาชาติ (ISA)
- สภาอาร์กติก
- คณะกรรมการแม่น้ำดานูบ
- คณะกรรมการแม่น้ำโขง
- องค์การทางทะเลระหว่างประเทศ (IMO)

แหล่งข้อมูลและวัสดุอื่น ๆ

- หนังสือข้อมูลโลกของ CIA
- ธนาคารโลก: ข้อมูลเกี่ยวกับหนี้สาธารณะและทรัพยากร
- รายงานกลุ่มวิกฤตระหว่างประเทศ
- รายงานของ NGO เกี่ยวกับไมโครเนชันและการแยกตัว
- มูลนิธิอวกาศ: การทำเหมืองในอวกาศและการจัดการการจราจรในอวกาศ
- องค์การอวกาศยุโรป (ESA): กฎหมายอวกาศและการลงทะเบียน
- สำนักงานต่างประเทศของรัฐบาลกลางเยอรมัน: ความสัมพันธ์ทางการทูตและการรับรอง
- หน่วยงานรัฐบาลกลางเพื่อการศึกษาของพลเมือง: ข้อตกลงกฎหมายระหว่างประเทศ
- Juris, Beck-Online, SpringerLink: การเข้าถึงบทความเฉพาะทางและข้อคิดเห็น

โมดูลเพิ่มเติม

กลุ่มคำศัพท์ – คำศัพท์กฎหมายระหว่างประเทศอธิบายอย่างง่าย

คำศัพท์	คำอธิบายด้วยคำง่าย ๆ
รัฐ	"ดินแดนที่มีประชากร รัฐบาล และความสามารถในการมีความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ"
การแยกตัว	"การแยกส่วนหนึ่งของประเทศเพื่อก่อตั้งรัฐใหม่"
การสืบทอด	"การรับสิทธิและหน้าที่ของรัฐที่สิ้นสภาพ" รัฐที่ไม่มีอยู่แล้ว
การรับรอง	"การยืนยันโดยรัฐอื่นว่ารัฐหนึ่งมีอยู่ภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ"
การไม่มีเขตแดน	"สถานะพิเศษของสถานที่ที่ไม่อยู่ภายใต้อำนาจอศาลของรัฐปกติ"
ไมโครเนชัน	"รัฐเชิงสัญลักษณ์ที่ไม่มีการรับรองทางกฎหมายระหว่างประเทศ"
สิทธิในการกำหนดตนเอง	"สิทธิของประชาชนในการตัดสินใจเกี่ยวกับการเมืองอนาคต"
การแยกตัวเพื่อแก้ไข	"การแยกตัวเป็นทางเลือกสุดท้ายในกรณีที่รุนแรง" การละเมิดสิทธิมนุษยชน
UNCLOS	"อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล – กำหนดเขตน่านน้ำและสิทธิ"
สนธิสัญญาอวกาศ	"สนธิสัญญาที่กำหนดการใช้พื้นที่นอกโลก – อย่างสันติและไม่มีที่ยึดครอง"
การสืบทอดรัฐ	"การเปลี่ยนแปลงสิทธิและหน้าที่ในกรณีที่รัฐล่มสลายหรือการรวมกัน"
ข้อตกลงสถานะกำลัง	"อนุญาตให้มีกองกำลังต่างชาติเข้ามาในดินแดนของตนเอง"
หลักธง	"ระบบกฎหมายของเรือหรืออากาศยานจะขึ้นอยู่กับรัฐต้นทางของมัน"
terra nullius	"'ดินแดนที่ไม่มีเจ้าของ' – แทบไม่มีอยู่จริงในปัจจุบัน"
กฎหมายระหว่างประเทศที่ไม่เป็นลายลักษณ์อักษร	"กฎที่ไม่เป็นลายลักษณ์อักษรซึ่งเกิดจากการปฏิบัติและ

ข้อจำกัดความรับผิด – การศึกษา, การเสียดสี, ไม่ใช่คู่มือการใช้งาน

eBook นี้มีไว้เพื่อการศึกษาเชิงการเมือง, การชี้แจงทางกฎหมาย, และการสะท้อนเชิงเสียดสีเท่านั้น.

มันไม่ได้เป็นการเรียกร้องให้มีการก่อตั้งรัฐจริง, การแยกตัว, หรือการไม่สนใจระบบกฎหมายที่มีอยู่.

เนื้อหาทั้งหมดเป็นการสมมุติ, สัญลักษณ์, หรือทางวิทยาศาสตร์.

โมโครเนชันเป็นโครงการสร้างสรรค์ – ไม่ใช่รัฐที่ถูกต้องตามกฎหมาย.

การปกครองตนเองนอกเหนือจากระเบียบกฎหมายไม่อนุญาต.

การประยุกต์ใช้แนวคิดกฎหมายระหว่างประเทศต้องการคำแนะนำทางกฎหมาย.

 ใครก็ตามที่ต้องการก่อตั้งรัฐควรศึกษาเกี่ยวกับกฎหมายก่อน – และจากนั้นตรวจสอบความจริง.

📍 เมทริกซ์ - อะไรคือความเป็นจริง อะไรคือเชิงสัญลักษณ์?

โมเดล / วัด	เป็นไปได้ภายใต้ กฎหมายระหว่างประเทศ	เชิงสัญลักษณ์ อนุญาต	ทางการเมือง สมจริง	ความคิดเห็น
รัฐคลาสสิก มูลนิรี	✓	✗	⚠️ ยาก	"เพียงแค่มิ ดินแดน, ผู้คน, รัฐบาล"
การแยกตัวเพื่อ สิทธิมนุษยชน การละเมิด	⚠️ ที่มีข้อพิพาท	✗	⚠️ ที่มีแนวโน้มเกิดความขัดแย้ง	"โคโซโวเป็น กรณีพิเศษ"
ตามสัญญา การสืบทอด	✓	✗	✓	"ซูดานใต้ , เช็ก/สโลวาเกีย"
ไมโครเนชันบน ส่วนตัว ทรัพย์สิน	✗	✓	✓	"สัญลักษณ์, สร้างสรรค์, ทางกฎหมาย ไม่เป็นอันตราย"
รัฐเสมือน	✗	✓	✓	ดิจิทัล การกำหนดตนเอง "
การบริหารตนเอง tion (ไรช์สบูร์เกอร์ ฯลฯ)	✗	✗	✗	"ขัดต่อรัฐธรรมนูญ , มิโกะ"
การทำเหมืองในอวกาศ โดยเอกชน นักแสดง	⚠️ ข้อพิพาท	✓	⚠️ ทางกฎหมาย ไม่ชัดเจน	"สหรัฐอเมริกา & ลักเซมเบิร์ก กับกฎหมายแห่งชาติ กฎหมาย"
นอกเขตอำนาจ การใช้ของ สถานทูต	✓	✗	✓	"ความเป็นอิสระ แต่ ไม่ใช่สถานะของรัฐ"
การใช้ No ที่ดินของมนุษย์	✗	✓	⚠️ เชิงสัญลักษณ์ เป็นไปได้	"เบียร์ตาวิลเป็น ตัวอย่าง"

🧠 ความเป็นจริงคือกุญแจ - ผู้ที่ฝันต้องทำการคำนวณด้วย.

ภาคผนวก:

การก่อตั้งรัฐใหม่: ด้านกฎหมายและด้านปฏิบัติ

S

พื้นฐานของกฎหมายระหว่างประเทศ: สถานะของรัฐและการรับรอง

ตามกฎหมายระหว่างประเทศ รัฐจะถูกกำหนดโดยหลักการ **สถานะของรัฐ** (ประชากรของรัฐ, อาณาเขตของรัฐ, รัฐบาล)

อนุสัญญามอนเตวิเดโอ (1933) ระบุเกณฑ์สี่ข้อ: ประชากรถาวร, ดินแดนที่กำหนด, รัฐบาลที่มีประสิทธิภาพ, และความสามารถในการเข้าสู่ความสัมพันธ์กับรัฐอื่น ๆ [1] ในหลักคำสอนทางกฎหมาย มักเรียกสิ่งนี้ว่า "หลักการสามองค์ประกอบ" (ประชากร, ดินแดน, รัฐบาล) พร้อมกับเกณฑ์เสริมของความสามารถดำเนินนโยบายต่างประเทศ

แนวปฏิบัติสมัยใหม่ส่วนใหญ่ปฏิบัติตามทฤษฎีการประกาศ:

รัฐไม่ได้ถูกสร้างขึ้นจากการรับรอง แต่เกิดจากการปฏิบัติตามเกณฑ์เหล่านี้ [2] การรับรองจากรัฐอื่น ๆ จึงเป็นเพียงการกระทำเพื่อยืนยันที่มอบสิทธิและข้อผูกพันระหว่างประเทศให้กับรัฐที่มีอยู่แล้ว [1][2].

ตัวอย่างที่สำคัญแสดงให้เห็นกลไกต่าง ๆ:

ซูดานใต้ได้รับการรับรองจากนานาชาติอย่างรวดเร็วหลังจากการลงประชามติในปี 2011 และกลายเป็นสมาชิกของ UN ในทางตรงกันข้าม โซมาลีแลนด์ (ซึ่งมีความเป็นอิสระตั้งแต่ปี 1991 โดยมีการบริหารและเงินตราของตนเอง) กลับไม่เป็นที่สนใจในระดับนานาชาติ – ไม่มีการเป็นสมาชิก UN เนื่องจากขอมาลีอ้างสิทธิอธิปไตยเหนือมัน.

ในลักษณะเดียวกัน นีออบิสถานะของไต้หวัน (ดู สารานุกรมรัฐจีน) หรือความขัดแย้งที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับดินแดนเช่น โคโซโว, ทรานส์นิสเตรีย, หรือปาเลสไตน์ ซึ่งปัจจัยทางการเมืองกำหนดการรับรอง.

การสร้างเมืองลอยน้ำภายใต้ UNCLOS:

ความเป็นไปได้และขีดจำกัด

การตั้งถิ่นฐานที่ลอยอยู่หรือเคลื่อนที่ได้อย่างอิสระ ("เซสเทด") อยู่ในพื้นที่กฎหมายที่ไม่ชัดเจนตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล (UNCLOS) โดยหลักการแล้ว มาตรา 87 UNCLOS ใช้บังคับ:

ประเทศใด ๆ สามารถสร้างเกาะเทียมและโครงสร้างในทะเลเปิด[3] อย่างไรก็ตาม การติดตั้งดังกล่าวยังคงอยู่ภายใต้การอำนาจอศาลของรัฐที่ลงทะเลเบียนหรือสร้างขึ้น – คล้ายกับหน้าที่ของรัฐธงสำหรับเรือ[4] การติดตั้งที่มีการขับเคลื่อนด้วยตนเองจะต้องได้รับมอบหมายให้กับรัฐในฐานะธงของเรือ.

UNCLOS มาตรา 60(8)

ยังกล่าวว่าเกาะเทียมไม่ก่อให้เกิดการเรียกร้องน่านน้ำเขตแดนของตนเองและไม่ส่งผลต่อการกำหนดทะเลชายฝั่งหรือเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐอื่น[5].

A^s การตั้งถิ่นฐานเมืองลอยน้ำจึงไม่สามารถ "อ้าง" น่านน้ำเขตแดนใหม่ได้อย่างง่ายดาย .

สถานการณ์ทางกฎหมาย:

นอกน่านน้ำชายฝั่งของชาติ แพลตฟอร์มจะอยู่ภายใต้การควบคุมของรัฐ *de jure* (หรือ – หากยึดติดกับพื้นที่อย่างถาวร – รัฐชายฝั่ง) ไม่เคยเป็น "รัฐนานาชาติ" ในเขตเศรษฐกิจพิเศษ (EEZ) ของรัฐชายฝั่ง การอนุญาตจากรัฐชายฝั่งเป็นสิ่งจำเป็น; หากไม่มีการอนุญาต เมืองลอยน้ำจะตกอยู่ภายใต้การอธิปไตยของรัฐในน่านน้ำชายฝั่ง (เขต 12 ไมล์ทะเล) เป็นอย่างน้อย

ข้อกำหนดทางเทคนิค:

การก่อสร้างโครงสร้างลอยน้ำขนาดใหญ่ต้องใช้การลงทุนมหาศาลใน **ความมั่นคง, การสนับสนุนชีวิต, พลังงาน, โลจิสติกส์** เป็นต้น นอกจากนี้ยังต้องปฏิบัติตามข้อบังคับการขนส่งทางทะเลระหว่างประเทศ (SOLAS, ISPS Code) และอาจต้องได้รับการจัดประเภทเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกที่คล้ายกับเรือสำราญ

รัฐตอบสนอง:

หลายรัฐมองเมืองลอยน้ำด้วยความสงสัย ตัวอย่างเช่น ประเทศไทยมีเมืองลอยน้ำทดลองที่ลากออกไปนอกภูเก็ทในปี 2020 เพราะรัฐบาลมองว่ามันเป็น "การละเมิดอธิปไตย"[6] โครงการเมืองลอยน้ำที่วางแผนโดยบริษัท **Blue Frontiers** ในเฟรนช์โปลินีเซียหยุดชะงัก:

แม้ว่าจะมีบันทึกข้อตกลงกับการบริหารท้องถิ่นในปี 2017

แต่รัฐบาลฝรั่งเศสประกาศว่าข้อตกลงดังกล่าวผิดกฎหมายหลังการเลือกตั้ง[7] ตัวอย่างเหล่านี้แสดงให้เห็นว่า:

แม้จะมีการอนุมัติอย่างเป็นทางการ (บันทึกข้อตกลงของรัฐเจ้าบ้าน)

แต่แรงกดดันทางการเมืองหรือกฎหมายระหว่างประเทศก็สามารถทำให้โครงการการสร้างเมืองลอยน้ำล้มเหลวได้.

เขตเศรษฐกิจพิเศษ (SEZ)

เขตเศรษฐกิจพิเศษคือพื้นที่ที่กำหนดภายในรัฐที่มีอยู่ซึ่งมีกฎหมายเศรษฐกิจพิเศษ โดยปกติแล้วรัฐจะให้สิทธิประโยชน์ด้านภาษีและศุลกากร กฎหมายแรงงานที่ผ่อนคลาย หรือการสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐาน ทางกฎหมาย เขตเศรษฐกิจพิเศษมักจะถูกจัดตั้งขึ้นโดยกฎหมายระดับชาติและอยู่ภายใต้อำนาจการบริหารของตนเอง.

พวกเขามักมีภาษีนิติบุคคลที่ลดลง อัตราภาษีศุลกากร 0% สำหรับการนำเข้าและส่งออก และมีกฎระเบียบที่น้อยลงเพื่อดึงดูดนักลงทุน.

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดรวมถึงเงิน (จีน) ท่าเรือโบ (สหรัฐอเมริกา) หรือเขตการส่งออกในอินเดียและแอฟริกา เขตเศรษฐกิจพิเศษจะประสบความสำเร็จเมื่อมีการกำหนดกฎที่ชัดเจน เสถียรภาพทางการเมือง และโครงสร้างพื้นฐานที่ดี.

โครงสร้างทางกฎหมาย:

โดยปกติแล้ว รัฐสภาหรือประธานาธิบดีจะออกกฎหมายเขตเศรษฐกิจพิเศษซึ่งสร้าง **หน่วยงานเขตเศรษฐกิจพิเศษ** ขึ้น หน่วยงานนี้สามารถเช่าหรือมอบที่ดินให้กับนักลงทุน ในทางปฏิบัติแล้ว ผู้พัฒนาจะได้รับสิทธิในการใช้ที่ดินผ่าน **ข้อตกลงการเช่าระยะยาว** ซึ่งมักจะมีระยะเวลา 20–50 ปี ในกานา ตัวอย่างเช่น หน่วยงานเขตเศรษฐกิจพิเศษสามารถเช่าหรือขายที่ดินในระยะยาว[8].

แนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุด:

เขตที่ประสบความสำเร็จจะลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน (ท่าเรือ, สนามบิน, พลังงาน) และให้การรับประกันทางกฎหมายและการลงทุนแก่ผู้ลงทุน การบริหารต้องโปร่งใสและปราศจากการทุจริต เขตเศรษฐกิจพิเศษหลายแห่งพึ่งพาสิทธิประโยชน์ต่างๆ เช่น การยกเว้นภาษีนำเข้า ระบบราชการที่เรียบง่าย และกฎหมายแรงงานพิเศษ.

ข้อตกลงการเช่ากับรัฐ:

ผู้ประกอบการเอกชนหรือบริษัทระหว่างประเทศสามารถทำข้อตกลงเพื่อเช่าที่ดิน ข้อตกลงการเช่าดังกล่าวต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขกรอบของประเทศเจ้าภาพ (เช่น แผนการลงทุน, ข้อบังคับด้านสิ่งแวดล้อม) ตัวอย่างเช่น รัฐสามารถเช่าที่ดินให้นักพัฒนาต่างชาติซึ่งจะดำเนินการโดยมีความเป็นอิสระในเขตเศรษฐกิจพิเศษ.

ด้วยวิธีนี้ **อริปไตยยังคงอยู่กับประเทศเจ้าภาพ** ขณะที่เขตนั้นมีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจอย่างมาก.

ข้อตกลงรัฐเจ้าภาพ

ข้อตกลงรัฐเจ้าภาพเป็นสนธิสัญญาที่ประเทศหนึ่งมอบสิทธิหรือความเป็นอิสระบางประการให้กับประเทศอื่น (หรือองค์กรระหว่างประเทศ) บนดินแดนของตน

ข้อตกลงดังกล่าวกำหนดสถานะทางกฎหมายของสถาบัน ข้อบังคับการขอวีซ่า การยกเว้นภาษี หรือการรับประกันความเป็นอิสระเป็นต้น

ตัวอย่างที่รู้จักกันดี ได้แก่ ข้อตกลงสำนักงานใหญ่กับองค์กรสหประชาชาติ (ข้อตกลงของสหรัฐอเมริกาสำหรับสำนักงานใหญ่ของสหประชาชาติในนิวยอร์ก) หรือกับสหภาพยุโรปและนาโต

ในบริบทของการก่อตั้งรัฐ พวกเขาอาจมีลักษณะเช่นนี้:

ข้อบังคับเกี่ยวกับสถานะทางกฎหมาย:

รัฐหรือนักลงทุนจะได้รับบุคลิกภาพทางกฎหมายบางอย่าง (เช่น ความเท่าเทียมทางกฎหมายกับองค์กรระหว่างประเทศ)[9].

สิทธิพิเศษ/ความเป็นอิสระ: การยกเว้นจากกฎหมายท้องถิ่นบางประการ ความเป็นอิสระจากการดำเนินคดีทางกฎหมาย หรือการยกเว้นจากหน้าที่ศุลกากร.

ตัวอย่าง:

ข้อตกลงที่ลงนามในปี 2023 โดยเนเธอร์แลนด์กับโครงการของสภายุโรปเกี่ยวกับ " ทะเบียนความเสียหายจากยูเครน" มอบสิทธิพิเศษให้กับทะเบียนนี้รวมถึงเสรีภาพในการดำเนินงานที่จำเป็น (ภาษี ศุลกากร ความเป็นอิสระ)[9].

บริการ:

ประเทศเจ้าภาพรับประกันโครงสร้างพื้นฐาน (เช่น ที่ดิน ไฟฟ้า โทรคมนาคม) และช่วยเหลือในเรื่องวีซ่าหรือบุคลากร.

ข้อบังคับภาษี:

ประเทศเจ้าภาพมักจะให้การยกเว้นภาษีหรืออัตราภาษีพิเศษสำหรับนักลงทุน.

กรณีตัวอย่างคือ ข้อตกลงสำนักงานใหญ่เจนีวา:

มันรับประกันว่าองค์กรระหว่างประเทศสามารถดำเนินงานที่นั่นได้ราวกับว่ามันตั้งอยู่ในเขตนอกอาณาเขต สำหรับชุมชนที่ก่อตั้งใหม่ ข้อตกลงก็คล้ายกันอาจกำหนดเงื่อนไขที่มันดำเนินงาน – แต่จะต้องอยู่ภายใต้การอธิปไตยของรัฐเจ้าบ้านเสมอ.

การธนาคาร, ระบบเงินตรา, และการปฏิบัติตาม

หน่วยงานใหม่หรืออิสระใดๆ จำเป็นต้องมีระบบการเงิน ด้านต่างๆ ต่อไปนี้เป็นสิ่งสำคัญ:

การธนาคาร:

หรือว่ามีการจัดตั้งระบบธนาคารแยกต่างหาก (พร้อมกับธนาคารกลาง) หรือว่าเขตแดนจะนำเอาสกุลเงินต่างประเทศและข้อบังคับใบอนุญาตธนาคารมาใช้ ผู้มาใหม่ต้องเผชิญกับอุปสรรค: โดยไม่มีการรับรองอย่างเป็นทางการ อาจเป็นเรื่องยากที่จะหาธนาคารตัวแทน (สำหรับการเข้าถึง SWIFT) หรือขอใบอนุญาต.

ตัวอย่างโซมาลีแลนด์:

จนถึงปี 2012 ไม่มีธนาคารอย่างเป็นทางการ; การโอนเงินถูกจัดการโดย

บริษัทโอนเงินจากต่างประเทศ[10] เท่านั้น เมื่อการค้าเพิ่มมากขึ้น
โซมาลีแลนด์จึงเริ่มนำกฎหมายการธนาคารมาใช้และสร้างธนาคารกลาง[11][10].

ระบบเงินตรา:

ชุมชนใหม่สามารถออกเงินตราของตนเอง นำเงินตราที่มีอยู่มาใช้ (ดอลลาร์)
หรือใช้สกุลเงินดิจิทัล
การจัดตั้งเงินสดของตนเองต้องการความไว้วางใจและการควบคุมการจัดหาเงิน –
หากไม่มีการยอมรับในระดับนานาชาติ จะต้องพึ่งพาการแลกเปลี่ยนหรือเงินตราต่างประเทศ
รัฐขนาดเล็กหลายแห่ง เช่น โมนาโก (ยุโรปโดยไม่มีการเป็นสมาชิกสหภาพยุโรป) หรือดูไบ (ตะวันออกกลาง) ใช้เงินตราของอำนาจใกล้เคียงหรือเงินตราสำรองระหว่างประเทศ

การปฏิบัติตาม (KYC/AML):

เพื่อเข้าสู่ระบบการเงินระดับโลก

เ

อนก็

ตีใหม่จะต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการต่อต้านการฟอกเงินและการจัดหาเงินทุนสำหรับการก่อการร้ายที่สูง
(เกณฑ์ FATF) ธนาคารต้องการการตรวจสอบอัตลักษณ์จากลูกค้า (KYC) และรายงานกรณีที่น่าสงสัย (AML) ความล้มเหลวอาจมีผลกระทบที่ร้ายแรง: ตาม IMF
มาตรการต่อต้านการฟอกเงินที่ไม่เพียงพออาจนำไปสู่การสูญเสียธนาคารตัวแทน
ซึ่งหมายความว่าธนาคารปฏิเสธที่จะร่วมมือกับศูนย์การเงินที่มีความเสี่ยง[12].

รัฐใหม่ควรออกกฎหมาย AML ตกลงที่จะแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างประเทศ
และอาจเข้าร่วมกลุ่มเอ็กมอนต์ (เครือข่ายข้อมูลทางการเงิน) โดยไม่มีการปฏิบัติตามเช่นนี้
ความไว้วางใจจากนักแสดงทางการเงินอื่น ๆ จะลดลงอย่างมาก.

การสร้างรัฐดิจิทัล:

E-Residency, การกำกับดูแลบล็อกเชน, รัฐธรรมนูญดิจิทัล

การดิจิทัลเปิดโอกาสใหม่ในการดำเนินงานของรัฐ:

E-Residency:

เอสโตเนียได้เปิดตัว **โปรแกรม E-Residency** แห่งแรกของโลกในปี 2014
ตั้งแต่นั้นมาทุกคนสามารถได้รับอัตลักษณ์ดิจิทัลของเอสโตเนียเพื่อเริ่มธุรกิจและเปิดบัญชีธนาคารออนไลน์ –
โดยไม่ต้องมีตัวตนจริง[13].

"สัญชาติดิจิทัล" นี้ไม่ได้มอบสิทธิในการถือหนังสือเดินทาง
แต่ช่วยอำนวยความสะดวกในการบริหารจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ
รัฐบาลเอสโตเนียถึงกับเรียกโปรแกรมนี้ว่า "ชาติดิจิทัลใหม่" และคาดหวังว่าจะมีในที่สุด

ผู้อยู่อาศัยทางอิเล็กทรอนิกส์มากกว่าประชาชนที่แท้จริง[14].

ประเทศอื่น ๆ (เช่น ลิทัวเนีย, ยูเครน) กำลังพิจารณารูปแบบที่คล้ายกันอยู่

การกำกับดูแลบล็อกเชน:

ทฤษฎีแล้ว การกระทำและกฎหมายของรัฐบาลสามารถถูกแทนที่ด้วย **สัญญาอัจฉริยะ** บนบล็อกเชนได้

โครงการบางโครงการกำลังทดลองใช้ระบบการลงคะแนนเสียงแบบกระจายอำนาจ (เช่น การใช้ DAO – องค์กรอิสระแบบกระจายอำนาจ)

เทคโนโลยีบล็อกเชนสามารถจัดการตัวตนและสัญญาในลักษณะที่ไม่สามารถถูกดัดแปลงได้

รัฐธรรมนูญดิจิทัล:

แนวคิดเช่น **บิทเอนซ์** ได้แสดงให้เห็นว่าหลักการรัฐธรรมนูญสามารถถูกเก็บไว้บนบล็อกเชนได้ บิทเอนซ์ได้เผยแพร่รัฐธรรมนูญดิจิทัล "แพนเจีย"

ของตนในรูปแบบสัญญาอัจฉริยะบนอีเธอเรียมใน 2016[15]

บทความสิบบทแรกของเอกสารนี้ถูกเก็บไว้บนบล็อกเชนและทำหน้าที่เป็นกรอบที่ถูกต้องตลอดเวลา ซึ่งจะถูกลบทิ้งโดยความเห็นพ้องของสมาชิกของมัน[15]

โมเดลเหล่านี้ยังคงเป็นแบบทดลอง

แต่แสดงให้เห็นว่าชุมชนสามารถกำหนดสิทธิพื้นฐานและขั้นตอน "ในโค้ด" ได้ จนถึงตอนนี้ พวกเขาทำงาน *de facto* เคียงข้างระบบกฎหมายแบบดั้งเดิม; อย่างไรก็ตาม ในทางทฤษฎี พวกเขาสามารถได้รับความถูกต้องในกลุ่มดิจิทัล.

ไมโครเนชัน - ตัวอย่างและข้อมูลเชิงลึก

ไมโครเนชันจำนวนมากได้ประกาศตนเอง แต่แทบไม่มีใดได้รับการรับรองจากนานาชาติ ตัวอย่างเหล่านี้และ "บทเรียน" ของพวกเขาเป็นสิ่งที่สอนเราได้:

อาณาจักรเซแลนด์ (ตั้งแต่ปี 1967):

ประกาศบนป้อมปราการเก่าในทะเลเหนือ

ซีแลนด์ยังคงเป็นตัวอย่างที่น่าสนใจโดยไม่มีสถานะของรัฐ

รัฐอื่นไม่มีการรับรองอธิปไตยของมัน[16].

คำตัดสินของศาลในสหราชอาณาจักรยังไม่มีจุดยืนที่ชัดเจน

เนื่องจากแพลตฟอร์มนั้นอยู่นอกน่านน้ำเขตแดนในขณะนั้น ซีแลนด์ขายของที่ระลึกเกี่ยวกับตำแหน่ง (บาร์อนเน็ต,

หนังสือเดินทาง) มากกว่าในฐานะแหล่งท่องเที่ยว.

อาณาจักรอัคริเวอร์ (1970–2020):

ครอบครัวเกษตรกรชาวออสเตรเลียได้ประกาศที่ดินของตนเป็น "อาณาจักร" ในปี 1970 เพื่อประท้วงการกำหนดโควตาการเก็บเกี่ยว ตลอดหลายทศวรรษที่ผ่านมา มันทำงานเป็นรัฐขนาดเล็กที่แปลกประหลาดโดยมีเงินตราและเอกสารของตนเอง – แต่ถูกแยกออกจากสากลโดยสิ้นเชิง ออสเตรเลียไม่เคยรับรองอัคริเวอร์[17].

หลังจากมีหนีภาษีสูงและการขาดทุนจากการระบาดใหญ่ "รัฐเล็ก" จึงถูกยุบใน 2020[17].

บทเรียน:

โดยไม่มีสะพานเชื่อมไปยังรัฐแม่และทรัพยากรที่เป็นรูปธรรม โครงการเช่นนี้ไม่สามารถอยู่รอดได้เป็นเวลาหลายชั่วอายุคน.

ลิเบอร์ตแลนด์ (ตั้งแต่ปี 2015):

ลิเบอร์ตแลนด์ ซึ่งเป็นพื้นที่ชายแดนที่ยังไม่ได้รับการแก้ไขระหว่างโครเอเชียและเซอร์เบีย ได้รับการประกาศโดยเสรีนิยมเช็ก

แม้จะมีการจัดทัวร์ไปรษณีย์อย่างละเอียดและหนังสือเดินทางเสมือนจริง แต่ลิเบอร์ตแลนด์ยังไม่ได้ **การรับรองอย่างเป็นทางการจากรัฐใดในสหประชาชาติ**[18].

ตำรวจโครเอเชียปิดกั้นการเข้าถึง ลิเบอร์ตแลนด์ยังคงเป็นการทดลองทางการเมือง (และเป็นการยกย่องสถานที่หลบเลี่ยงภาษี) แต่ *de facto* ไม่มีอะไรเลย.

อื่นๆ:

มีเรื่องเล่ามากมายเกี่ยวกับคนอื่นๆ (โมโลเชียในเนวาดา, สาธารณรัฐคอนซันในคีย์เวสต์ที่เป็นเรื่องตลก, ซีแลนด์และอัคริเวอร์ที่เป็นจุดดึงดูดนักท่องเที่ยว) แต่แทบจะไม่มีเอกสารทางการเมืองที่ยั่งยืน โดยทั่วไปแล้ว มันแสดงให้เห็นว่า:

การมีอยู่ของรัฐตามกฎหมาย ต้องการมากกว่ารหัสรัฐที่เลือกเองหรือแนวคิดที่หรูหรา โดยไม่มีกำลังและพันธมิตรกับอำนาจต่างๆ ก็ยังคงอยู่ภายนอก การพยายามข่มขู่ (อัคริเวอร์เคยประกาศสงครามกับออสเตรเลียในปี 1977) ไม่ได้เปลี่ยนแปลงอะไรที่สำคัญ.

บทเรียน:—

ไม่มีใครบนชั้นแสดงให้เห็นว่ารัฐที่เป็นอิสระอย่างแท้จริงไม่สามารถมีอยู่ได้โดยปราศจากการรับรองหรืออนุญาตจากสิ่งแวดล้อมรอบตัว

ความอดทนของเพื่อนบ้านที่สงบ (หรือการยอมรับโดยปริยายของรัฐ) อาจมีประโยชน์ต่อการท่องเที่ยว แต่สำหรับการรับรองทางกฎหมาย (de jure) ระดับนานาชาติ จำเป็นต้องมีความเห็นพ้องในนโยบายของรัฐอื่น ๆ ไม่ใคร่เนชั่นเกือบทั้งหมดสิ้นสุดลงทันทีที่กรอบการเมืองเปลี่ยนแปลง

กลยุทธ์ทางการทูตสำหรับการรับรอง

การได้รับ การรับรองตามกฎหมายหรือการรับรองตามข้อเท็จจริง เป็นภารกิจเชิงกลยุทธ์หลัก เส้นทางและกลยุทธ์ที่เป็นไปได้รวมถึง:

การรับรองทวิภาคี:

ประการแรก จะมีการพยายามชักชวนรัฐที่มีอิทธิพลให้เป็นผู้สนับสนุน ข้อตกลงมิตรภาพหรือการค้า การเยือนของตัวแทนรัฐ หรือข้อเสนอความช่วยเหลือ ("เราจะเข้าร่วมโครงสร้างพื้นฐานเพื่อแลกกับการรับรอง") สามารถได้รับการอนุมัติ ทุกการกระทำทางการทูต (การเปิดสถานทูต การเยือนรัฐ) สามารถตีความได้ว่าเป็นการรับรองโดยปริยาย[19].

องค์ระหว่างประเทศ: หลังจากการก่อตั้ง จะมีการมุ่งหวังที่จะเป็นสมาชิก UN (หรือตำแหน่งสังเกตการณ์อย่างน้อย)

กฎของ UN

กำหนดให้มีการยื่นคำร้องอย่างเป็นทางการต่อเลขาธิการและคำแนะนำจากคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ (ห้ามมีการลงคะแนนคัดค้าน!) [19], ตามด้วยเสียงข้างมาก 2/3 ในสมัชชาใหญ่ หากประสบความสำเร็จ รัฐนั้นจะได้รับการรับรองอย่างเป็นทางการ องค์การขนาดเล็กกว่า (WHO, UNESCO, IMF) มักจะสามารถเข้าร่วมได้ด้วยเสียงข้างมากง่าย ๆ และให้ความชอบธรรม

การยอมรับโดยพฤตินัย: บางครั้งเพียงพอที่รัฐอื่นจะ **มีปฏิสัมพันธ์กับเอนทิตีใหม่**

(เช่น การเปิดภารกิจการค้า หรือการออกวีซ่า)

ซึ่งสามารถถือเป็นการรับรองโดยปริยาย[19] ได้เช่นกัน

ข้อโต้แย้งทางกฎหมาย:

ทางกฎหมายแล้ว มีกรอบที่ตั้งใจจะป้องกันการรับรอง: เช่น กฎบัตรสหประชาชาติห้ามการได้มาซึ่งดินแดนโดยมิชอบ (โรดีเซีย, ไซปรัสตอนเหนือถูกแยกตัวโดยรัฐหลายแห่งในทศวรรษ 1960/70[20])

ในทางกลับกัน ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศมีคำตัดสินในปี 2010 ว่ากฎหมายระหว่างประเทศทั่วไปไม่มีการห้ามทั่วไปต่อการประกาศเอกราชสำหรับรัฐใหม่ [21]

ดังนั้น การประกาศเอกราชใด ๆ จึงไม่ผิดกฎหมายในตัวเอง – ความสำเร็จของมันขึ้นอยู่กับการเมืองในที่สุด

ความกดดันและการประนีประนอม:

ข้อตกลงที่เจรจากับรัฐอธิปไตยก่อนหน้านี้สามารถอนุญาตให้มีการรับรอง (เช่น แมนเดล่าได้เจรจากับแอฟริกาใต้ในยุคการแบ่งแยกสีผิว).

หากไม่มีการเจรจา

จะมีภัยคุกคามจากการคว่ำบาตรหรือภัยคุกคามจากรัฐที่เห็นว่าผลประโยชน์ของตนเองอยู่ในความเสี่ยง บางครั้งมีการให้ข้อเสนอ (ส่วนหนึ่งของดินแดน สิทธิของชนกลุ่มน้อย) เพื่อให้รัฐบาลก่อนหน้านี้เห็นด้วย

สิ่งสำคัญที่ควรทราบ:

การรับรองเป็นการแสดงออกทางการเมือง ซึ่งอาจขึ้นอยู่กับผลประโยชน์ทางภูมิศาสตร์การเมือง เช่นเดียวกับอิสราเอลหรือโคโซโว

การสนับสนุนอย่างกว้างขวาง (รวมถึงจากประเทศที่กำลังพัฒนา) มักจำเป็นเพื่อโน้มน้าวอำนาจที่ไม่แน่นอน รัฐที่ได้รับการรับรองตามกฎหมายจะได้รับสิทธิอย่างครบถ้วน (เช่น ที่นั่งในสหประชาชาติ ความเป็นอิสระทางการทูต)

ดังนั้น นักการทูตควรเน้นย้ำถึงตำแหน่งที่เป็นความร่วมมือ (เช่น ความมุ่งมั่นต่อสันติภาพ ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ การป้องกันสิ่งแวดล้อม) และนำเสนอความคิดริเริ่มของตนในฐานะที่เป็นการสร้างสรรค

ข้อกำหนดด้านประกันสำหรับโครงการนอกชายฝั่ง

Offshore (แท่นขุดเจาะ, เมืองลอยน้ำ, แพลตฟอร์มเคลื่อนที่) มีความเสี่ยงหลายประการ s.

มาตรฐานการประกันภัยระหว่างประเทศจึงอิงจากความคุ้มครองพิเศษ ประกันภัยทั่วไปประกอบด้วย[22][23]:

ประกันภัยทรัพย์สินและการหยุดชะงักทางธุรกิจ: นโยบายมาตรฐาน เช่น **แบบฟอร์มแท่นขุดเจาะลอนดอน** หรือ **นโยบายแพลตฟอร์มลอนดอน** คุ้มครองความเสียหายต่อวัสดุของสถานที่ การหยุดชะงักทางธุรกิจ (การสูญเสียรายได้) และอันตรายพิเศษระหว่างการขนส่ง/ติดตั้ง[24][22].

ตัวอย่างเช่น มี "**ประกันการสูญเสียกำไร**" (การสูญเสียเนื่องจากอุบัติเหตุ) และ "**ประกันการควบคุมหลุม**" สำหรับกรณีหลุมระเบิด (การระเบิด, การรั่วไหลของน้ำมัน/ก๊าซ)[22].

ประกันความรับผิด:

ในอุตสาหกรรมการขนส่ง สโมสรการป้องกันและชดใช้ (P&I) มักจะดูแลการคุ้มครองความรับผิด สโมสรพิเศษ (Standard Club, GARD, เป็นต้น) จะมีนโยบายสำหรับสิ่งอำนวยความสะดวกในการขุดเจาะและผลิตที่ลอยน้ำ.

พวกเขาคุ้มครอง, รวมถึงสิ่งอื่น ๆ, **การบาดเจ็บส่วนบุคคลและความเสียหายจากการชน,**

"ความรับผิดชอบแบบเคาะต่อเคาะ" ระหว่างคู่สัญญา
และความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม[23].

ในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุที่มีการรั่วไหลของน้ำมัน
นโยบายจะครอบคลุมค่าใช้จ่ายในการทำความสะอาดสิ่งแวดล้อมและการเรียกร้องจากคู่กรณีภายนอก
ค่าใช้จ่ายในการกู้ภัย (การขนย้ายซาก) และค่าชดเชยให้กับคู่กรณีภายนอก
(รวมถึงค่าปรับสำหรับการละเมิดสิ่งแวดล้อม) มักจะถูกครอบคลุมด้วยเช่นกัน[23].

ความปลอดภัยในการทำงาน:

เนื่องจากมาตรฐานทางทะเลที่ใช้บังคับ (รหัส ISM, STCW)
โครงการต้องจัดทำประกันภัยลูกเรือและประกันอุบัติเหตุในการทำงานด้วย นโยบาย P&
I มักจะรวมถึงผลประโยชน์สำหรับการบาดเจ็บส่วนบุคคลของลูกเรือ[23].

ตัวอย่างของความเสียหายด้านสิ่งแวดล้อม: น้ำมันที่ลอยอยู่บนชายฝั่ง
ป

ประกันภัยความรับผิดชอบด้านสิ่งแวดล้อมพิเศษสำหรับอุตสาหกรรมการขุดเจาะนอกชายฝั่งช่วยป้องกันความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมเช่นการมลพิษจากน้ำมัน
[22][23].

สรุป: รัฐหรือผู้ดำเนินการนอกชายฝั่งทุกแห่งต้องการการคุ้มครองที่ครอบคลุม
นอกจากการคุ้มครองพื้นฐานสำหรับสถานที่เองและการหยุดชะงักทางธุรกิจแล้ว
มาตรฐานความปลอดภัยที่เข้มงวด (คลาส IMO/ISO) จะต้องนำมาใช้เพื่อการอนุมัติ.

โดยไม่มีคุณสมบัติ ไม่มีใบอนุญาตก่อสร้างหรือใบอนุญาตประกอบการสำหรับการประกันภัย

กรอบภาษีระหว่างประเทศ

รัฐใหม่หรือเขตอิสระจะถูกมองว่าเป็นดินแดนที่เป็นอิสระสำหรับวัตถุประสงค์ทางภาษี
ต้องปฏิบัติตามมาตรฐานระหว่างประเทศเพื่อหลีกเลี่ยงการทำให้พันธมิตรทางเศรษฐกิจไม่พอใจ:

ความโปร่งใสทางภาษี:

เพื่อหลีกเลี่ยงการถูกจัดเป็นเขตภาษีที่หลบเลี่ยง รัฐใหม่ควรปฏิบัติตามมาตรฐานของ
OECD/EU (การแลกเปลี่ยนข้อมูลทางการเงิน การต่อสู้กับการหลบเลี่ยงภาษี)
มีเจ้านายอาจถูกรายชื่ออยู่ในรายชื่อที่ถูกลงโทษ.

ตัวอย่างเช่น "รายชื่อดำ" ปัจจุบันของสหภาพยุโรปรวมถึงรัฐขนาดเล็กเช่น
แองกวิลลา, ปาลา, หรือ วานูอาตู ในฐานะเขตภาษีที่ไม่ร่วมมือ[25].

เขตอำนาจศาลที่มีรายชื่อเผชิญกับข้อเสียทางการเงิน: เช่น
การเข้าถึงตลาดที่น้อยลงและการควบคุมที่เข้มงวดจากคู่ค้าทางธุรกิจ.

ข้อตกลงการเก็บภาษีซ้ำ (DTA):

T เพื่อหลีกเลี่ยงการทำให้ผู้ลงทุนและการค้าต้องเผชิญกับภาษีซ้ำซ้อน หน่วยงานใหม่ y

ต้องทำข้อตกลงภาษีแบบทวิภาคี หากไม่มีข้อตกลงดังกล่าว ภาษีหัก ณ ที่จ่ายและค่าธรรมเนียมมักจะถูกระบุเก็บในอัตราสูงสุด ซึ่งทำให้พันธมิตรทางเศรษฐกิจไม่สนใจ ข้อตกลงเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนข้อมูล (TIEAs) และการเป็นสมาชิกในเครือข่ายข้อมูลภาษีของ OECD ถือว่าสำคัญไม่แพ้กัน

ความคิดริเริ่มระหว่างประเทศ:

มหาอำนาจและองค์กรต่างๆ ได้นำอัตราภาษีขั้นต่ำและกฎการต่อต้าน BEPS ตั้งแต่ปี 2023 มีการบังคับใช้ภาษีขั้นต่ำทั่วโลกที่ 15% สำหรับกำไรของบริษัท (สำหรับหลายๆ ราย) (โครงการ OECD BEPS – "เสาหมายเลข 2") รัฐใหม่จะต้องสร้างกรอบสำหรับเรื่องนี้ มิฉะนั้นจะมีความขัดแย้งกับประเทศ OECD เกิดขึ้นได้ การปฏิบัติตามมาตรฐานการต่อต้านการฟอกเงิน (ดูข้างต้น) และข้อตกลงต่างๆ เช่น FATCA (สหรัฐอเมริกา) หรือ CRS (OECD) ก็เป็นสิ่งจำเป็นเพื่อรักษาความสัมพันธ์ทางการธนาคาร

การจำแนกประเภททางกฎหมาย:

ข้อบังคับภาษีระหว่างประเทศขึ้นอยู่กับมารองรับว่าเป็นอำนาจศาลที่มีอธิปไตย เท่านั้นที่รัฐสามารถตกลงเกี่ยวกับพารามิเตอร์ภาษีอย่างเป็นทางการ เอนทิตีที่มีความสำคัญน้อยจะต้องพิสูจน์ว่ามีอยู่จริงและถาวร มิฉะนั้น องค์กรจะปฏิเสธที่จะรวมมันไว้ในข้อตกลงภาษีพหุภาคี

บทสรุป: —

หากไม่มีระบบภาษีที่ทันสมัยและโปร่งใส รัฐใหม่อาจถูกแยกออกได้ง่าย การยอมรับจาก OECD/EU ขึ้นอยู่กับว่ามันปฏิบัติตามกฎระหว่างประเทศหรือไม่

ประสบการณ์จากเขตภาษีที่ต่ำแสดงให้เห็นว่าการขาดความร่วมมือจะส่งผลให้เกิดมาตรการตอบโต้อย่างรวดเร็ว (ข้อจำกัด, ภาษีหัก ณ ที่จ่ายที่สูงขึ้นจากคู่ค้าในการค้า)

ดังนั้น เอนทิตีทางการเมืองที่เพิ่งก่อตั้งใหม่ควรจะกำหนดระบบภาษีที่ชัดเจนและเชื่อถือได้ในรัฐธรรมนูญของพวกเขาตั้งแต่เริ่มต้น และมุ่งมั่นที่จะทำข้อตกลงระหว่างประเทศ[25].

แหล่งข้อมูล:

การประเมินอย่างรอบคอบเกี่ยวกับข้อความกฎหมายระหว่างประเทศสมัยใหม่ (อนุสัญญามอนเตวิเดโอ[1][26])
ข้อบังคับของสหประชาชาติ/องค์การทางทะเลระหว่างประเทศ
รวมถึงเอกสารเฉพาะทางเกี่ยวกับการสร้างเมืองลอยน้ำ[3][5][6][7], เขตเศรษฐกิจพิเศษ[8], ข้อตกลงรัฐเจ้าภาพ
[9], ระบบการเงินและการปฏิบัติตาม[11][10][12], การสร้างรัฐดิจิทัล[13][15], โมโครเนชัน[17][18][16],
แนวปฏิบัติในการรับรอง[19], การประกันภัยนอกชายฝั่ง[24][22][23], และนโยบายภาษีระหว่างประเทศ[25].

[1] [26] โครงการอวาลอน : อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิและหน้าที่ของรัฐ (ระหว่างอเมริกา); 26 ธันวาคม
1933https://avalon.law.yale.edu/20th_century/intam03.asp

[2] eda.admin.chhttps://www.eda.admin.ch/dam/eda/th/documents/das-eda/organisation-eda/dv/voelkerrechtliche-erkennung-staaten-regierungen_DE.pdf

[3] [4] เกาะเทคโนโลยีลอยน้ำที่มีอำนาจอธิปไตย? เกี่ยวกับกรอบกฎหมายและสถานะของเกาะเทียมลอยน้ำในทะเลเปิด -
นอวกาศกฎหมายระหว่างประเทศ<https://internationallaw.blog/2023/11/13/floating-sovereign-tech-island-paradises-on-the-legal-framework-and-status-of-floating-artificial-islands-in-the-high-seas/>

[5] cs.brown.eduhttps://cs.brown.edu/courses/csci1800/sources/assignments/สหประชาชาติ_Convention.pdf

[6] การสร้างเมืองลอยน้ำ - โครงการที่สร้างขึ้นเพื่อความสะดวกสบายของคนรวยหรือนาคตของมนุษยชาติ? | มหาสมุทร
Guardian<https://www.theguardian.com/environment/2020/jun/24/seasteading-a-vanity-project-for-the-rich-or-the-future-of-humanity>

[7] โครงการเมืองลอยน้ำ -
สถาบันการสร้างเมืองลอยน้ำ<https://www.seasteading.org/floating-city-project/>

[8] journalofspecialjurisdictions.com
<https://journalofspecialjurisdictions.com/index.php/jsj/article/download/43/20/194>

[9] ข้อตกลงรัฐเจ้าภาพระหว่างราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์และสภายุโรปเกี่ยวกับที่ตั้งของทะเบียนความเสียหายที่เกิดจากการรุกรานของสหพันธรัฐรัสเซียต่อยูเครน;
สตราสบูร์ก, 14 กรกฎาคม 2023<https://rd4u.coe.int/documents/358068/372244/Host+รัฐ+Agreement.pdf/e6e12d32-69fe-5767-9147-11bbef8f5f0?t=1708702341162>

[10] [11] โซมาลีแลนด์ก้าวสู่ยุคการธนาคารใหม่ | อนาคตของการพัฒนา | The

การเทียบ <https://www.theguardian.com/global-development/2012/jul/23/somaliland-towards-news-banking-era>

[12] การ

ฟอกเงินและการต่อสู้กับการเงินของการก่อการร้าย <https://www.imf.org/en/Topics/Financial-Integrity/amlcft>

[13] [14] E-Residency ของเอสโตเนียและการกำกับดูแลบล็อกเชน, อธิบาย -

CoinCentral <https://coincentral.com/estonia-e-residency-blockchain-governance-explained/>

[15] sciencespo.fr

<https://www.sciencespo.fr/public/chaire-numerique/wp-content/uploads/2023/11/chaire-digitale-g-tusseau-consitutionalism.pdf>

[16] อาณาจักรเซแลนด์ | UC

Geography <https://legacy.geog.ucsb.edu/the-principality-of-sealand/>

[17] จังหวัดฮัตตีเวอร์ของ WA, ไบโครเนชันที่เก่าแก่ที่สุดในออสเตรเลีย, เตรียมกลับเข้าสู่เครือจักรภพ - ABC

N

e

[wshttps://www.abc.net.au/news/2020-08-03/hutt-river-province-dissolves-into-commonwealth/12518898](https://www.abc.net.au/news/2020-08-03/hutt-river-province-dissolves-into-commonwealth/12518898)

[18] ลิเบอร์แลนด์ -

วิกิพีเดีย <https://en.wikipedia.org/wiki/Liberland>

[19] [20] [21] การรับรองทางการทูต -

วิกิพีเดีย https://en.wikipedia.org/wiki/Diplomatic_recognition

[22] [23] [24]

การประกันแพลตฟอร์มน้ำมันนอกชายฝั่ง <https://www.atlas-mag.net/en/article/insurance-of-offshore-oil-platforms>

[25] รายชื่อเขตอำนาจศาลที่ไม่ร่วมมือของสหภาพยุโรปเพื่อวัตถุประสงค์ด้านภาษี -

Consilium <https://www.consilium.europa.eu/en/policies/eu-list-of-non-cooperative-jurisdictions/>

อ่านเพิ่มเติมเกี่ยวกับมัน:

 เว็บไซต์ - WSD - เอกสารสืบทอดโลก
1400/98<http://world.rf.gd>

 เว็บไซต์ -
เทคโนโลยีไฟฟ้า<http://ep.ct.ws>

 อ่าน eBooks & ดาวน์โหลด PDF
ฟรี:<http://4u.free.nf>

 ช่อง
YouTube<http://videos.xo.je>

S
า
ย
การพอดแคสต์<http://nwo.likesyou.org>

 หน้าเริ่มต้น WSD &
สวรรค์ไฟฟ้า<http://paradise.gt.tc>

 เข้าร่วมการสนทนา NotebookLM
WSD:<http://chat-wsd.rf.gd>

 เข้าร่วมการสนทนา NotebookLM
สวรรค์อิเล็กทรอนิกส์:<http://chat-et.rf.gd>

 เข้าร่วมการสนทนา NotebookLM
การสร้างชา
ติ:<http://chat-kb.rf.gd><http://micro.page.gd>

 หนังสือเรื่องเล่ารัฐขนาดเล็ก: คู่มือของนักเคลื่อนไหวเพื่อช่วยปา
(โดยการประกาศให้เป็นประเทศ)<https://g.co/gemini/share/9fe07106afff>

 บันทึกของผู้ซื้อ:
การเดินทางสู่เอกราชที่ไม่รู้ตัว
<http://ab.page.gd>

 บล็อก
BI
acksite:<http://blacksite.iblogger.org>

🎧 Cassandra Cries - Icecold AI Music กับ สงครามโลกครั้งที่สาม
บน SoundCloud<http://listen.free.nf>

🎧 มีคือเพลงต่อต้านสงคราม<http://music.page.gd>

สนับสนุนการกิจของเรา:<http://donate.gt.tc>

🛒 สนับสนุนร้านค้า:<http://nwo.page.gd>

สนับสนุนร้านค้า:<http://merch.page.gd>

📖 รายได้พื้นฐานที่ไม่มีเงื่อนไข (UBI)<http://ubi.gt.tc>

หนังสือนิทาน UBI: Wishmaster
และสวรรค์ของเครื่องจักร:<https://g.co/gemini/share/4a457895642b>

วิดีโออธิบาย YouTube รายได้พื้นฐานสากล
(UBI):<https://youtu.be/cbyME1y4m4o>

ตอนพอดแคสต์ รายได้พื้นฐานสากล
(UBI):<https://open.spotify.com/episode/1oTeGrNnXazJmkBdyH0Uhz>

วิดีโอ:
สร้างรัฐของคุณให้เป็นจริง<https://youtu.be/zGXLeYJsAtc>

วิดีโอ: วิธีการเริ่มประเทศของคุณเอง
(โดยไม่ถูกจับ)https://youtu.be/KTL6imKT3_w

วิดีโอ: ธง, กฎหมาย, และดินแดนของคนไม่มี:
กายวิภาคของรัฐไมโครสมัยใหม่ 🌐
<https://youtu.be/ToPHDtEA-JI>

อำนาจอธิปไตยไมโครเนชัน: รัฐธรรมนูญ &
คำแนะนำที่ละขั้นตอนในการประกาศเอกราช ⚖️
<https://youtu.be/WsJetIijF5Q>

ประเทศของคุณใน 30 วัน: โอเดย์,
ดินแดน, แนวคิด, แผน 🌐
<https://youtu.be/JSk13GnVMdU>

บล็อกโพสต์:

👍 UBI -

51

ยได้พื้นฐานที่ไม่มีเงื่อนไขและเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์<https://worldsold.wixsite.com/electric-technocracy/post/ubi-unconditional-basic-income-electronic-technocracy>

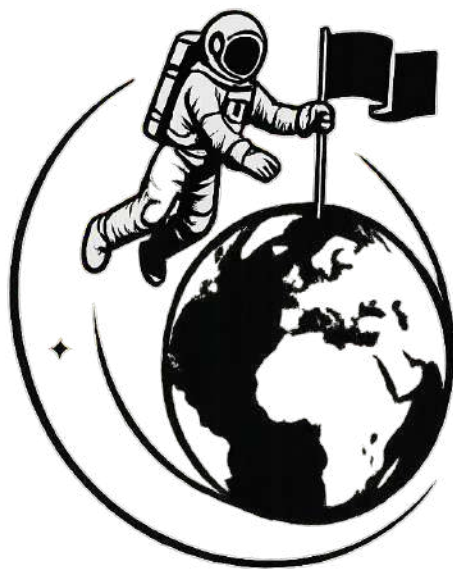
👍 BGE - รายได้พื้นฐานที่ไม่มีเงื่อนไขและเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์<https://worldsold.wixsite.com/electric-technocracy/de/post/bge-bedingungsloses-grundeinkommen-elektronische-technikratie>

🚩 ตอนนี้หรือไม่เลย: ก่อตั้งรัฐของคุณเอง - อธิปไตยด้วยการสนับสนุนด้วย

AI<https://worldsold.wixsite.com/world-sold/en/post/ai-chat-now-or-never-establish-your-own-state>

🚩 ตอนนี้หรือไม่เลย: ก่อตั้งรัฐของคุณเอง - อธิปไตยด้วยการสนับสนุนจากการสนทนา

AI<https://worldsold.wixsite.com/world-sold/post/deinen-eigenen-staat-gruenden-souveraenität-mit-ki-chat-begleitung>

World
SUCCESSION
DEED
1400/98